

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๔/๒๔๕๖ (วิสามัญ) ชุดที่ ๑

วันเสาร์ที่ ๑๗ มกราคม พุทธศักราช ๒๔๕๖

ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม

เริ่มประชุมเวลา ๙.๔๐ นาฬิกา

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : วันนั้นสมาชิกมาประชุม ๓๖๓ คน
เป็นองค์ประชุมแล้ว ข้าพเจ้าขอเปิดประชุม การประชุมฉันทนเรื่องที่ ๓ เรื่องที่
ประธาน ฯ จะแจ้งให้ที่ประชุมทราบ สำหรับฉันทนเรื่องที่ ๒ เรื่องที่ค้าง
การพิจารณาจากการประชุมคราวก่อน หมายเลข ๑ คือร่างพระราชบัญญัติ
บำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๔๕๖ คณะรัฐมนตรีเป็น
ผู้เสนอ

(สำเนา)

บันทึกหลักการและเหตุผลประกอบ

ร่างพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ ๓)

พ.ศ. ๒๔๕๖

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๕๔
เพื่อให้นำเอาเงินเพิ่มพิเศษรายเดือนสำหรับการดำรงชีพไปคำนวณบำเหน็จบำนาญได้

เหตุผล

โดยที่เงินเพิ่มพิเศษรายเดือน สำหรับการ สืบ เป็นเงิน ที่จ่าย ให้แก่ผู้ ปฏิบัติราชการที่มีความดีความชอบเป็นพิเศษเป็นรายเดือน เพิ่มจากเงินเดือน ประจำ จึงสมควรที่จะให้นำเงินจำนวนนี้ไปคำนวณบำเหน็จบำนาญได้ด้วย.

(สำเนา)

ร่างพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ ๓)

พ.ศ. ๒๔๙๖

.....
.....
.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควร แกะไขเพิ่มเติม กฎหมาย ว่าด้วยบำเหน็จบำนาญ ข้าราชการ

.....
.....

มาตรา ๓ พระราชบัญญัติคนเรียกว่า “พระราชบัญญัติบำเหน็จ บำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๔๙๖”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัติให้ ใช้บังคับตั้งแต่วันนี้ ๓ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๔๙๕ เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกบทวิเคราะห์ศัพท์ คำว่า "เงินเดือนเดือนสุดท้าย" ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๙๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"เงินเดือนเดือนสุดท้าย" หมายความว่า เงินเดือนที่ได้รับจากเงินงบประมาณ ประเภทเงินเดือน เดือนสุดท้าย ที่ออกจากราชการ รวม ทั้งเงินเพิ่มพิเศษรายเดือนสำหรับค่าวิชาและ หรือสำหรับ ประจําที่ของฝ่ายอื่นตราเป็นปกติ และหรือสำหรับการสู้รบ ทั้งนี้ตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายแต่ไม่รวมเงินเพิ่มอย่างอื่น ๆ"

.....
.....

พลตรีเอก เพ็ชรเลิศ บริภัณฑ์ยุทธกิจ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง : รัฐบาลขอเสนอร่างพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ โดยมีหลักการว่าแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๙๔ เพื่อให้ให้นำเอาเงินเพิ่มพิเศษรายเดือน สำหรับการสู้รบไปคำนวณบำเหน็จบำนาญได้ โดยเหตุผล โดยที่เงินเพิ่มพิเศษรายเดือน สำหรับการสู้รบเป็นเงินจ่ายให้แก่ราชการมีความดีความชอบเป็นพิเศษเป็นรายเดือนเพิ่มจากเงินเดือนประจำ จึงสมควรที่จะให้นำเงินจำนวนนี้ไปคำนวณบำเหน็จบำนาญได้ด้วย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เมื่อไม่มีผู้ใดอภิปรายข้อเท็จจริงขอให้ประชุมวินิจฉัยว่า สมควร จะรับหลักการ แห่งร่าง พระราช บัญญัตินี้ หรือ ไม่ ท่านผู้ใดเห็นสมควรรับหลักการ โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือโดยพร้อมเพรียง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น
ไม่มีสมาชิกยกมือ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าที่ประชุมเห็นชอบร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้

พลตรี เภา เพียรเลิศ บริภัณฑ์ยุทธกิจ รัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงการคลัง : โดยที่พระราชบัญญัติฉบับนี้ ๓ มาตรา มีข้อความเพียง
๒-๓ บรรทัด เพราะฉะนั้นขอเสนอให้พิจารณารวดเดียว

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : สำหรับ การพิจารณา วาระที่ ๒
รัฐบาลขอเสนอให้พิจารณารวดเดียว ถ้าหากว่าที่ประชุมไม่เห็นเป็นอย่างไร
อันถือว่าเป็นอนุมัติให้พิจารณารวดเดียวได้ ขอให้เดชาธิการ ขอร่าน

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : ร่างพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญ
ข้าราชการ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๔๘๖

โดยที่เป็นการสมควร แกะไขเพิ่มเติม กฎหมาย ว่าด้วย บำเหน็จบำนาญ
ข้าราชการ

มาตรา ๓ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติบำเหน็จ
บำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๔๘๖”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวัน
๒๔๘๕ เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกบทวิเคราะห์ที่พิทาค่าว่า “เงินเดือนเดือนสุดท้าย”
ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๘๔ และ
ให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“เงินเดือนเดือนสุดท้าย” หมายความว่า เงินเดือนที่ได้รับจากเงิน
งบประมาณ ประเภทเงินเดือน เดือนสุดท้าย ที่ออกจาก ราชการ รวมทั้ง เงินเพิ่ม

พิเศษรายเดือนสำหรับค่าวิชา และหรือ สำหรับประจำตำแหน่งที่ของฝ่ายนั้นราย
เป็นปกติและหรือสำหรับการสู้รบ ทั้งนี้ตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายแต่ไม่รวม
เงินเพิ่มอย่างอื่น ๆ”

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เสร็จการพิจารณาในวาระที่ ๒ แล้ว
ต่อไปขอปรึกษาในวาระที่ ๓ ท่านผู้ใดเห็นควรให้ประกาศใช้ ร่างพระราช
บัญญัติฉบับนี้เป็นกฎหมายได้ โปรดยกมือขึ้น
มีสมาชิกยกมือโดยพร้อมเพรียง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น
ไม่มีสมาชิกยกมือ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าให้ประกาศใช้ร่างพระราช
บัญญัติฉบับนี้เป็นกฎหมายได้ ต่อไป พิจารณา หมายเลข ๒ ร่างพระราช
บัญญัติว่าด้วยการจัดตั้งองค์การของรัฐบาล พ.ศ. ๒๔๘๖ คณะรัฐมนตรี
เป็นผู้เสนอ

(สำเนา)

บันทึกหลักการและเหตุผล

ประกอบร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการจัดตั้งองค์การของรัฐบาล

พ.ศ. ๒๔๘๖

หลักการ

เพื่อให้มีกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งองค์การของรัฐบาล

เหตุผล

เนื่องจากรัฐบาล มีความจำเป็น ต้องจัดตั้งองค์การ ของรัฐบาลขึ้นเพื่อ
ดำเนินกิจการอันเป็นสาธารณประโยชน์ หรือเพื่อประโยชน์ในการเศรษฐกิจ
หรือช่วยเหลือ ในการ ครอบงำ หรืออำนวยความสะดวกแก่ประชาชน ซึ่ง
กิจการเหล่านั้นบางเรื่องไม่สมควร ที่จะจัดตั้ง เป็น หน่วยงาน ความกฎหมายว่า
ด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน เพราะมีลักษณะหนักไปในทางการค้า
หรืออำนวยความสะดวกแก่ประชาชนเป็นพิเศษ จึงสมควร ให้มีการจัดตั้งองค์การ
ของรัฐบาลขึ้น เพื่อดำเนินกิจการต่าง ๆ ดังกล่าวแล้ว โดยเรียบร้อย และรัดกุม
ต่อไป.

(สำเนา)

ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการจัดตั้งองค์การของรัฐบาล

พ.ศ. ๒๔๙๖

.....
.....
.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งองค์การ ของรัฐบาล

.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัติคนเรียกว่า "พระราชบัญญัติการจัดตั้ง
องค์การของรัฐบาล พ.ศ. ๒๔๗๖"

มาตรา ๒ พระราชบัญญัติคนให้ใช้บังคับคงแต่จนกว่าจะพ้นจากวงนประภาศ
ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ เมื่อรัฐบาลเห็นเป็นการสมควรจะจัดตั้งองค์การเพื่อคานเิน
กิจการอันเป็นสาธารณประโยชน์ หรือเพียประโยชน์ในการเศรษฐกิจ หรือ
ช่วยเหลือในการครองชีพ หรืออำนวยความสะดวกแก่ประชาชน โดยใช้เงินทุนจาก
งบประมาณแผ่นดิน ก็ให้กระทำได้โดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๔ องค์การซึ่งได้จัดตั้งขึ้นตามความในพระราชบัญญัติคนให้
มีฐานะเป็นนิติบุคคล

มาตรา ๕ ในพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การตามความในมาตรา ๓
อย่างน้อยจะต้องมีข้อความ ดังต่อไปนี้

- (๑) ชื่อขององค์การ
- (๒) ที่ตั้งของสำนักงานใหญ่และสาขา
- (๓) วัตถุประสงค์ขององค์การ
- (๔) ทุนซึ่งได้รับอนุมัติ
- (๕) การจัดสรรผลประโยชน์
- (๖) การควบคุมและการบริหารกิจการขององค์การ ตลอดจน
อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ผู้อำนวยการ หรือผู้จัดการ แดงแต่กรณี
- (๗) การบัญชี การสอบ และการตรวจ
- (๘) ข้อกำหนดอื่น ๆ อันจำเป็นเพื่อให้กิจการขององค์การได้ดำเนิน

ไปโดยเรียบร้อย

มาตรา ๖ การยกเลิกองค์การตามความในพระราชบัญญัตินี้ ให้
ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา โดยกำหนดวิธีการจัดทรัพย์สินไว้ด้วย
มาตรา ๗ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้.

.....

.....

๕.๔๖ น.

นายพลตำรวจเอกเผ่า ศรียานนท์ รัฐมนตรีช่วยว่าการ

กระทรวงมหาดไทย : รัฐบาลขอเสนอ ร่างพระราชบัญญัติ ว่าด้วยการจัด
ตั้งองค์การรัฐบาดชน โดยมีหลักการ และเหตุผลตามที่ได้เสนอ ให้ท่านสมาชิกผู้
มีเกียรติได้ทราบตามพระราชบัญญัติแล้ว เหตุผลพิเศษต่างๆ ที่จะขอเรียน
ให้ทราบในทันที เนื่องจากการดำเนินการขององค์การของรัฐบาดชนที่แถมมา
องค์การบางองค์การยังไม่เป็นนิติบุคคลตามกฎหมาย เมื่อเป็นเช่นนั้นการที่จะ
ดำเนินการต่างๆ หรือการฟ้องร้องคดีต่างๆ เกือบด้วยหนี้สินขององค์การ
หรือบุคคลต่างๆ ซึ่งมีขอบเขตขององค์การทำให้องค์การนั้นขาดข้อไม่
สามารถปฏิบัติการได้โดยรวดเร็ว ทั้งนี้ถึงแม้ว่าจะได้มีกฎหมายต่างๆ บาง
อย่างคุ้มครองโดยในฐานะที่องค์การนั้นไปตั้งกีดในทบวงกรมใดหรือองค์การใด
ซึ่งไม่มีกฎหมายควบคุม แต่มีนายกรัฐมนตรมีอำนาจที่จะดำเนินการเป็น
นิติบุคคลได้ก็ตาม แต่หากว่าการกระทำเช่นนั้นจะทำให้กิจการขององค์การ
ถ้าไม่เป็นระเบียบเรียบร้อยตามความต้องการ เพราะฉะนั้นรัฐบาลจึงขอ
เสนอร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งองค์การชนเพื่อให้องค์การที่แถมมาเป็นนิติบุคคล
ตามกฎหมายประการหนึ่ง ส่วนในองค์การที่จะมีต่อไปนั้นขอชี้แจงให้ท่าน

รถไฟซึ่งรัฐบาลเคยมีมาแต่ก่อน การที่จะให้รัฐบาลนำเงินไปใช้ โดยออกกฤษฎีกา
 ไม่ได้ผ่านสภาผู้แทนราษฎร ข้าพเจ้าเห็นว่ายังเป็นการให้อำนาจแก่รัฐบาล
 ได้อย่างกว้างขวางจนเกินไป ข้าพเจ้าขอเรียนถามฝ่ายรัฐบาลว่า จะออกโดย
 รูปพระราชบัญญัติเป็นคราว ๆ เหมือนอย่างองค์การรถไฟจะได้หรือไม่ นอก
 จากนั้นในการที่ รัฐบาล จะจัดตั้ง องค์การงาน รัฐบาล มีความประสงค์ ที่จะ
 ผู้นำประชาชนในกิจการต่าง ๆ เช่นการอุตสาหกรรม การเกษตรกรรม การ
 พาณิชยกรรม จะยึดเอาผลประโยชน์จากคนต่างด้าว มาสู่ประชาชนชาวไทยเป็นการ
 ชั่วคราวหรือว่ารัฐบาลจะยึดเอากิจการอันเป็นหน้าที่ของรัฐบาลตลอดไป คือ
 หน้าที่ของราชการ ได้ตั้งมาแต่เดิมตั้ง วิพากษ์วิจารณ์ จากประชาชนว่า ฝ่ายรัฐบาล
 เอาภาษีของราษฎร ไปใช้ในกิจการเหล่านี้ไม่ค่อยได้ผล และก็ไม่ได้พ้นจาก
 มือคนต่างด้าว ตัวอย่างเช่นองค์การ ทหารสามัคคี ซึ่งมีสาขา อยู่ตามต่างจังหวัด
 ข้าพเจ้าได้ทราบจากประชาชนเขาพูดว่า ร้อยบาย บอกว่าทหารสามัคคี แต่
 เจ้าพนักงานหรือคนที่อยู่ในบริษัทเป็นคนต่างด้าวทั้งนั้นยกเว้นอย่างนี้ คือมีเสียง
 วิพากษ์วิจารณ์อยู่มาก นอกจากนั้นถ้าหากว่าเป็นการช่วยเหลือราษฎรก็ไม่
 ดำเนิน แต่ราษฎรก็เคยดำเนินเหมือนกันอย่างเช่นองค์การทหารสามัคคีที่ช่วย
 เหลือในการช่วยเหลือภาคอีสานได้กำหนดราคาปอไว้เป็น ๓ ชั้น ชั้นที่หนึ่ง ๘๐
 สตางค์ ชั้นที่สอง ๗๐ สตางค์ ชั้นที่สาม ๖๐ สตางค์ เวลารัฐบาลเอาไป
 ขายไม่ว่า เป็นปอดีหรือปอเลว ก็รับซื้อเป็นปอชนที่สามทั้งหมด อย่างนี้เขาก็
 วิพากษ์วิจารณ์กันอยู่ นอกจากนั้นถ้าหากว่ารัฐบาลจะจัดตั้งองค์การนี้ตลอด
 ไปแล้วประชาชนโดยเฉพาะอย่างยิ่ง ผู้สนใจในกิจการค้า เขาได้พากันบ่นว่า เป็น
 การกันท่าพ่อค้าคนไทยด้วยกัน แทนที่จะส่งเสริมพ่อค้าคนไทย กัดมันตาย
 เป็นว่าทางการได้อภิสิทธิ์และใช้อิทธิพลในทางการเงินเข้าโจมตีฝ่ายพ่อค้าเช่น
 อย่างองค์การ ร.ศ.พ. หรือองค์การทหารสามัคคี ข้าพเจ้าเคยได้ยินมาเกี่ยวกับ

กับโรงเดี่ยว ราคาไม้ที่ราษฎรจะซื้อมาปลูกบ้านแพงชน เขากว่าที่แพงชน
 ไม้ใช้เพราะว่าเนื่องจากเพิ่มภาษีค่าภาคหลวงอย่างเดียวแต่เนื่องจากว่าโรงเดี่ยว
 ต่าง ๆ ในกรณีที่ส่งไม้มาสู่ภาคกลางการคิดค่าขอใช้เป็นภาระลำบากต่ออาศัยบริษัท
 ทหารสามัคคี การที่อาศัยบริษัททหารสามัคคีต้องมีการเสียเปอร์เซ็นต์หรือ
 เขาหันอ่อนกับบริษัททหารสามัคคี ให้บริษัททหารสามัคคีเป็นผู้ติดต่อจัดไปจึง
 จะได้รับความสะดวก ทนทางโรงเดี่ยวต่าง ๆ เสียให้บริษัททหารสามัคคี
 จำนวนเท่าไรเขาก็บอกเพิ่มโดยเก็บจากราษฎร เพราะฉะนั้นราคาไม้จึงสูงขึ้น
 แต่ข้อเท็จจริง เป็นประการใด ข้าพเจ้าขอฝากไว้กับรัฐบาล นอกจากนี้
 ของกิจการ ร.ส.พ. ที่เกี่ยวกับการที่จะนำรถยนต์ไปวิ่งในภาคอีสานนั้น ได้ยื่น
 บรรดารถยนต์บนเหมือนกันว่าจะแย่ง ร.ส.พ. ไม่ไหว เกี่ยวกับ ร.ส.พ.
 เป็นผู้มอที่ขอพดสำคัญในการขนส่งสินค้า คือสินค้าที่ส่งออกไปจากกรุงเทพฯ
 ไปขนส่งจากรถไฟก็เพราะรถ ร.ส.พ. ทั้งนั้นเป็นผู้ขนส่ง ราษฎรชนไม่มีหวัง
 เขาก่อนอย่างนั้น นอกจากนี้ความวิตกว่าถ้าหากว่าร่างพระราชบัญญัติ
 ออกเป็นกฎหมายไปแล้วอาจจะมีการครหานินทาคว่าพวกข้าราชการ จากประชาชน
 ว่าสภานอนมัตให้รัฐบาลมีอำนาจในอันที่จะนำเงิน อันเป็นเงินของแผ่นดินไปจัด
 ตั้งองค์การขึ้นเพื่อขยายตำแหน่งหน้าที่ให้พวกของตนเอง คือเท่าที่เพิ่มเงิน
 เป็นกระทรวงทบวงกรม ซึ่งเป็นหน่อราชการบริหารนั้นยังไม่พอ ยังจะต้อง
 อาศัยเงินไปตั้งองค์การต่าง ๆ และบรรจุพวกของตน ข้าพเจ้าเกรงว่าจะมี
 การครหานินทาในข้อนี้ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงขอฝากความสังเกตไว้

๑.๕๗ น.

นายพลตำรวจเอกเผ่า ศรียานนท์ รัฐมนตรีช่วยว่าการ

กระทรวงมหาดไทย : บริษัททหารสามัคคีไม่ใช่องค์การของรัฐบาลเป็น
 บริษัทซึ่งจดทะเบียนถูกต้องตามกฎหมาย ซึ่ง รวมทหารกองหนุนที่ในภาคอีสาน
 ได้รวมทุนกระทำกัน เพราะฉะนั้นกิจการของบริษัททหารสามัคคีไม่ใช่องค์

การรัฐบาล ส่วนของกิจการ ร.ส.พ. ยากจะเรียกว่าใหม่ปัจจุบัน ร.ส.พ. นั้นได้กระทำจนและหารายได้ให้แก่กระทรวงการคลัง เพราะฉะนั้น ร.ส.พ. จะมีอำนาจดำเนินการค้า โดยอิสระเพื่อหารายได้ตั้งคลังด้วยวิธีการอย่างไรก็ตาม แต่ปรากฏว่า ร.ส.พ. นั้นเคยเป็นหน่วยของกรมรถไฟ ข้าราชการในรถไฟเดิมนั่นเอง ซึ่งแต่ก่อนได้ตั้ง จนเป็นบริษัท เรียกว่าบริษัท ไร่ข้าวเจ้าจำไม่ได้ อยู่ในกิจการของกรมรถไฟ ต่อมาก็แก้ไขเปลี่ยนแปลงเป็น ร.ส.พ. ซึ่ง ร.ส.พ. นั้นเป็นของกิจการรัฐบาลหารายได้ตั้งกระทรวงการคลัง ขอเรียนให้ท่านสมาชิกทั้งหลายทราบด้วย ส่วนที่มอบอำนาจให้รัฐบาลเกินไปหรือประการใดนั้นอยากจะขอเรียนว่า ปกติเดิมนั้น รัฐบาลตั้งองค์การ ได้ซึ่งรัฐบาลมีอำนาจพร้อมที่จะตั้งได้ แต่ที่รัฐบาลกำหนดมาเพื่อเป็นระเบียบแบบแผนที่จะให้มุกฤษฎีกา และก็ได้มีหนังสือผูกมัด แผนนโยบาย ความมุ่งหมาย ว่าอันจะทำอย่างนั้นอย่างนั้นด้วยเงินทนนทานนทาน เพื่อให้ประชาชน หรือเอกชนเข้าร่วมด้วย ข้าพเจ้าเห็นตรงกันข้าม กฎมูฎกาที่กำหนดคนจะต้องผ่านคณะรัฐมนตรีและเสนาบดีมหาษัตริย์เพื่อทรงลงพระปรมาภิไธย เพราะฉะนั้นหลักการและความมุ่งหมายในการตั้งองค์การก็ย่อมจะแน่ชัดจนกว่าสมัยเดิม เพราะฉะนั้นที่ท่านผู้มุกฎบอกกล่าวพระราชบัญญัตินี้ให้อำนาจรัฐบาลกว้างขวางในเมื่อออกไปแล้ว ข้าพเจ้าเห็นว่า กลับจำกัดศักดิ์สิทธิ รัฐบาลใหม่ อำนาจ น้อยเกินไป จะทำอะไรก็ต้องออกเป็นกฎหมายหรือจัดเป็นรูปองค์การหรือจัดตั้งเป็นหุ้นส่วนใด ซึ่งไม่มีกฎหมายมาบังคับ คือคุ้มครองห้ามมิให้รัฐบาลจัดตั้งหุ้นส่วนใดเสียอีก เพราะฉะนั้นจึงอยากจะขอเรียนว่าการที่เสนอมามากเพื่อให้เป็นระเบียบไม่ใช่ว่าปลดปล่อยปละละเลยอย่างใดแต่อย่างใด ต้องออกเป็นกฎหมาย นี่เป็นการควบคุมแน่ชัดจนส่วนที่บอก ว่ารัฐบาล จะขยับจากกระทรวง กระทรวง งบประมาณ ไปตั้ง องค์การ นั้น ข้าพเจ้าเห็นจากถนัด เพราะการที่ตั้งกระทรวงทบวงกรมก็ตั้งเป็นไปตาม

ความจำเป็นให้แก่ราษฎรนั้นเป็นการเลี้ยงบประมาณโดยไม่ใช่เหตุ ภารกิจ
องค์การช่วยเหลือราษฎรแล้วมีผลเท่ากันและไม่ขาดทุน คือเขาช่วยกันหาทาง
ในการค้า ทำให้รัฐบาลไม่ขาดทุนและขาดงบประมาณไป เพราะฉะนั้นข้าพเจ้า
เห็นว่า พระราชบัญญัตินี้เป็นการศึกษาที่สมควรที่รัฐบาลมากกล้าและ ผลประโยชน์จะมี
มากตามที่ยินยอมให้ประชุมทราบแล้ว

๑๐.๐๐ น.

ร.ท. จารุบุตร เรืองสุวรรณ (ขอนแก่น) : ยังมีข้อข้องใจ
ต่าง ๆ อยู่หลายประการ คือในการที่ทางรัฐบาลจะขออำนาจจากสภานิติ
ตุลาการของรัฐบาลในโอกาสต่อไปนั้น ข้าพเจ้าขอกราบเรียนถามว่าตาม
ที่ท่านแถลงว่ามีเจตนาในการที่จะจัดตั้งองค์การของรัฐบาลเท่าที่มอยู่ในปัจจุบัน
นี้ให้เป็นนิติบุคคลนั้นผมขอกราบเรียนถามว่าเขตอำนาจขององค์การของรัฐบาลซึ่งมีอยู่
แล้วและยังไม่ได้เป็นนิติบุคคลนั้นมององค์การอะไรบ้าง ทนออกประการหนึ่งใน
การที่ทางรัฐบาลจะมีนโยบายจะจัดตั้งองค์การขึ้นในภายหน้ากระผมขอเรียน
ถามเป็นรายละเอียดว่าทางรัฐบาลคิดหรือมีนโยบายที่จะจัดตั้งองค์การอะไรขึ้น
เป็นของใหม่ เพราะว่าการที่ทางรัฐบาลจะเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้มา
เพื่อขออำนาจเพื่อเอาอำนาจในการที่จะไปตั้งองค์การ ขึ้นต่อไปในภายหน้านั้น
จำเป็นอย่างยิ่งที่สภานิติตุลาการจะต้องได้พิจารณาถึง โฉมหน้าขององค์การที่รัฐบาล
ทำหรือคาดการณ์ต่อไป เรื่องนี้ไม่ใช่เรื่องเล็กน้อย ถ้าหากว่าพิจารณาถึง
ความเป็นไปของบ้านเมือง แล้วจะเห็นว่า กฎหมายฉบับนี้เป็นกฎหมายซึ่งเข้ามา
อยู่ในระยะหัวเลี้ยวหัวต่อ ซึ่งรัฐบาลจะดำเนินนโยบายบริหารปกครองประเทศ
ไปในทางใด เพราะว่าการที่ทางรัฐบาลจะจัดตั้งองค์การของรัฐบาลขึ้น
นั้น หรือในการที่ทางรัฐบาลจะรวมอำนาจในการค้าก็ตาม ในการ
อุตสาหกรรมก็ตาม เข้ามาดำเนินการจัดการเองนั้น จะเป็นในทำนองซึ่ง

คล้าย ๆ กับพวกกันอย่างภาษาดำเนินใจ ก็คือดำเนินนโยบายแบบโซเซียด
 ถัดกันเป็นความจำเป็นอย่างยิ่งของสถานที่จะต้องกราบเรียนถามทางรัฐบาล
 ว่าทางรัฐบาลมีความตั้งใจหรือมีนโยบายใหญ่ในการที่จะรวมอำนาจในการค้าที่
 ตาม ในการอุตสาหกรรมก็ตาม มากระทำโดยตนเองแต่ก็โดยจัดตั้งเป็น
 องค์การ ๆ หนึ่ง อย่างนี้ใช้หรือไม่ หรือว่าทางรัฐบาลจะดำเนินนโยบาย
 ในทางเศรษฐกิจนั้นเป็นไปอย่างที่จะให้เอกชนมีอำนาจ นั้นเป็นปัญหาข้อใหญ่
 ซึ่งข้าพเจ้าขอกราบเรียนถาม และในการที่ทางรัฐบาลจะขออำนาจจัดตั้ง
 องค์การรัฐบาลนี้ จะรวมถึงองค์การที่จะจัดอาคารสงเคราะห์หรือจัดสรรที่ดิน
 หรืออะไรทั้งหลายที่อยู่ในความดำริของรัฐบาลซึ่งกำลังจะกระทำต่อไปภายหน้า
 หรือไม่ คือก่อนที่ทางสภาจะรับหลักการกระแสมขอกราบเรียนซักซ้อมความ
 เข้าใจประการ หนึ่งว่าในการที่ทาง รัฐบาลจะขออำนาจเอาไป ที่เดียวทั้งหมดกับ
 ในการที่ทางรัฐบาลจะพิจารณาเป็นเรื่อง ๆ ไปโดยที่สภาจะมีโอกาสพิจารณา
 ผลดีผลร้ายขององค์การที่จะก่อตั้งขึ้นมาที่ละอัน ๆ นั้นทางรัฐบาลได้คำนึงหรือ
 แปลว่าผลได้ผลเสียจะมีประการใด ผลได้ผลเสียที่จะมีแก่บ้านเมืองที่จะ
 พิจารณาที่ละครั้ง ๆ นั้นจะมีผลเสียหายแตกต่างกันประการใด รายละเอียด
 ข้าพเจ้าขอทราบจากรัฐบาล

๑๐.๐๕ น.

นายพลตำรวจเอก เผ่า ศรียานนท์ รัฐมนตรีช่วยว่าการ
 กระทรวงมหาดไทย : ในการที่ปรากฏมาแล้วเป็นพระราชบัญญัตินั้นเพราะ
 เหตุว่า องค์การนั้น ดังที่เขาไปในสิทธิของบุคคลจึงจำเป็นที่จะต้องมีการ
 คุ้มครอง เช่นการรถไฟ การท่าเรือ พระราชบัญญัติแพ่งขององค์การพลังงาน
 แห่งชาติ มีการเกี่ยวข้องไปในสิทธิของบุคคล จึงจำเป็นต้องเสนอต่อสภา

เพื่อออกเป็นพระราชบัญญัติ ซึ่งองค์การบริษัทนั้นขอเรียนว่ารัฐบาลคงได้พิจารณา
 อยู่แล้ว และคงเคยหนักงัดได้ ทั้งนเกี่ยวกับเรื่องเงินทุน เพราะระเบียบข้อหา
 ที่สมาชิกรัฐบาลจะดำเนินการในรูปใด จะออกกฎหมายที่ระดับหรือ
 จะออกเป็น กฎฎีกา โดยอาศัย พระราชบัญญัติ นั้น ต้องแบ่ง เป็น ๒ ประเด็น
 องค์การใดที่เกี่ยวกับวงถ้าเข้าไปในสิทธิของบุคคลอื่นนั้น จำเป็นต้องออกเป็น
 เป็นพระราชบัญญัติเพื่อขอความเห็นชอบจากสภา ส่วนองค์การใดที่ส่งเสริม
 ให้ประชาชนได้รับความช่วยเหลือจากรัฐบาลหรือองค์การใดที่เกี่ยวกับนโยบาย
 แล้วรัฐบาลก็ไม่ต้องออกพระราชบัญญัติ ก็ออกกฎฎีกาได้ ส่วนที่สมาชิกรัฐบาล
 ว่าจะดำเนินการจะช่วงชิงการค้ามาในแบบโซเซียลลิสต์นั้น ใช่หรือไม่ ขอเรียน
 ว่ารัฐบาลไม่ได้ดำเนินการอย่างนั้น เพราะการดำเนินการแบบโซเซียลลิสต์
 จะต้องมี การเรียกเอาทรัพย์สินของเอกชนมาให้รัฐดำเนินการ การที่รัฐบาล
 จะดำเนินการต่อไปเป็นการเอาชัยในทางการค้าเท่านั้น ไม่ใช่จะเอากิจการคือ
 ของประชาชนทั้งหมดมาให้อยู่ในกำมือ ส่วนที่เอกชนจะดำเนินการค้ากันตาม
 การไป ส่วนการค้าที่องค์การค้านการค้าเกี่ยวกับคนต่างด้าวก็ควรจะเป็นไปตาม
 สันติสัญญาว่าด้วยการพาณิชย์ที่ทำไว้กับต่างประเทศ เพราะฉะนั้นการที่
 รัฐให้ท่าน สมาชิกทั้งหลาย ได้โปรดทราบความหมายว่า เพื่อต้องการช่วงชิงเอา
 ชัยชนะในการค้า เช่น ร.ส.พ. ก็ได้ดำเนินการอยู่แล้ว ขอเรียนว่าก่อนที่
 ร.ส.พ. จะดำเนินการจนจนจนกระทั่งมี ๓๘ บริษัทด้วยกันทำการค้าบนรถไฟ
 ของไทย เวลานี้ ร.ส.พ. ก็ช่วงชิงไม่สำเร็จเพราะมีกำลังเงินน้อย คนน้อย
 คือไปอาจจะมียุทธสำเร็จสัมฤทธิผลความมุ่งหมายของรัฐบาล ส่วนองค์การใหญ่
 ที่ยังไม่ได้จดทะเบียนเวลานี้ก็มี ร.ส.พ. องค์การป่าไม้ และ อ.จ.ส. และ
 เวลานี้ทำไม่ได้สักแห่ง แม้ว่า อ.จ.ส. จะขาดทุนมาเมื่อครั้งรัฐบาลก่อน
 รัฐบาลก็ได้จัดการแก้ไขให้กิจการดีขึ้นซึ่งจะดำเนินการต่อไปได้ ส่วนการ
 จะฟ้องร้องใครก็ต้องเสนอ นายกรัฐมนตรี ซึ่งมีอำนาจในทาง กฎหมายในฐานะ

เป็นตัวแทนที่บุคคลนั้น ๆ ได้ เพราะฉะนั้นการที่ไม่กำหนดให้เป็นนิติบุคคล
นั้นทำให้เกิดความลำบากในการปฏิบัติการ ส่วนที่บอกฎหมายนั้นให้อำนาจ
แก่รัฐบาลขอข้แจ้งว่า ไม่ได้ให้ กฎหมายเวลานมอยู่แต่แต่ออกกฎหมาย
มาเพื่อบังคับให้ระเบียบแบบแผนนั้น ขอให้ส่งมาซักได้โปรดเข้าใจตามน

๑๐.๐๗ น.

นายสวัสดิ์ คำประกอบ (นครสวรรค์) : ข้าพเจ้าได้ฟังคำแถลง
ของรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย ก็รู้สึกมีความเห็นอกเห็นใจใน
การที่รัฐบาล มีความรู้สึกนึกคิดในทางเจตนา ที่จะช่วยเหลือ ชาตบ้านเมืองใน
ทางเศรษฐกิจและได้พิจารณาถึงประโยชน์ของประเทศชาติบ้านเมือง แต่
มีความหวังใจอยู่บางประการ ที่จะขอทบทองรัฐบาล เพื่อเป็นข้อสังเกต และเป็น
แนวความคิดในการออกพระราชบัญญัติเช่นนี้ต่อไป ประการสำคัญหนึ่ง
ที่ใคร่ขอยกตัวเองเองนั้น ก็คือว่าข้าพเจ้ามีความสงสัยประการหนึ่งว่าเหตุใด
รัฐบาลจึงต้อง มาออกเป็นพระราชบัญญัติ ให้เป็นนิติบุคคลดังที่เห็นกฎหมาย
มา เพราะเหตุว่ารัฐบาลมีอำนาจในการตั้งองค์การใด ๆ ก็ได้ โดยอยู่
ในเครือข่ายหรือตามแผนการหรือโครงการของแต่ละกระทรวงทบวงกรม ในการ
ส่งเสริม เศรษฐกิจ หรือสาธารณ ประโยชน์ที่ดี รัฐบาลนี้ ได้มีกระทรวง
ทบวงกรมกว้างขวางอยู่เป็นอันมาก และเราได้ทราบจากกระทรวงทบวงกรม
ต่าง ๆ ที่รัฐบาลมออยู่แล้วในปัจจุบันนี้หาได้อำนาจประโยชน์ให้แก่ประชาชน
ได้รับความสะดวกตามสมควรไม่ ทั้งนี้ อาจจะเป็นเพราะมีงบประมาณน้อยไป
หรือขาดเจ้าหน้าที่ชำนาญการหรือมีสัมรรถภาพน้อยลงไป ข้าพเจ้ามีความเห็น
ว่ารัฐบาลควรจะได้ฟื้นฟูหรือเอาใจใส่ หรือควรจะได้ดูแลผลงานตามกระทรวง
ทบวงกรมต่าง ๆ ที่มออยู่แล้วเพื่อให้เกิดประโยชน์ในด้านบริการแก่ประชาชน
ยิ่งขึ้นต่อไป และข้าพเจ้ามีความเห็นอีกว่าถ้าเราจัดเป็น

องค์การ อิสต์เวิร์ช เป็นนิติบุคคลนั้น การจะควบคุมของรัฐบาลในแต่ละ
 กระทรวงทบวงกรมจะยากขึ้น เพราะองค์การได้เลิกไปแล้ว การที่จะใช้
 พระราชบัญญัติ ข้าราชการพลเรือน ไปควบคุมเจ้าหน้าที่ ในองค์การ นั้น ก็ไม่
 สามารถจะทำได้ เพราะแต่ละองค์การก็มีเจ้าหน้าที่ และกฎหมายของเขา
 กฎหมายข้าราชการพลเรือนไม่อาจควบคุมประการใดได้ ย่อมทำให้การควบคุม
 การเงิน ในงบประมาณแผ่นดินไม่รัดกุมเพียงพอเท่าที่ควรจะทำ นั้นเป็นประ
 การที่หนึ่ง อีกประการหนึ่ง ข้าพเจ้ามีความขงใจว่าทรัฐบาลได้มาขอ
 อำนาจต่อสภานอย่างกว้างขวางเพื่อกองการตั้งองค์การ เพื่อควบคุมการ
 เศรษฐกิจ อาจจะเป็นองค์การใด ๆ ก็ตาม ในการที่รัฐบาลตั้งองค์การนี้
 ข้าพเจ้าขงไม่ใช้ ฝ่ายสนับสนุน รัฐบาลก็ขอ ตั้งขยสิ่งเขต และทวงตั้ง รัฐบาลว่า
 รัฐบาล ตั้งองค์การนี้ เพื่อเอา สมาสัก ฝ่ายสนับสนุน รัฐบาล ไปเป็น เจ้าหน้าที่ ใน
 องค์การต่าง ๆ เพราะเท่าที่ปรากฏปัจจุบันรัฐบาลใช้วิธีการหลายประการ
 ที่จะตั้งองค์การ โดยใช้งบประมาณแผ่นดิน โดยเอา สมาสัก ในสภานไปเป็น
 เจ้าหน้าที่ ในองค์การนั้น ๆ การเอา สมาสัก ในสภานไปเป็นเจ้าหน้าที่ต่าง ๆ
 ในองค์การย่อมไม่เป็นการสมควรที่จะทำ ในปัจจุบันนี้ เงินแต่ทจำเป็นและ
 สมควรก็ควรอยู่ โดยเฉพาะใน ร.ส.พ. ข้าพเจ้ามีความเห็นใจว่าควรจะ
 ออ่าเป็นพระราชบัญญัติให้เป็นนิติบุคคลเสียทีหนึ่ง และข้าพเจ้าก็มีความ
 ร่วมมือเด็ก ๆ น้อย ๆ กับ ร.ส.พ. อยู่ ถ้าเราจะให้ ร.ส.พ. เป็นนิติบุคคล
 ก็ควรออกเป็นพระราชบัญญัติไปได้ข้าพเจ้าก็เห็นด้วย เพราะรัฐบาลก็บอกว่า
 ทำประโยชน์ให้แก่ประชาชนแก่รัฐบาลดีกว่าสมัยก่อนเป็นอันมาก การที่
 รัฐบาลจะออกกฎหมายหรือดำริ โครงการอะไรต่าง ๆ มานี้ ก็เป็นโครงการ
 ที่ทำให้บรรดาประชาชนสงสัยในนโยบายของรัฐบาลว่า รัฐบาลนี้จะมั่นนโยบาย
 ไปในทางโซเซียลลิสต์ จริงอยู่ในนโยบายโซเซียลลิสต์ไม่ถึงกับเป็นคอมมิวนิสต์
 แต่ข้าพเจ้าก็คิดว่าในฐานะที่รัฐบาลนี้เป็นรัฐบาลอยู่ในค่ายเสรีประชาธิปไตยก็ไม่

ควรจะทำนโยบายอันใดที่จะโน้มเอียงไปในทางฝ่ายซ้าย แต่ข้าพเจ้าก็คิดว่า
 อาจจะถ่วงเกินไปที่ว่าการออกกฎหมายจะเป็นแผนนโยบายอย่างนั้น แต่ก็
 เป็นการไถ่ไปในทางโซเซยลลลลซึ่งเราไม่ควรจะทำในขณะนี้ ในการที่
 ข้าพเจ้า เสนอ โฆษณ มาคำนึงถึง ก็เพราะว่า รัฐบาล กำลังออก พระราชบัญญัติ
 จดสรรที่ดิน และในที่สุดก็ออกมาออกกฎหมายฉบับออก กลายเป็นว่า รัฐบาล
 จะรวบรวมอำนาจมาอยู่ในกำมือเพื่อดำเนินนโยบายตามดำฟัง ก็นี่อาจจะทำ
 ให้นโยบาย ของรัฐบาลนี้คลอนแคลนไป ข้าพเจ้าคิดว่าข้าพเจ้าอาจจะพูด
 นอกเรื่องไป แต่ก็คิดว่าเราควรจะเอามาพูดกันบ้าง

๑๐.๑๘ น.

นายประสิทธิ์ กาญจนวัฒน์ ฉะเชิงเทรา : ความจริงกฎหมาย
 ของรัฐบาลที่เสนอมานี้กระผมเห็นว่าไม่ใช่เรื่องใหญ่โตมิใช่เพราะเกินไบนัก แต่
 ที่กระผมตั้งเกตุรัฐบาลเองก็มีความมุ่งหมายส่วนใหญ่เพื่อให้องค์การของรัฐบาล
 ได้ฐานะเป็นนิติบุคคลเสียที โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการที่ได้ตั้งมาแล้วใน
 อดีต เพราะถ้าหากที่กระผมทราบแต่เคยทราบว่ามีข้อขัดข้องหลายประการ
 ในการที่องค์การของรัฐบาลหลายองค์การซึ่งไม่ได้มีฐานะเป็นนิติบุคคล การที่
 ไม่มีฐานะเป็นนิติบุคคลนั้นมีความหมายอย่างกว้างขวาง ตามประมวลกฎหมาย
 แห่งซึ่งท่านท้าวตั้งนงอยู่ในที่นี้ ก็พอจะทราบได้ว่ามีความยุ่งยากเพียงไร ถ้า
 หากว่าองค์การเหล่านั้นไม่เป็นนิติบุคคล อาทิ เช่นองค์การของรัฐบาลถูก
 ฟ้องร้องแล้วศาลยกฟ้องโดยไม่มีฐานะเป็นนิติบุคคล ความเสียหายและ
 ความเสื่อมเสียจะมีแก่รัฐบาลและแก่ทรัพย์สินของชาติเพียงไหน เพราะ
 ว่าองค์การเหล่านั้น ตั้งมาโดยงบประมาณแผ่นดิน และเป็นทรัพย์สินของแผ่นดิน
 แล้วองค์การนั้นจะมากดกดโกงไปด้วยประการใดก็ตาม ก็หมายความว่า
 ประชาชน ๑๘ ล้านคนจะต้องรับผิดชอบร่วมกัน เพราะเหตุว่ารัฐบาลได้กระ
 หนกลงชวนเป็นหนี้ใหญ่จึงได้คำนึงถึงขอเป็นหนี้ใหญ่เพื่อที่จะให้องค์การที่

จะคงต่อไปก็ได้ หรือองค์การตกลงมาแล้วในอดีตก็ได้ โดยมีฐานะเป็นหนี้บุคคล
ดมบรรณตามกฎหมายแพ่ง เพื่อจะได้ดำเนินการอะไรต่าง ๆ ให้ชอบด้วย
กฎหมาย กระผมจึงได้เห็นใจรัฐบาลที่รัฐบาลได้เห็นนอกกฎหมายขึ้นมา

ตามที่ฝ่ายค้านได้ทักท้วงขอของใจนั้น ก็บางสิ่งบางอย่างที่รัฐบาลเขา
จะได้รับฟังได้ แต่กระผมเห็นว่าฝ่ายค้านได้ร้องใจหรือห้วงโยนหมองไกลจน
เกินไป ที่ฝ่ายค้านซึ่งใจในสารสำคัญนั้นประเด็นในข้อ ๑. ก็คือทำให้อำนาจ
แก่รัฐบาลอย่างกว้างขวาง เพราะว่าโดยอาศัยกฎหมายกับรัฐบาลอาจจะ
ตรากฎหมายทางองค์การได้ทุกอย่างทุกประการ นี่เป็นประการข้อแรก ซึ่ง
ฝ่ายค้านตั้งสัยและเป็นห่วงวิตก

ณ ที่นี้ กระผมใคร่จะ เรียงเรียงในฐานะ ที่กระผม ไม่ได้เป็น รัฐบาล
แต่เมื่อได้พิจารณาด้วยกฎหมายแล้ว ขอให้ท่านทั้งหลายได้พิจารณาให้
ให้ได้ว่าในกฎหมายนี้แม้ว่าจะให้อำนาจแก่รัฐบาลบ้างก็ตาม แต่ถ้าตาม
กฎหมายการตรากฎหมายนั้นต้องใช้เงินงบประมาณแผ่นดิน การใช้เงินงบ
ประมาณแผ่นดินท่านทั้งหลายที่อยู่ในที่นี่ย่อมทราบแต่จะต้องผ่านสภา รัฐบาล
จะคงองค์การอะไร เมื่อจะใช้เงินงบประมาณแผ่นดินก็ต้องตั้งมาในงบ
ประมาณแผ่นดินประจำซึ่งต้องเสนอมานะในที่ประชุม ในที่ประชุมก็ต้อง
ทักท้วงว่าถ้าทำได้ว่าคงองค์การนั้นไม่เหมาะสมอย่างนั้นอย่างนี้ ข้อคิด สภา
นักมส. ออำนาจของรัฐบาลมีแต่เพียงจำกัด ไม่ใช่ว่ารัฐบาลเองมีเงิน
แต่จะไปตั้งองค์การได้เองเมื่อไร เป้า ก็ต้องใช้เงินแผ่นดินอยู่ดี และตามที่
รัฐบาลได้แถลงมาแล้วว่าการตรากฎหมายไม่ใช่อำนาจของนายกรัฐมนตรีหรือ
รัฐมนตรีผู้ใดผู้หนึ่งผู้เดียว ก็ต้องประกอบด้วยคณะรัฐมนตรีทั้งชุด คือ
เป็นมติของคณะรัฐมนตรี เมื่อที่ประชุมได้วางใจรับรองรัฐบาลแล้ว เรา
จะไม่ให้อำนาจรัฐบาลพอสมควรบ้างหรือ เพราะว่ารัฐบาลย่อมมีหน้าที่
รัฐสถานการณ์ รัฐบาลก็จริงตามสมควร ซึ่งเข้าใจว่าดีกว่าพวกเรา

มาคิด คิดยากกับฉาวพุดจามเรากกตถกนแดง ซึ่งไม่แน่ว่ามีหรือไม่มี เพราะฉะนั้นผมเห็นว่าควรที่สังคมเราควรจะต้องสนับสนุนรัฐบาล เพื่อให้ออกกฎหมาย เพื่อให้เป็นหลักเป็นฐานเป็นกฎเป็นเกณฑ์เดียวกันนี้ ยิ่งกว่านั้นผมเห็นว่ารัฐบาลนถาหาญบ่งอาจอย่างใหญ่หลวง กถารับผิดชอบออกกฎหมาย โดยไม่ต้องออกกฎหมายพิเศษอีก โดยเมื่อเห็นว่ามีสมควรคงองค์การใดอัน มากออกกฤษฎีกา ซึ่งแสดงว่ารัฐบาลมีอำนาจที่จะบังคับกถารับผิดชอบ โดยไม่ต้องโยน ความรับผิดชอบ มาให้สถานอื่นที่หนึ่ง อย่างกฎหมายแพ่งถา รัฐบาลกถารับผิดชอบ รัฐบาลมีอำนาจจะทำอย่างไรก็ได้ แต่รัฐบาลก็ ไม่ทำ ยอมรับผิดชอบหมด ถ้ารัฐบาลไม่กถารับผิดชอบ โยนความ รับผิดชอบมาให้สถานหนึ่ง ในที่สุดก็จะโทษถาว่าถาถาอนุมัติเงินให้รัฐบาล ถาจะไปว่ารัฐบาลก็ไม่ได้ การที่รัฐบาลทำอย่างนี้ผมเห็นว่ารัฐบาลกถา ปล่อยให้กถารับผิดชอบ เพราะฉะนั้นผมเห็นว่าควรสนับสนุนร่างกฎหมาย ฉบับนี้ ผมมีความเห็นอย่างนี้

นายสอง มารังกุล (บุรีรัมย์) : รัฐบาลได้เสนอพระราชบัญญัติ จัดตั้งองค์การของรัฐบาลขึ้นมา ในชั้นรับหลักการนี้ ผมเองได้มี ข้อกล่าวได้ฟังท่านสมาชิกผู้เกียรติได้อภิปรายโดยหลักการ ผมเองรู้สึก ว่า เห็นด้วยและเห็นใจรัฐบาล แต่เหตุผลที่รัฐบาลได้เสนอมานี้ ผมขอ แสดงความข้องใจ เพราะเท่าที่ผมได้เคยเห็นองค์การของรัฐบาลที่ได้ ปฏิบัติมาแต่จนหน่วงมีการขาดตกบกพร่อง และผลสุดท้ายก็ตกหนักอยู่กับ ราษฎรเป็นส่วนใหญ่ ดังทงองค์การต่าง ๆ ที่รัฐบาล ได้ตั้งขึ้นมาเช่นอย่าง องค์การ ร.ส.พ. ซึ่งมีวัตถุประสงค์ในการที่จะช่วยรับตั้งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ วัตถุประสงค์ เพื่อเป็นการ แข่งขัน และเป็น การ แข่งการ ประกอบ อาชีพ ของคน ต่างต่าง ซึ่งในการที่องค์การของรัฐบาลที่ปฏิบัติอยู่ในขณะนี้ ขาพเจ้า

เห็นว่ามันไม่ได้ทำความสะดวกให้แก่ราษฎรเป็นการเพียงพอ ดังเช่นอย่างมี
บริษัทของคนต่างดาว เช่น หลตเซียง เกาทง ตงบัก ตงนา ได้รับการติดต่อ
จากแต่บริษัทจำกัดหมายแต่บริษัทตั้งต้นค้าจากพ่อค้าประชาชนตามต่างจังหวัด
เพื่อส่ง ไปให้ถึง ทหมายปลายทาง จำกัด งบประมาณ เขารับค่าฝากเพียง
๕๐ สตางค์ โดยเปิดแต่ลงไปให้เรียบริช และเจตนาหมายหนักงวดด้วย อย่าง
นั้นเป็นคน แต่ครั้นเมื่อมองการณ์อันแล้วองค์การเหล่านี้ก็ไม่ได้รับฝากจดหมาย
ต่าง ๆ จากราษฎร ประชาชน ตามฉบับท แต่ในขณะนั้นราษฎร เหล่านี้
ไม่ทราบว่าจะไปส่งที่ไหนถึงจะรวดเร็ว และผลสุดท้ายพวกเหล่านี้ก็มีอาชีพ
เหล่านี้ก็คิดเมื่อมองอาชีพแล้ว แทนที่จะเก็บเพียง ๕๐ สตางค์ หรือ
๓ บาทก็เก็บ ๓ บาท ซึ่งผลที่สุดก็มากกหนักอึ้งแก่ราษฎรและประชาชน
และในเรื่องการติดต่อก็ไม่ได้ความสะดวกอย่างนี้ อย่างการไปรษณีย์ของ
ประเทศไทยเรา ผมได้เคยตั้งกระทู้ถาม ท่านรัฐมนตรีว่าการ กระทรวงคมนาคม
อย่างเช่น โทรเลขมาบางที่ถึง ๓ วันยังไม่ถึง แต่ถ้าหากว่าส่งมาทางบริษัท
หลตเซียง เกาทง ที่เป็นบริษัทของคนต่างดาวที่เขาทำนั้น ชั่วเวลา อย่างเช่น
จากนครราชสีมา เขา เขนก็มาถึง แล้วมองการณ์ส่งให้ถึงคนรับได้เรียบริช
ทุกประการ อีกประการหนึ่ง ถ้ามีการฝากเงินฝากทอง ถึงแม้ว่าจะหายไป
เขาก็ชดเชยให้ทันที นี่เป็นความจริงอย่างนี้ ที่ผมพูดมานี้ ไม่ใช่เป็นการ
สนับสนุนบริษัทต่างดาวเหล่านี้ ผมพร้อมเต็มใจจะสนับสนุนรัฐบาล ถ้าหากว่า
ในการกระทำของรัฐบาลเป็นการแข่งความดีความสามารถ ไม่ใช่จะเป็นการ
ไปแย่งความดีหรือการให้ความสะดวกแก่ประชาชน ยิ่งกว่านั้นกระผมสนับสนุน
ความเหตุผลที่รัฐบาลเสนอมา แต่กระผมมีความข้องใจอย่างนี้ โดยเฉพาะ
อย่างซึ่งขอประทานโทษ อย่างองค์การ ร.ส.พ. ผมเองเห็นด้วยทุกอย่าง แต่
ว่าคนงานแยะเหตุเอเกิน เขาไปไม่ถึงโต๊ะเต็มไปหมด แล้วทำกับบ่นว่าขาดทุน

กระทบเคยเห็นมาว่าในองค์การ ร.ส.พ. นี้ในการรับสั่งสินค้าขึ้น ทง ๆ ทั่ว
 ไปรับเสร็จแล้ว แต่เขาก็บอกให้คอยพนักงานคนนั้นคนนั้น บางทีคอย
 คง ๒ ชั่วโมง อย่างที่ท่านจะเห็นได้ว่าความสะดอกของประชาชนอยู่ตรงไหน
 และเหตุผลของรัฐบาลก็อย่างนั้น ซึ่งกระทบเห็นว่าจะไม่เป็นการเพียงพอ
 แต่ที่กระทบกล่าวนี้ไม่ใช่จะเป็นการเสียไปทั้งหมดเสียเป็นบางประการ แต่
 ส่วนตกมี แต่ขงน้อยกว่าส่วนที่ยังไม่เรียบร้อย ถ้าหากว่าเราจะให้สิทธิ
 รัฐบาลไปจัดตั้งองค์การแล้ว กระทบเห็นว่าจะทำให้ประชาชนมีความหนักใจ
 ขงกว่า เพราะถ้ารัฐบาลอาจจะทำอะไรให้ขงกว่าก็ได้ ทุนพูดถึงประชาชน
 ที่อยู่อาศัยชนบทที่มีอาชีพในทางค้าขายเล็ก ๆ น้อย ในการติดต่อต้องการ
 ความรวดเร็วกับในจังหวัดพระนครซึ่งเป็นจุดใหญ่ของการค้า ก็ไม่ได้รับความ
 สะดวก ไม่ทันใจ และในการที่จะทำให้ประชาชนตามชนบทนั้นใหม่ต้องการ
 ค้าขายเป็นการรวดเร็วขึ้นนั้น ก็ไม่สะดวกและกลืนเข้าข้าง เพราะว่าเดี๋ยวนี้
 เราก็มองทราบกันอยู่แล้วว่า การค้าขายอยู่ในกำมือของคนต่างด้าว แต่การ
 สื่อสารนั้นเป็นของคนไทย อย่างนั้นแล้วจะไปได้แค่นั้น เพราะฉะนั้นการค้ำ
 คนไทย พงเริ่มทำขึ้นมาทันที ย่อมจะต้องพบกับอุปสรรค และมรสุม แห่งการค้า
 คือการขาดทุนอย่างนั้น เพราะว่าวิธีการดำเนินการค้าของคนต่างด้าวและของ
 คนไทยนั้นต่างกันมาก เพราะว่าคนต่างด้าวเขาพยายามสั่ง ทุกวัน เขา
 สั่งทุกวัน เพื่อให้ทราบราคาสินค้าทุกครั้ง และเมื่อสั่งหนึ่งครั้ง เขาถึง
 ราคาสินค้าไว้หมดในหนังสือพิมพ์ฉบับหนึ่ง แต่ส่วนหนังสือพิมพ์ไทยไม่มี
 เพราะฉะนั้นถ้าจะทราบราคาสินค้าอย่างนั้นราคาขงไปเสียแล้ว เขาทำนอง
 ที่ว่าถ้าจะสั่งงากใหม่ ก็กระทบเห็นมาเป็นเช่นนี้ ในหลักการของรัฐบาล
 กระทบเห็นด้วย แต่เหตุผลขงน้อยไป ยังไม่พอ เพราะว่าองค์การที่รัฐบาลจะตั้ง
 ขึ้นมานั้นไม่เคยคิดเสียก่อนว่าจะขาดทุนหรือได้กำไร คิดแต่ว่าคงต้องการ
 มาแล้วจะต้องใช้เงินเท่านั้น มีเดชาภิบาลเงินเดือนเท่านั้นเท่านั้น มีเดชาภิบาล

พนักงานเงินเดือนเท่านั้น อย่างนี้เป็นต้น แต่เมื่อถึงสิ้นปีแล้วก็คงบังคับด้วย
เสร็จแล้วก็ขาดทุน เสร็จแล้วก็มาของงบประมาณจากสภาน ไปช่วยเหตุ
กรรมมิได้มีความวิริยาแม้แต่ประการใด แต่ขอคำหนังสือในเหตุผลของ
รัฐบาลในการที่จะจัดตั้งองค์การนี้ แต่บางที่ท่านอาจจะเห็นดีกว่ากรรมก็ได้
ผมคิดว่าในหลักการนั้นดี แต่เหตุผลยังไม่พอ เกรงว่าจะเป็นการกระทบ
กระเทือนต่อประชาชนในอนาคตต่อไปข้างหน้า

ขุนวิเศษตรุณการ (เพชรบุรี) : เท่าที่กรรมได้ฟังท่านสมาชิก
อภิปรายกันมาแล้วนั้น เหตุผลของฝ่ายการค้านักข่า ๆ ซาก ๆ กัน เพราะ
ฉะนั้นกรรมขอเสนอให้ปิดอภิปราย

นายบุญเที่ยง ทองสวัสดิ์ (ลำปาง) : ข้าพเจ้าประสงค์ที่จะเปิด
อภิปรายแต่ขอใช้สิทธิข้ามข้อบังคับ ข้อ ๖๖ จึงขอขานแจ้งและให้เหตุผล
เกี่ยวกับประเด็น ที่ยังไม่ได้อภิปรายกันในสภาน เพื่อสภานจะได้รับทราบ
เสียก่อน ข้าพเจ้าเสียใจที่ท่านสมาชิกจังหวัดเพชรบุรี ได้ลุกขึ้นมาและขอ
เสนอให้ลงมติ.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เขามีสติที่จะทำได้ท่าน ท่านมี
อะไรก็ว่าไป

นายบุญเที่ยง ทองสวัสดิ์ (ลำปาง) : คือว่าท่านค่อนข้างใช้สิทธิของ
ท่านรวดเร็วเกินไป เพราะว่าการอภิปรายในบางประเด็นเรายังไม่เข้าใจกันดี
ประเด็นที่เรายังไม่ได้อภิปรายก็ยังมียู่ การที่เราจะมอบอำนาจให้รัฐบาลไป
ประเด็นสำคัญก็คือในการออกร่างพระราชบัญญัติ คือกฎหมายรัฐบาลจะ
ไปออกเป็นพระราชกฤษฎีกาใช้บังคับเป็นกฎหมายได้หรือไม่ นี่เป็นประเด็น
หนึ่ง ซึ่งข้าพเจ้าคิดว่าในเรื่องนี้เราจะต้องมีการอภิปรายกันในประเด็นนี้เสีย
ก่อนที่เราจะออกกฎหมาย ถ้าหากว่าท่านจะออกกฎหมายอย่างนั้นที่รัฐบาล
ขอมานักจะเป็นการ มอบอำนาจให้รัฐบาลไปอย่าง กว้างขวาง ซึ่งแปลว่า

เป็นการคัดทอนดิตรอนเขาอำนาจของสภาตามลำดับ แต่ที่จริงรัฐบาลควร
จะขออำนาจ.....

นายสมศักดิ์ สมบูรณ์ทรัพย์ (ราชบุรี) : ท่านประธาน ผิด
ข้อบังคับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เขาจะชี้แจง ในประเด็นที่ยังไม่ได้
อภิปราย ในข้อบังคับที่ท่าน

นายบุญเท่ง ทองสวัสดิ์ (ลำปาง) : ท่านผู้แทนราษฎรจังหวัด
ราชบุรีก็อาจจะไม่เข้าใจในข้อบังคับข้อนี้

นายสมศักดิ์ สมบูรณ์ทรัพย์ (ราชบุรี) : ข้าพเจ้าได้ยกมือ
มาเป็นเวลา ๒ เดือนแล้ว ยังไม่ได้พูดอะไรเลย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เขาจะชี้แจง ในประเด็นที่ยังไม่ได้
อภิปรายกันท่าน ถ้าสิ่งใดที่ข้อบังคับนี้ เราก็ต้องยอมให้เขาทำได้

นายบุญเท่ง ทองสวัสดิ์ (ลำปาง) : ประเด็นในข้อบังคับนั้นเป็น
ข้อสำคัญ ซึ่งข้าพเจ้า จะชี้ให้ท่านสมาชิกได้เข้าใจ และได้เห็น โดยชัดแจ้ง
ประเด็นสำคัญข้อนี้ ก็คือในการที่เรารวมอำนาจให้รัฐบาลในการที่จะไม่
ออกพระราชกฤษฎีกาให้เป็นไปตามกฎหมายอย่างไม่ได้ นั่นเป็นประเด็นหนึ่ง
ที่เรายังมีได้อภิปราย เพราะถ้ากฎหมายเมื่อมอบอำนาจให้รัฐบาล ก็
แปลว่ารัฐบาลจะทำอะไรก็ได้ตามความพอใจของตนเอง เหมือนกับเป็น
การมอบอำนาจอย่างโมฆะเลิกของอิหร่านเขาก็ทำกัน คือมอบอำนาจให้รัฐบาล
ไปทำงานแค่คนเดียว ไม่ฟังเสียงของสภา ๖ นับตั้งแต่.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านกำลังจะชี้แจงประเด็น เพราะฉะนั้น
ขอให้อยู่ในประเด็น

นายบุญเที่ยง ทองสวัสดิ์ (ลำปาง) : ขอร้องปราชญ์เป็นกรมขอ
อำนาจให้รัฐบาลไปเกี่ยวข้องกับเด็กออกกฎหมายไปฉบับหนึ่ง และสำหรับ
ในเรื่องพระราชกฤษฎีกานี้เราจะทำได้หรือไม่ อันเป็นการขออำนาจไป
เผด็จการ เพราะฉะนั้นในประเด็นนี้จึงไม่มีการอภิปรายกันเอง ข้าพเจ้า
ขอเปิดอภิปรายต่อไป เพื่ออภิปรายในประเด็นนี้

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ข้าพเจ้าจะขอให้ที่ประชุม อันเจ็ดร้อย
สี่หมื่นจะเปิดหรือเปิดอภิปรายต่อไป

ท่านผู้ใดเห็นสมควรจะให้เปิดอภิปรายต่อไปขอ ให้อยกมือชน
มีสมาชิกยกมือ ๑๗ คน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นสมควรจะให้เปิดอภิปราย
ขอได้โปรดยกมือชน

มีสมาชิกยกมือ ๘๕ คน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าที่ประชุมเห็นสมควรให้เปิด
อภิปราย ต่อไปข้าพเจ้าจะขอให้ที่ประชุมอันเจ็ดหมื่นจะรับหลักการแห่ง
ร่างพระราชบัญญัติหรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นสมควรจะรับหลักการแห่งร่าง
พระราชบัญญัติ ขอได้โปรดยกมือชน

มีสมาชิกยกมือ ๑๕๐ คน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอได้โปรด
ยกมือชน

มีสมาชิกยกมือ ๓๓ คน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าที่ประชุมรับหลักการแห่ง
ร่างพระราชบัญญัติ กรรมการสามัญหรือวิสามัญ

นายพลตรีวรวงศ์ เฝ้า ศรีधानนท์ รัฐมนตรีช่วยว่าการ
กระทรวงมหาดไทย : รัฐบาลขอเสนอคณะกรรมการวิสามัญ จำนวน ๗ นาย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ทางรัฐบาลขอเสนอตั้งกรรมการ
วิสามัญจำนวน ๗ นาย ถ้าหากว่าที่ประชุมไม่เห็นเป็นอย่างอื่น ถัดจาก
ประชุมอนุมัติให้ตั้งกรรมการวิสามัญ จำนวน ๗ นาย

นายพลตำรวจเอก เผ่า ศรียานนท์ รัฐมนตรีช่วยว่าการ

กระทรวงมหาดไทย : รัฐบาลขอเสนอ ๓ นาย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ทางรัฐบาลขอเสนอ ๓ นาย ถ้าหากว่า
ที่ประชุมไม่เห็นเป็นอย่างอื่น ถัดจากที่ประชุมอนุมัติ ทางรัฐบาลจะเสนอใครบ้าง

นายพลตำรวจเอก เผ่า ศรียานนท์ รัฐมนตรีช่วยว่าการ

กระทรวงมหาดไทย : รัฐบาลขอเสนอ ๑. พ.อ. ประมาณ อติเรกสาร

๒. พ.อ. ศิริ สิริโยชิน ๓. นายเสริม วิจิฉัยกุล

นายชัชวาล อินทพันธ์ (ลำพูน) : ข้าพเจ้าขอเสนอพลตรี

หลวงวิศิษฐยุทธศาสตร์

มีตมาชิกรับรอง

นายธรรมบุญ ภูมาศ (มหาสารคาม) : ข้าพเจ้าขอเสนอ

นายแก้ว สิงหะคเชนทร์

มีตมาชิกรับรอง

นายเทียม ณ สงขลา (ราชบุรี) : ข้าพเจ้าขอเสนอนายประหยัด

เอี่ยมคีตา

มีตมาชิกรับรอง

นางระพีพรรณ พรหมวีระ (ระนอง) : ข้าพเจ้าขอเสนอนาย

ประหยัด เอี่ยมคีตา

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีผู้เสนอแล้ว

นายส่อง มารังกุล (บุรีรัมย์) : ข้าพเจ้าขอเสนอนายบุญเท่ง

ทองดี

มีตมาชิกรับรอง
ขุนคลังทศศึกษากร (นกรราชสีมา) : ข้าพเจ้าขอเสนอนาย
สงวน ศิริสว่าง

มีตมาชิกรับรอง
พ.ท. ทอง สิริเวชภัณฑ์ (นกรศรีธรรมราช) : ข้าพเจ้าขอ
เสนอให้ปิดการเสนอชื่อ

มีตมาชิกรับรอง
ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เห็นไปคนเดียวท่าน ถ้าใครคนเดียว
คนหนึ่งไม่ต้องเลือกเป็นการเสียเวลา

ไม่มีตมาชิกขอถอนชื่อ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอให้เลขาธิการอ่าน

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : นอกจากของรัฐบาล ๓ ท่านแล้ว
ก็มีรายชื่อดังนี้ ๑. พดศรหุดวงวิศิษฐุทธศาสตร์ ๒. นายแก้ว สิงหะเกษมทร์
๓. นายประยัด เข้มมศิลา ๔. นายบุญเท่ง ทองสวัสดิ์ ๕. นายสงวน ศิริสว่าง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอให้ถอนเสียคนหนึ่ง จะได้ไม่ต้อง
เลือกเสียเวลา

ไม่มีตมาชิกถอนชื่อ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เมื่อไม่มีใครถอน ก็ให้มีการเลือก
กันต่อไป ต่อไปขอให้เลขาธิการอ่านรายชื่อตมาชิกที่จะต้องเลือกทั้งหมด มี
๕ ชื่อด้วยกัน ขอให้จดชื่อเสียก่อน เลขาธิการอ่าน

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : รายชื่อนี้ดังนี้ ๑. พดศรหุดวงวิศิษฐุ
ยุทธศาสตร์ ๒. นายแก้ว สิงหะเกษมทร์ ๓. นายประยัด เข้มมศิลา ๔.
นายบุญเท่ง ทองสวัสดิ์ ๕. นายสงวน ศิริสว่าง

นายคิเรก มณรัตน์ (อุปราชธานี) : ข้าพเจ้าได้สังเกตมาหลายครั้งแล้วเกี่ยวกับกรเลอกคองกรรมาธิการวิสามัญ ข้าพเจ้าได้สังเกตมาหลายครั้งแล้วก็รู้สึกว่าเป็นการเสียเวลาของสภาโดยเปล่าประโยชน์ ทั้งนี้ไม่ใช่ข้าพเจ้าจะไม่ได้มีส่วนได้รับเลือกอะไร ข้าพเจ้าไม่ได้เกี่ยวข้องกับ ข้าพเจ้าสังเกตมาหลายครั้งแล้วคือว่า ถ้าเลือกกรรมาธิการวิสามัญโดยมากก็จะต้องมีการนับคะแนนกันอย่างหนักครั่ง เพราะฉะนั้นผมขอเสนอญัตติอย่างหนึ่ง คือในครั้งต่อไปถ้าจะเลือกคนออกก็ขอให้ รัฐบาลยงชนอันเดียวที่เดียวเลยถ้าจะเอาใครบ้าง ๆ จะได้ไม่ต้องเสียเวลาของสภา

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : นอกเรื่องไปแล้วท่าน ขอให้หนึ่งเถอะ ๔ ข้อที่ตองการเพียง ๔ ข้อ มีผเส่นอ ๕ ข้อ เพราะฉะนั้นขอให้กาเพียง ๔ ข้อเท่านั้น แดงเวณไวขอหนง

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : เจริญ ๑. นายแคว้ว นรปติ ๒. นายจวน กุดละวณิช ๓. นาวาเอกจรรยา เถลิ้มเกียรติ ๔. นายทองพูน ทิมทิม ๕. นายเทียม ณ สิงขตา ๖. นายประสิทธิ์ ชุพินิจ เป็นกรรมาการตรวจนับคะแนน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เพื่อไม่ให้เป็นการเสียเวลาของสภา ข้าพเจ้า จะขออนุมัติ ต่อที่ประชุม ถ้าเราควรจะได้ พิจารณา ร่างพระราชบัญญัติต่อไปอีกหรือไม่

ไม่มีสมาชิกผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เมื่อไม่มีผู้ใดขัดข้อง ก็ออกจากที่ประชุม ขออนุมัติให้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติต่อไปได้

ต่อไปหมายเลข ๓ ร่างพระราชบัญญัติสัญญาชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๘๖ ซึ่งคณะกรรมาธิการวิสามัญได้พิจารณาเสร็จแล้ว เป็นการพิจารณาวันที่ ๒ ขอเชิญกรรมาธิการเข้าประจำที่

บันทึกการประชุมกรรมาธิการวิสามัญ
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติสัญชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๕๖

ตามที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้ตั้งกรรมาธิการแห่งร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น และตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณานานหนึ่งเดือน ได้ดำเนินการแล้ว จึงขอเสนอเสนอรายงานบันทึกการพิจารณาดังต่อไปนี้

๑. คณะกรรมาธิการได้เลือกตั้ง พลโทเดช เดชประดิษฐ เป็นประธาน และนายพันตำรวจเอกจรัส มั่นทุกานนท์ เป็นเลขานุการ
๒. ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีผู้แปรญัตติ ๕ คน คือ ๑. นายจวน กุศลธวัชชัย ๒. นางแรม พรหมโอบอด บุญยประเสริฐ ฝ่ายผู้แทนรัฐบาล คือ พลโทเดช เดชประดิษฐ

๓. ปราบกฏผลการพิจารณาดังต่อไปนี้

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ	ไม่มีผู้แปรญัตติ	ไม่มีแก้ไข
<u>คำปรารภ</u>	”	”
<u>มาตรา ๑</u>	”	”
<u>มาตรา ๒</u>	”	”
<u>มาตรา ๓</u>	มีผู้แปรญัตติ	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔</u>	ไม่มีผู้แปรญัตติ	”
<u>มาตรา ๕</u>	มีผู้แปรญัตติ	ไม่มีแก้ไข
<u>มาตรา ๖</u>	ไม่มีผู้แปรญัตติ	”

๔. สรุปผลการพิจารณาคำแปรญัตติตามลำดับมาตรา

มาตรา ๓

นางแรม พรหมโมบด บุญประสพ ขอแปรญัตติได้
กรรมวิธีการได้แข็งแรงแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๕

นายจอน กุดระวณิชย์ ขอแปรญัตติได้
กรรมวิธีการได้แข็งแรงแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

๕. ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติตามที่ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมมาพร้อม
กับบันทึกเหตุผลแล้ว.

(ลงชื่อ) พ. นลวัฒน์นันท์
นายพันตำรวจเอก พนม นลวัฒน์นันท์
กรรมวิธีการลงชื่อแทนเลขานุการ

ร่าง

พระราชบัญญัติสัญชาติ (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๔๙๖

.....
.....
.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยสัญชาติ

.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติสัญชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๖”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติสัญชาติ พ.ศ. ๒๕๑๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๘ บุคคลดังต่อไปนี้ย่อมได้สัญชาติไทยโดยการเกิด

- (๑) ผู้เกิดโดยบิดาเป็นคนไทย ไม่ว่าจะเกิดในหรือนอกราชอาณาจักร
- (๒) ผู้เกิดนอกราชอาณาจักรโดยมารดาเป็นคนไทย แต่ไม่ปรากฏบิดาที่ชอบด้วยกฎหมาย หรือบิดาไม่มีสัญชาติ (ไม่ว่าจะเกิดในหรือนอกราชอาณาจักร)
- (๓) ผู้เกิดในราชอาณาจักรโดยมารดาเป็นคนไทย”

มาตรา ๔ ภายใต้บังคับมาตรา ๑๖ ทวิ ความในมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติสัญชาติ พ.ศ. ๒๕๑๕ ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติไม่กระทบกระเทือนถึงผู้ที่ได้สัญชาติไทยอยู่แล้วก่อนวันพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๖ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติสัญชาติ พ.ศ. ๒๕๑๕

“มาตรา ๑๖ ทวิ บุคคลผู้มีสัญชาติไทยเพราะเกิดในราชอาณาจักรแต่บิดาเป็นคนต่างด้าวหนึ่ง ถ้าได้รับใบสำคัญประจำตัวตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนคนต่างด้าวแล้ว ให้ขาดจากสัญชาติไทย ไม่ว่าจะได้รับใบสำคัญประจำตัวก่อนหรือหลังวันพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ”

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการ กระทรวงมหาดไทย รักษา การ ตามพระราชบัญญัติ

.....

คณะกรรมการได้เข้าประจำที่

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ทางกรรมการจะมีอะไรที่จะแข็งแรงบ้างหรือไม่

กรรมการไม่มีอะไรที่จะแข็งแรง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เมื่อทางกรรมการไม่มีอะไรที่จะแข็งแรง ก็ขอเชิญเสนาธิการ อ่าน

เสนาธิการสภาผู้แทนราษฎร : ร่างพระราชบัญญัติสัญชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๘๖ ซึ่งร่างพระราชบัญญัติไม่มีการแก้ไข คำปรารภ ไม่แก้ มาตรา ๑ มาตรา ๒ ไม่แก้ มาตรา ๓

นายสวัสดิ์ พงศ์ (ขอนแก่น) : สำหรับมาตรา ๓ นั้นขอยกเลิกคำในมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติสัญชาติ พ.ศ. ๒๔๘๕ แล้วมาบัญญัติมาตรา ๗ ไว้แทน สำหรับอนุมาตรา ๑ และ ๓ นั้นข้าพเจ้าไม่ข้องใจ ข้าพเจ้ายังข้องใจในอนุมาตรา ๒ แต่ข้าพเจ้าเสียใจที่ไม่ได้แปรญัตติไว้ แต่ในฐานะที่คณะกรรมการได้แก้ในมาตรา ๓ ข้าพเจ้าอยากจะขอข้อความเข้าใจท่าน กรรมการในข้อนี้ด้วย ที่ข้าพเจ้าสงสัยหนักคือว่า สำหรับบุคคลที่ได้สัญชาติไทยโดยการเกิดนั้น ในข้อ ๑ แม้เกิดในหรือนอก ถ้าบิดาเป็นคนไทย ก็เป็นไทย ในอนุ ๓ ผู้ที่เกิดในราชอาณาจักร ถ้ามารดาเป็นคนไทยก็เรียกว่ามีสัญชาติเป็นไทย แต่อนุ ๒ นั้นผู้เกิดนอกราชอาณาจักร โดยมารดาเป็น คนไทย แต่ไม่ปรากฏบิดาทันด้วยกฎหมาย หรือบิดาไม่มีสัญชาติ อัน

หมายความว่าแม่มีารดาเป็นคนไทย แต่ถ้าหากว่าบิดาไม่ปรากฏสัญชาติ หรือเป็นบิดาทชอบด้วยกฎหมายแล้วผู้หนึ่งเป็นคนไทย แต่ถ้าหากว่าในทาง ต่ตรงกันข้าม คือผู้เกิดนอกราชอาณาจักรโดยมารดาเป็นคนไทยและปรากฏ สัญชาติของบิดาด้วย และชอบด้วยกฎหมายด้วยอย่างหนึ่งจะเป็นคนไทยหรือไม่ ถ้าถือตามข้อความในอนุ ๒ ที่กรมการแก้ไขไม่ได้เป็นคนไทยด้วย อย่าง ข้าพเจ้าจะรักตัวอย่าง อย่างหญิงไทยที่ทำการสมรสกับชายจีน โดยถูกต้อง ตามกฎหมายไทย สมรสในประเทศไทย แต่ทว่าเกิดบางครั้งถ้าสามีหนีไป ประกอบอาชีพชั่วคราวในประเทศพม่าหรือแคว้นลาว แล้วบังเอิญไปเกิด อกับเหตุภรรยาตงครรภ์แก่ แล้วไปคลอดในเขตแดนพม่าหรือในเขตลาว ผู้ที่เกิดจากมารดาเป็นคนไทยซึ่งปรากฏสัญชาติ ของบิดาแต่ผู้เป็นบิดาถูกต้อง ตามกฎหมาย บุตรที่เกิดเช่นนั้นไม่เป็นไทยอย่างนั้นจะเป็นการเซมวงดกันจน เกินไป อีกประการหนึ่งวิธีการอย่างหนึ่งจะเป็นเหตุให้ผู้คนไร้สัญชาติ คือสมมติ ว่าจีนเขาถือหลักดินแดน เขาไม่ถือหลักสืบสายโลหิต ถ้าหากว่าคนจีนไม่ถือ ว่าเป็นคนจีน แล้วบังเอิญประเทศพม่าเขาไม่ถือหลักดินแดนเขาถือหลักสืบสาย โลหิตแม้เกิดในประเทศพม่า แต่ไม่เกิดจากคนที่พม่าเขาก็ไม่ถือว่าเป็น ชาติพม่า เด็กที่เกิดจากหญิงคนนั้นไม่เป็นทั้งไทย ไม่เป็นทั้งจีน ไม่เป็น ทั้งพม่า ถ้าหากว่าเรากำหนดเขาไว้เช่นนี้ข้าพเจ้าสงสัย ถ้าหากว่าจะดูตาม กฎหมายก็เหมือนกับให้เขาเป็นคนไร้สัญชาติอย่างนี้ จะไม่เป็นทั้งปวงปรารถนา อย่างยิ่ง

นายพันตำรวจเอก พัฒน์ นิลวัฒนานนท์ กรรมการ : ตาม ที่ท่านสมาชิกข้อใจ ความจริง อันมาตรา ๘ ควรจะอ่าน ไปด้วยกันมาตรา ๘ อนุ ๑ อนุ ๒ อนุ ๓ ถ้าหากอ่านแล้วก็พอเข้าใจว่า พระราชบัญญัตินี้ แก่มาไม่มี ข้อไหนที่ไหนเลย ตัวอย่างที่ท่านได้ยกมานั้นถ้าหากว่าบิดาเป็นคนชอบด้วย

กฎหมาย ก็บอกแล้วว่าเราไม่ต้องการเป็นคนไทย ต้องการที่จะให้เป็นคนต่างต่างตามสัญชาติของบิดา ต่างว่าบิดาก็คือคนไทย มารดาก็เป็นคนไทย ด้วยไปเกิดต่างดินแดนประเทศไทย ก็อยู่ในข้อ ๑ แล้ว เพราะฉะนั้นไม่มีทรงไหนมีบัญญัติให้เกิดช่องโหว่

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นวรรที่ ๒ นะท่านไม่ใช่วรรที่ ๑ คือถ้าพูดกันในมาตรา ๒ ที่กรรมการแก้ไขไว้

นายสวัสดิ์ พงศ์ (ขอนแก่น) : ตามที่กรรมการร่างแจ้งเมื่อครั้งนั้นเป็นเรื่องบิดาเป็นคนไทย หากบิดาเป็นคนต่างต่างมารดาเป็นคนไทยแล้วไปเกิดในดินแดนต่างต่างข้าพเจ้าสงสัยอย่างนั้น

นายพันตำรวจเอก พันธุ์ นวลพัฒนานนท์ กรรมการ : เมื่อครั้งกรรมการตอบไปแล้วว่า ถ้าบิดาเป็นคนต่างต่าง และทำการตั้งรกรากกันชอบด้วยกฎหมายแล้ว และเกิดนอกราชอาณาจักรด้วย เราไม่ต้องการให้เป็นคนไทย เมื่อถูกตอบอย่างนั้นแล้ว แต่อาจจะฟังไม่ถนัด

นายยงยุทธ พงษ์ (อุบลราชธานี) : ในมาตรา ๘ ข้าพเจ้าสงสัยว่าเหตุใดจึงคัดค้านนอกราชอาณาจักรออก แล้วมาเพิ่มนอกราชอาณาจักรข้างหน้านั้น เพราะว่าในอนุ ๒ มาตรา ๘ นั้น คือว่าเป็นกฎหมายที่ใช้กันมานานแล้ว แล้วก็ได้ความดีด้วย เพราะในอนุ ๒ นั้นเขาบัญญัติไว้ ๒ กรณี คือผู้แต่งงานกันไม่ชอบด้วยกฎหมาย หรือบิดาไม่มีสัญชาติ ถ้าหากว่าไปเกิดในหรือนอกราชอาณาจักรก็เป็นคนไทย แต่กรรมการไปแก้กฎหมายที่วางขวางด้วยแล้วให้แคบเข้า คือตัดเสียให้เหลือแต่อย่างเดียว เพราะฉะนั้นหากไม่ปรากฏสัญชาติ หรือว่าบิดา ที่แต่งงาน โดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย ถ้าหากว่าเกิดในประเทศไทย จะเป็นอะไรไป มันเป็นปัญหาเกิดขึ้นอย่างนั้น ถ้าหากว่ากรรมการจะอ้างว่า ในมาตรา ๘ อนุ ๓ บัญญัติไว้แล้วว่าผู้เกิดในราชอาณาจักร โดยมารดาเป็นคนไทย ด้วยไม่จำเป็น จะต้อง บัญญัติไว้อย่างนั้น

ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วย เพราะว่าในอนุ ๒ นม ๒ กรณี คือ ๓ สโมสรไม่ชอบด้วย
กฎหมาย อกรณหนึ่งคงบิดาไม่มีสัญชาติหมกม ๒ กรณีเท่านั้น เพราะฉะนั้น
ใน ๒ กรณีนี้ผู้เกิดในหรือนอกราชอาณาจักรก็ตามแต่ถ้าหากว่า มารดาเป็น
คนไทยแล้วถือว่าคนไทย เพราะเหตุใดท่านจึงไปตัด "ใน" ออกเสีย
ทำให้เกิดความแคบเข้า ความจริงมันคืออยู่แล้ว สมดังสัจอย่างนั้น

นายพันตำรวจเอก พัน นิลวัฒน์ นานนท์ กรรมการ :
กรรมการพิจารณาข้อเท็จจริง แต่แคบโดยความต้องการอย่างนั้น คือหมาย
ความว่าในอนุ ๓ ตามกฎหมายเดิมที่ใช้อยู่ ท่านจะเห็นได้ว่า มีผู้เกิดใน
ราชอาณาจักรเฉย ๆ คือตาม อนุมาตรา ๓ นั้นถ้าผู้เกิดใน ราชอาณาจักรแล้ว
แม่เป็นคนต่างด้าวทั้งแม่และพ่อ ถูกมาเกิดในเมืองไทยเราก็อ้างว่าเป็นคนไทย
แต่ตามร่างกฎหมายใหม่เรามันโยบายว่าเราต้องการให้เป็นคนไทย เพราะผู้
เกิดในราชอาณาจักร เมื่อมารดาเป็นคนไทยเท่านั้น ข้อ ๓ ที่ตัด "ใน"
หรือ "นอกราชอาณาจักร" ในตอนท้ายออก และเติม "ภายนอก" ไว้
ข้างหน้าตามร่างนั้น ปัญหาไม่เกิดเพราะว่าอยู่ในข้อ ๓ แล้ว คือต้องการ
ให้ถึงเหตุอันเดียวเฉพาะนอกราชอาณาจักรเท่านั้น ตามอนุมาตรา ๓ ก็คือว่า
เราจัดสรรเป็นคนไทยในกรณีใดบ้าง เราจัดสรรเป็นคนไทยได้เมื่อ

- ๑. มารดาเป็นคนไทย
- ๒. บิดาไม่ปรากฏสัญชาติ หรือว่าเป็นบิดาที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย
ในทางสโมสร

- ๓. เกิดนอกราชอาณาจักร
อย่างไรจึงยอมรับว่าเป็นคนไทย นอกนั้นเป็นคนต่างด้าวทั้งสิ้น ซึ่ง

ตามนี้ไม่น่าจะมีปัญหา
นายทิม ภูพิพัฒน์ (อุปราชธานี) : ที่เดิมมีการ โด่ของเกิด
ซึ่งเนื่องจากว่า ข้าพเจ้าเห็นว่ากรรมการแก้ความรัฐเงินใหม่ ความจริง

ถ้าหากว่าเขียนตามความในร่างเดิมก็จะไม่เกิดปัญหา แต่ไปเขียนแก้เพิ่มคำ
 ว่า “ผู้เกิดนอกราชอาณาจักร” ซึ่งแล้วไปขัดความเดิมของเขาออก “ไม่
 ว่าทั้งในหรือนอกราชอาณาจักร” เช่นนี้จึงเกิดปัญหาขึ้น ความจริงก็ไม่น่า
 จะเกิดปัญหาอย่างนั้น เพราะอ่านได้ความเหมือนกันกับร่างเดิม ที่กรรมการ
 ชี้แจงมาแล้วปัญหาที่ถูกต้องแล้ว แต่ข้าพเจ้ามีความเห็นว่าการที่จะแก้หนึ่งข้อ
 หรือข้อความใด ๆ ควรจะแก้ให้ชัดเจนอย่าให้มีปัญหาว่าเดี๋ยวจึง แต่กรรมการ
 กลับไปแก้ความเดิมที่ค่อยแล้วก็มีปัญหาอย่างที่คุณสงสัยดี ๆ เข้าใจนั้น ถ้าหาก
 ว่าเขียนใจตามข้อความเดิมแล้วคุณสงสัยดี ๆ ก็ไม่เข้าใจอย่างนั้น กรรมการ
 ไปแก้อย่างนั้นไม่ถูกต้องควรจะคงใจตามข้อความเดิมไม่สมควรจะแก้

นายเทียม ณ สงขลา กรรมการ : การที่ท่านสมาชิกอภิปราย
 ว่าไปทำให้กฎหมายเดี๋ยวจึงและเข้าใจยากนั้น ความจริงท่านเข้าใจผิดอย่าง
 มาก เพราะว่าเราพยายามทำอย่างดีที่สุดและทำให้กฎหมายนั้นชัดเจนเป็นอย่างมาก
 และกฎหมายนั้นถ้ายังไม่แก้อย่างนั้นจะเป็นที่ ขายหน้า เขามากถ้า ปลดปล่อยได้แล้ว
 ผมขอเรียนชี้แจงอย่างนี้ ในมาตรา ๗ นั้นความมุ่งหมายเดิมกรรมการแก้ไข
 เฉพาะอนุ ๓ ดังที่ท่านกรรมการท่านหนึ่งได้อภิปรายไปแล้ว ก็คือว่าต้องการ
 และมุ่งหมายเฉพาะผู้ที่เกิดในราชอาณาจักรที่มารดาเป็นคนไทยเท่านั้น ที่เป็น
 คนไทยได้ ที่นั้นความมุ่งหมายอันแรกที่กรรมการแก้ไขโดยเจตนาารมณ์ของ
 กฎหมายเดิมจะไม่แก่อนุ ๓ เลย เมื่อได้คอน ๒ ซึ่งมีข้อความซ้ำกันเฉพาะใน
 ประเด็นที่ว่า บุคคลนั้นเกิดในราชอาณาจักรมารดาเป็นคนไทยเท่านั้น ที่เป็น
 นั้นจะเกิดอย่างไรก็ตามคงอยู่ในอนุ ๓ มีบอกชัดเจนอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นเพื่อ
 จะให้ข้อความรับกันและประสานกัน ในอนุ ๒ จึงระบุไว้เฉพาะผู้ที่เกิดนอก
 ราชอาณาจักรซึ่งจะเขาเกณฑ์ดังนี้ คือถ้าบิดาไม่มีสัญชาติ มารดาเป็นคน
 ไทยหรือไม่ปรากฏบิดาทันทีด้วยกฎหมายแล้ว ก็ยอมรับว่าเป็นคนไทย ไม่จำ
 เป็นจะต้องระบุว่าเกิดในราชอาณาจักร ซึ่งมีอยู่แล้วในอนุ ๓

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ยังยืนยันที่จะให้ที่ประชุมวินิจฉัยหรือ

นายทิม กุวิพัฒน์ (อุบลราชธานี) : ยังยืนยันตามเดิม

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ข้าพเจ้าจะขอให้ที่ประชุมวินิจฉัย
สำหรับมาตรา ๓ ที่ยกเด็กความในมาตรา ๗ ในอนุ ๒ ที่คณะกรรมการได้แก้ไขไว้

นายสวัสดิ์ พงศ์ตน (ขอนแก่น) : ความจริงผมไม่ได้สงสัย
ข้อความนั้น ผมได้เรียนไว้แล้วว่า

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณทิม ๆ เรายังยืนยัน ขอให้ที่
ประชุมวินิจฉัย สำหรับที่แก้มาตรา ๗ อนุ ๒ ที่คณะกรรมการได้แก้ไขไว้
จะเอาตามร่างเดิมหรือจะเอาตามที่คณะกรรมการแก้ไข ท่านผู้ใดเห็นควร
เอาตามร่างเดิม โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนน้อย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นควรจะเอาตามที่คณะ
กรรมการได้แก้ไขมา โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าเอาตามที่คณะกรรมการ
ได้แก้ไขมา ขอเชิญเลขาธิการ อ่าน

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : มาตรา ๔

นายขงยุทธ พงศ์พ (อุบลราชธานี) : ในมาตรา ๔ นี้คณะ
กรรมการได้เพิ่มข้อความขึ้น คือว่าควรจะใช้บังคับในมาตรา ๑๒ ทวิ คือ
ภายใต้บังคับมาตรา ๑๒ ทวิ ความในมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติสัญญาชาติ
พ.ศ. ๒๔๘๕ ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดย พระราชบัญญัตินี้ ไม่กระทบ กระเทือน
ถึงผู้ที่ได้ สัญชาติไทยอยู่แล้ว ก่อนวัน พระราชบัญญัตินี้ไว้บังคับ คือว่าที่

กรรมการฯ ไปเพิ่ม “ภายใต้บังคับมาตรา ๑๖ ทวิ” ขึ้นหน้ามาตรา ๕ นี้ ผมว่า มันไม่ตรงตามความจริง คือว่าภายใต้บังคับมาตรา ๑๖ ทวิ เป็นเรื่องทวิ กระทบกระเทือนไม่ใช่ว่าไม่กระทบกระเทือน คือในหมอกไม่กระทบกระเทือน คือถ้าหากว่าเพิ่มมาตรา ๑๖ ทวิขึ้นแล้วกระทบกระเทือน ถ้าดูตามมาตรา ๑๖ ทวิ แล้วก็จะเห็นว่า “มาตรา ๑๖ ทวิบุคคลผู้มีสัญชาติไทยเพราะเกิดใน ราชอาณาจักรแต่บิดาเป็นคนต่างด้าวนั้น ถ้าได้รับ ใบสำคัญประจำตัวตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนคนต่างด้าวแล้ว ให้ขาดจากสัญชาติไทย ไม่ว่าจะได้รับ ใบสำคัญประจำตัวก่อนหรือหลังวันพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ” อันนี้ กระทบกระเทือนแล้ว ทำไมมาว่าไม่กระทบกระเทือนผมเห็นว่ามีปัญหาอย่าง นี้ไม่ตรงกับความเป็นจริง คือถ้าหากว่าถ้าแยกขานนี้เสีย คือเอาภายใต้ บังคับมาตรา ๑๖ ทวิมาเพิ่มที่มาตรา ๕ คือ “เว้นแต่ภายใต้บังคับมาตรา ๑๖ ทวิ” ผมว่าไม่กระทบกระเทือน แต่ว่าทราบได้ที่เขาได้ข้างหน้าก็กระทบ กระเทือนอันนี้ คำ คือว่าเมื่อประกาศใช้ไปแล้วผู้ที่มีบัตรประจำตัวคนต่างด้าว อยู่กระทบกระเทือน คือว่าขาดสิทธิไปในมาตรา ๑๖ ทวิว่าไม่กระทบกระเทือน ไม่ได้ เพราะฉะนั้นผมอยากจะเรียนกรรมการฯ ว่า ถ้าหากได้ไว้เสียที่ หลังมาตรา ๕ คือ “ยกเว้นแต่ภายใต้บังคับมาตรา ๑๖ ทวิ” แล้วผม จึงเห็นว่าจะไม่กระทบกระเทือน

นายพันตำรวจเอก พัฒน์ นิลวัฒนานนท์ กรรมการ :

กรรมการฯ ได้พิจารณาโดยละเอียดแล้วเห็นว่า ถ้าเขียนความว่า “ภายใต้ บังคับมาตรา ๑๖ ทวิ” ลงไปแล้ว ก็อาจเกิดปัญหาในการคัดค้านว่าบุคคลที่ได้ สัญชาติอยู่ก่อน โดยถูกต้องตามกฎหมาย ซึ่งมาตรา ๕ ระบุไว้ว่าจะคุ้มครอง ถึงบุคคลตามมาตรา ๑๖ ทวิด้วย เราถึงเกิดกรณีขึ้นนี้ได้ คือว่าจะถือ ว่าขาดสัญชาติตามมาตรา ๑๖ ทวิ ก็เพราะคนที่อยู่ในกฎหมายมาตรา ๑๖ ทวิ

คือทมิฬกระเบยคนต่างด้าวเท่านั้น ส่วนนอกนั้นไม่ให้กระทบกระเทือนถึง คือ
เราแก่ให้เป็นผลัดแก่ประชาชน ชนนเป็นการแก่ให้ดีขึ้น

นายทิม กุริพัฒน์ (อุบลราชธานี) : ข้าพเจ้าสงสัยในการที่
กรมการเพิ่มข้อความนอกเหมือนกัน คือทำไมจึงเพิ่มเข้าในมาตรา ๑๖
ทวิ เพราะถ้าถึงไม่เขียนเพิ่มเข้านั้นก็ความดีอยู่ เพราะถ้าการที่จะเขียน
อะไรเพิ่มเข้าไปหรือตัดออกในสิ่งที่ไม่จำเป็นอะไรเช่นนั้น เพราะว่าข้าพเจ้า
อ่านตามความร่ำแห่งสามัญชนแล้ว อ่านตามร่างเดิมก็ได้ความดีอยู่แล้ว คือ
ตามมาตรา ๑๖ ทวิ ที่เพิ่มชนนหมอยุชต์เงินแล้วว่า บุคคลที่มีสัญชาติ
ไทยเพราะเกิดในราชอาณาจักร แต่บิดาเป็นคนต่างด้าว ถ้าได้รับใบ
สำคัญ ประจำตัวตาม กฎหมาย ว่าด้วยการ ทะเบียน คนต่างด้าว แล้วให้ขาดจาก
สัญชาติไทย ไม่ว่าจะได้รับใบสำคัญ ประจำตัว ก่อนหรือหลัง วันพระราช
บัญญัตินี้ ไซ้บังคับ นั้นมันเป็นข้อยกเว้นที่เขียนไว้อยู่แล้ว คือผู้ที่มีสัญชาติ
เป็นไทยมาแต่เดิมไม่ว่าบิดาจะเป็นคนต่างด้าว แต่ถ้าเกิดในเมืองไทยแล้ว
ก็ถือว่าเป็นคนสัญชาติไทย แต่ถ้าบังเอิญไปขอใบแสดงตัวว่าเป็นคนต่างด้าว
ก็ให้ขาดจากสัญชาติเป็นไทย กฎหมายนั้นก็เขียนไว้ชัดแล้ว อ่านแล้ว
ก็ได้ความชัด ความข้างบนก็ไม่มีอะไรขัดกัน แล้วทำไมกรมการจะ
เขียนข้อความ ให้ยาวเพื่อย ร่มร่าม โดยไปเพิ่ม มาตรา ๑๖ ทวิเข้าไปก็ทำให้เกิด
เป็นปัญหาขึ้น ภายใต้บังคับอะไรเช่นนั้น ไม่บังคับก็เป็นอยู่แล้ว ภายใต้
บังคับมาตรา ๑๖ ทวินั้นไม่จำเป็นที่จะต้องมาเพิ่มชนน คือขอยืนยันให้เป็นไปตาม
ร่างเดิมก็ไม่ต้องเกิดเป็นปัญหาขึ้น การเขียนอะไรแล้วให้เกิดเป็นปัญหาขึ้น
ในภายหลังนั้น แม้แต่สมาชิกผู้ทรงคุณวุฒิอย่างคุณสวัสดิ์ ๖ ที่โลกดาวเมอ
กันเป็นถึงกรรมการศาลรัฐธรรมนูญและเป็นมหาเปรียญด้วย อ่านข้อความของ
ท่านนั้นแล้วยังไม่เข้าใจ ทำไมมาเพิ่มเติมเช่นนั้น แล้วอะไรใส่ไว้กับคน

ธรรมดาสามัญที่เห็นกันจะอ่านเข้าใจได้ ที่กรรมการไปเพิ่มภายใต้บังคับ หรือภายในบังคับอะไรในมาตรา ๔ นี้ ซึ่งไม่เพิ่มกรรมเองก็อ่านเข้าใจอยู่แล้ว แล้วทำไมจึงจะมาเพิ่มอันเขาไปทำให้รู้มั่วไปเปล่า ๆ เพราะฉะนั้น กรรมขอยืนยันให้เป็นไปตามร่างเดิม

นายพันตำรวจเอก พัฒน์ นิลวัฒนานนท์ กรรมการ : ฟัง ๆ คุณท่านสมาชิกพูด ออกจะพูดไปด้วยอารมณ์มากไป แต่เมื่ออ่านแล้วก็ไม่ต้องอ้างถึงปริญญาอะไร คนไทยอ่านหนังสือไทยก็เข้าใจได้คือว่า มาตรา ๔ นี้ก็โดยออกใจแล้วว่า ไม่กระทบกระเทือน ถึงผู้ที่ได้สัญชาติไทยอยู่เดิม ถ้าไม่เขียนอย่างนั้นแล้วผลจะเป็นอย่างไร ที่ว่าไม่กระทบกระเทือนถึงก็หมายความว่าไม่กระทบกระเทือนผู้ที่เกิดในราชอาณาจักรทั้งหมด คือถึงกฎหมายใหม่มุ่งหมายถึงเฉพาะที่มารดาที่เป็นคนไทย แต่ตามใหม่ถึงมารดาไม่เป็นคนไทยก็ไม่ต้องกลายเป็นคนต่างด้าว ที่เขียนคำว่า “ภายใต้มาตรา ๑๖ ทวิ” ไว้ในมาตรา ๔ ก็เพื่อยกเว้นมาตรา ๑๖ ทวินี้ไว้ คือไม่มุ่งหมายให้มาตรา ๔ คุ้มครองถึง คือว่าถ้าเข้ามาตรา ๑๖ ทวิ ก็ต้องเป็นไปตามความหมายของมาตรา ๑๖ ทวินั้น ท่านอ่านดูให้ดี ท่านไม่เข้าใจเอง ท่านไม่ต้องมาต่อว่ากรรมการด้วยถ้อยคำที่ไม่เป็นมงคลแก่ตัวท่านเอง

หลวงอรรถพรพิศาล (ตราด) : กรรมยังสงสัยและอยากเขียนถามท่านกรรมการว่า ถ้าหากว่าคนต่างด้าวทั้งบิดาและมารดาซึ่งมีบุตรเกิดในประเทศไทยในขณะหรือก่อนขณะนั้น ตามกฎหมายเก่าถือว่าเป็นคนไทยอยู่แล้ว ท่านท่านมาเขียนเพิ่มเติมว่าในมาตรา ๔ ภายใต้บังคับมาตรา ๑๖ ทวิ มาตรา ๗ ไม่เกินความถึง เพราะฉะนั้นคนไทยที่ถือสัญชาติโดยบิดาเป็นคนต่างด้าวเกิดในประเทศไทยและไม่มีใบสำคัญต่างด้าว ต้องกลับเป็นคนต่างด้าวเสียแล้ว ท่านเขียนอย่างนั้นเพราะเหตุอะไร เพราะเหตุว่าภายใต้บังคับ

มาตรา ๑๖ หมายความว่า หมายความว่า หมายความว่า หมายความว่า
 เฉพาะมาตรา ๑๖ ทวิ เท่านั้น มาตรา ๑๖ น หมายความว่า แต่มาตรา ๑๖ น
 ไปกินความถึงคนไทยซึ่งบิดาเป็นคนต่างด้าวแต่เกิดในประเทศไทย ซึ่งเรามี
 สัญชาติไทยอยู่เวลานี้ก็ต้องกลายเป็นสัญชาติต่างด้าวเสียแล้ว ฉะนั้นท่านออกไป
 คดีสิทธิเขาภายหลัง กระผมเห็นว่าไม่ถกกับความประสงค์ของมาตรา ๔ เดิม
 ฉะนั้นเพิ่มเติมว่า “ภายใต้บังคับมาตรา ๑๖ ทวิ” นั้นกระผมเห็นว่าไม่ควรได้
 เพราะเหตุว่ามาตรา ๔ เดิมนั้นถ้าไม่มีความ “ภายใต้บังคับมาตรา ๑๖ ทวิ”
 น้อยแล้ว คนซึ่งมีสัญชาติไทยอยู่แล้วแต่ไม่มีใบสำคัญต่างด้าวก็จะเป็นคนไทย
 และคนที่เงินตกเงินบิดาเป็นเงินมารดาเป็นเงินกึ่งเป็นคนไทย เพราะฉะนั้นตาม
 ทบทวนเดิมมาตรา ๑๖ ทวิ นั้น กระผมไม่เห็นด้วย เพราะเหตุว่าเขาเป็น
 คนไทยอยู่แล้ว และเขาไม่มีใบสำคัญ ต่างด้าว เท่านั้น ก็ไม่ให้เขาเป็น คนไทยผิด
 ความประสงค์ของมาตรา ๔ เดิม

นายพันตำรวจเอก พัฒน์ นิลวัฒนานนท์ กรรมการ : อัน
 เป็นการตีความของกฎหมาย ในการตีความอาจจะผิดก็ได้ ตามที่ผู้ถามจะ
 สนใจใคร่ครวญ แต่โปรดทำความเข้าใจอย่างนี้ ในมาตรา ๔ เขียนว่า
 “ภายใต้บังคับมาตรา ๑๖” เราต้องอย่าเพิ่งอ่านถึงภายใต้บังคับมาตรา ๑๖
 เสียก่อน อ่านว่า “ไม่กระทบกระเทือนถึง” คืออะไรไม่กระทบกระเทือนถึง
 บุคคลผู้มีสัญชาติไทยอยู่แล้วก่อนวันใช้พระราชบัญญัตินี้ คือหมายความว่า
 ไม่กระทบกระเทือนเลย แต่จะกระทบกระเทือนถึงพวกเดียว คือพวกมาตรา
 ๑๖ ทวิ คือต้องขาดจากสัญชาติตามมาตรา ๑๖ ทวิ บังคับไว้ซึ่งหมายความว่า
 มีทะเบียนคนต่างด้าว เพราะฉะนั้นถ้าได้อ่านด้วยความใคร่ครวญแล้วก็ไม่
 น่าจะมีปัญหา

นายบุญเที่ยง ทองสวัสดิ์ (ถ้าปวง) : ข้าพเจ้าเห็นพ้องกับคุณแทน
 อุดดา คือว่าถ้าไม่เขียนเสีย ได้ก็มีความหมายเป็นอย่างดี ในทางกฎหมาย

สำหรับมาตรา ๑๖ ทวิ เป็นเรื่องทบทวนญัตติว่าบุคคลนั้นไม่ได้รับสัญชาติไทย โดย
เหตุที่ไม่หนังสือสำคัญต่างดาว เมื่อไม่มีหนังสือสำคัญต่างดาวก็ไม่
สัญชาติไทย เมื่อไม่มีสัญชาติไทยแล้วในมาตรา ๕ นั้นก็บอกว่า “ไม่กระทบ
กระเทือนถึงผู้ที่ได้รับสัญชาติไทยอยู่แล้ว” ทนมาตรา ๑๖ ทวิ เขียนไว้ว่า “ถ้า
ไม่ได้สัญชาติไทยก็ไม่กระทบกระเทือนถึง” เมื่อไม่กระทบกระเทือนถึงแล้ว
ทำไมต้องมาเขียนภายใต้บังคับมาตรา ๑๖ ทวิ ไม่จำเป็น ไม่ต้องเขียนนับ
กว่าหรือ เพราะไม่กระทบกระเทือนถึงบุคคลที่มีสัญชาติไทย แต่มาตรา ๑๖
ทวิ เป็นเรื่องทบทวนบุคคลไม่มีสัญชาติไทยเลย

นายพันตำรวจเอก พัฒน์ นิลวัฒนานนท์ กรรมการ :
นั้นเป็นเรื่อง ความคิดเห็นไม่มีใครค้าน แต่การเขียนนี้ ไม่เกิดผลเสียอะไร
หมายความว่าบุคคลในมาตรา ๑๖ ทวิ ในมาตรา ๕ ไม่คุ้มครองถึง ความ
หมายเน้นเท่านั้นเอง และเป็นกรเขียนรับรองไว้และเป็นการเน้นให้หนักแน่น
จะได้ตัดปัญหาในการตีความ เป็นการช่วย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : จะให้ที่ประชุมวินิจฉัยว่าจะเอาอย่างไร

หลวงอรรถพรพิศาล (ตราด) : กระผมเกรงว่ากฎหมายฉบับนี้จะ
จะทำให้เสียผล.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอโทษ เดี่ยวก่อน

นายบุญเท่ง ทองสวัสดิ์ (ลำปาง) : ท่านกรรมการก็เกิด
ยอมรับมาแล้วแต่ว่ายอมรับตามที่ผมว่า เพราะฉะนั้นการทำนกรรมการ
จะเขียนไว้ให้ยึดเขียนหรือไม่เขียนก็มีผลเท่ากัน สภานักควรพิจารณา
วินิจฉัยให้ถ่องแท้ในเรื่องนี้ คือว่าถ้าการเขียนภายใต้บังคับมาตรา ๑๖ ทวิ
เข้าไปแล้วก็จะเกิดความยุ่งยากในการตีความใหม่ ก็ต้องเสียเวลาเขียน การ
เสียเวลานั้นแหละเป็นเหตุที่จะชวนให้คิด ไปในแง่ไม่เขียนเสียดีกว่า เพราะความ
หมายเท่ากัน ปล่อยให้ตามเดิม แล้วเราไม่ต้องมาหงัดความให้เสียเวลา

ก็จะเป็นผลดี ไม่ทำให้เวลายืดเยื้อไป แต่การเขียนขึ้นมาทำให้งง การเขียนกฎหมายต้องให้แจ้งชัดไม่ควรเขียนให้งง เราควรตคนทั้งเสีย ไม่ควรเอาตามกรรมราชการ และกรรมราชการก็ยอมรับแล้วว่ามีผลเท่ากัน ก็ควรถอนคือว่าขอแก้ไขเป็นไปตามร่างเดิม เราก็ไม่ต้องเสียเวลามาลงมติกัน

นายพันตำรวจเอก พัฒน์ นลวฒนานนท์ กรรมการ: เรื่องนี้เป็นเรื่องทำความเข้าใจคำว่า "ภายใต้มาตรา ๑๖ ทวิ" ซึ่งตามความมุ่งหมายของรัฐธรรมนูญ หรือของกฎหมายนัย่อมหมายความว่า "นอกจาก" หรือ "เว้นแต่" ซึ่งเมื่อเป็นอย่างนั้นก็ควรอธิบายให้ชัดแจ้ง จะได้ไม่เป็นการเสียแบบ ไม่เชื่อ ถ้าท่านผู้เชี่ยวชาญ อย่างท่าน รัฐมนตรีต่างประเทศ หรือท่านรัฐมนตรีกรมอัยการอย่างนักได้ ซึ่งเรามาได้กันอยู่เป็นการเสียเวลา เพราะเป็นเพียงอธิบายความหมายเท่านั้น

หลวงอรรถพรพิศาล (ตราด): กระผมเคยผ่านกฎหมายหลายฉบับแต่ไม่ได้เป็นผู้เชี่ยวชาญ "ภายใต้บังคับ" หมายความว่า อยู่ในบังคับนั่นเอง ภายใต้บังคับมาตรา ๑๖ หมายความว่า ในมาตรา ๑๖ นั้นเองกฎหมายนั้นคล้ายกับว่าใช้ไม่ได้ คือผู้ที่ได้สัญชาติไทยแล้วภายใต้บังคับมาตรา ๑๖ ทวิ ผู้ที่ได้สัญชาติไทยแล้วก็ไม่กินความถึงอย่างนั้น ถ้าหากว่าท่านเขียนในมาตรา ๕ ว่า "ภายใต้บังคับมาตรา ๑๖ ทวิ ความในมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติสัญชาติ พ.ศ. ๒๕๑๕ ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติฉบับนี้ ไม่กระทบกระเทือนถึงผู้ที่ได้สัญชาติไทยอยู่แต่ก่อนอันพระราชบัญญัติฉบับนี้บังคับ" ผมคิดว่าภาษาดำเนินการตามที่ท่านบอกทำให้พูดถึงภาษาดำเนินการตามที่ควรเข้าใจว่า "ภายใต้บังคับมาตรา ๑๖ ทวิ ที่ได้รับยกเว้นนอกจากนี้ไม่มีการยกเว้นคือ ลูกจีน พ่อเป็นจีน แม่เป็นจีน พ่อเกิดในประเทศไทยก็มีสัญชาติเป็นไทย แต่ไปมีหนังสือสำคัญต่างต่าง ก็ยังคงนับเป็นจีนหมดซึ่งเป็นคนจีนสัญชาติไทยเขาไม่มีเจตจำนงเลย เป็นการผิดหลักทฤษฎีบาดเส้นอยู่

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ฉะนั้นขอให้ที่ประชุมวินิจฉัย

นายพันตำรวจเอก พัฒน์ นิลวัฒนานนท์ กรรมการ : คือ
ไม่อยากจะเป็นเรื่องเถียงกันอยากจะกล่าวกันด้วยความเข้าใจดีกว่า ผมอยาก
จะขอความกรุณา จากท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมช่วยกรุณาชี้แจง
คือทางกรรมการไม่ขอ เราเอาผลเดี๋ยวนั้น มีผลเดี๋ยวยังไรก็เอาอย่างนั้น
ขอประธานโทษ อาจารย์เสริม มาแล้ว ผมอยากจะขอความกรุณาด้วย
คำว่า "ภายใน" ที่ท่านสมาชิกขานมากคำว่า "อยู่ใน" หรือ "อยู่ได้"
แต่กรรมการเข้าใจตามภาษากฎหมายคำว่า "ภายใน" คือ "นอกจาก"
หรือ "เว้นแต่"

พระนิติสารณ์พิเศษ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม : กระผม
เห็นว่า "ภายใน" ความจริงก็เป็นของธรรมดาอยู่แล้ว คือภายในบังคับ
เท่านั้นเท่านั้นแต่คงอยู่ จะหมายความว่า "เว้นแต่" หรือหากแต่จะนึกว่า
เป็นคนละคำกัน ความความเข้าใจที่เข้าใจกันก็ควรเป็นอย่างนั้น

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : อย่างนั้นขอให้ที่ประชุมวินิจฉัยว่า
สำหรับมาตรา ๔ นั้นจะเอาได้ตามร่างเดิม หรือจะให้แก้ไขเพิ่มเติมตามที่คณะ
กรรมการได้แก้ไขมา

นายชัยวัฒน์ อินทะพันธ์ (ถ้ำพูน) : มาตราเป็นปัญหาที่เรา
ต้องพิจารณาให้ถกต้องถกแท้ที่สุด เขียนออกไปในรูปจะกลายเป็นอะไร
อย่างหนึ่ง ตามที่สมาชิกเข้าใจ ผมเองเมื่ออ่านแล้วถกภายในบังคับ
มาตรา ๑๖ ทวิ มาได้ในมาตรา ๔ ความเดิมในมาตรา ๗ ไม่กระทบกระเทือน
ถึง เมื่อยกมาตรามาจะกระทบกระเทือนถึง เพราะฉะนั้นขอให้พิจารณา
ให้ถกแท้ๆ เดียวเขียนรูปนั้นจะเดือดร้อนเสียหาย กระผมอยากฟังความคิดเห็น
เห็นท้อ ๆ ไป ขอให้ท่านสมาชิกประเภทที่ ๒ คืออาจารย์เสริม มา ซึ่งเป็น
เชี่ยวชาญในทางกฎหมายทงอยู่ ณ ที่นี้ขอให้คำชี้แจงแก่สภานให้เข้าใจ

นายเสริม วินิจฉัยกุล : การเขียนกฎหมายที่ไร้คำว่า "ภายใต้บังคับ" มาตราหนึ่งมาตรานี้ ความหมายที่คณะกรรมการกฤษฎีกาแต่ละที่สถานเคยอนุมัติผ่านด้านอนุประโยคก่อนนมานั้น เป็นความหมายซึ่งหมายความว่าให้นำมาตราหนึ่ง ๆ มาใช้บังคับ เพราะฉะนั้นถ้าเขียนว่า "ภายใต้บังคับมาตรา ๑๖ ทวิ" หมายความว่ามาตรา ๑๖ ทวิต้องนำมาใช้ก่อนแต่จึงน่าจะขอความที่เขียนต่อไปนั้นมาใช้อีกทีหนึ่ง เมื่อเขียนดังนี้แล้วก็จะเป็นอย่างคำว่า "ไม่กระทบกระเทือน" นั้นเท่ากับเขียนไม่ได้ ไม่ได้ประโยชน์ เพราะจะต้องนำมาตรา ๑๖ ทวิ มาใช้ก่อนตอนหนึ่ง ท่านบอกว่าไม่กระทบกระเทือนแต่คืออีกทีหนึ่ง "ภายใต้บังคับ" ถ้าหากว่าจะเขียนความมุ่งหมายที่คณะกรรมการต้องการใช้ชัดเจน แล้วต้องเขียนว่า "เว้นแต่" ที่บัญญัติไว้มาตรา ๑๖ ทวิหรือ "นอกจาก" ที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๖ ทวิ ด้านอนุอย่างนี้เป็นด้านอนุซึ่งเราเอามาจากด้านอนุของกฎหมายต่างประเทศคือฉริ รวงกฎหมาย ที่เราใช้ ในเบเนดิวซของ Onglo - Saseon โดยเฉพาะอย่างขง คององกฤษ แต่อเมริกัน ซึ่งด้านอนุ นั้น เรียกว่า "Subject to the provisions of article" นั้น ๆ คือหมายความว่าเอาข้อความมาตรานี้ ๆ มาบังคับก่อน แต่ถ้าจะให้เขียนบทยกเว้นต้องเขียนว่า "เว้นแต่ที่บัญญัติไว้เป็นอย่างอื่นในมาตรานี้" หมายความว่า Unless otherwise : ด้านอนุมันต่างกันอยู่ ๒ อย่าง เพราะฉะนั้นถ้าหากจะเขียนว่ามาตรา ๑๖ ทวิไม่ใช้บังคับในกรณีใด ๆ นั้นแล้วเขียนเป็นภาษาอังกฤษของกฤษฎีกาของเรากล่าวว่า "Subject to the provisions of article 16 bis" นั้นเป็นวิธีวางซึ่งอาจแปลความได้ว่า ขยายยังคงเป็นที่พอใจของท่านสมาชิก

นายพันตำรวจเอก พัฒน์ นิลวัฒน์านนท์ กรรมการ :
 ต้องขอรับตำราพิเคราะห์คดี ซึ่งถ้ามีกรรมการคนหนึ่งคนเดียว

ปัญหาขึ้นมา ทั้งนเพราะคำว่า "ภยได้" เคยเข้าใจว่าหมายถึง "เว้น
แต่" หรือ "นอกจาก" แต่เมื่อเราได้รับอธิบายจากท่านผู้ทรงคุณ
วุฒิก่อนหน้าตองนำมาใช้บังคับด้วยแล้ว กรณีการกักไม่โดยยอมคัดออก

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คณะกรรมการยอมคัดคำที่เพิ่มใน
มาตรา ๔ คือคำว่า "ภยได้บังคับมาตรา ๑๖ ทวิ" ออก ลงชั้นต้นว่า
"มาตรา ๔ ความในมาตรา ๑" ไปโดยที่เดียว

ไม่มีสมาชิกคัดค้าน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เมื่อการประชุมไม่ขัดข้อง ก็เป็นอัน
ให้คัดออก ต่อไป

เลขานุการสภาผู้แทนราษฎร : มาตรา ๕ มาตรา ๖

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : หม่อมการพิจารณาญัตติที่ ๒ แล้ว คือ
ไปพิจารณาญัตติที่ ๓ ท่านผู้ใดเห็นสมควรให้ประกาศร่างพระราชบัญญัติ
ฉบับนี้ ให้บังคับเป็นกฎหมายได้ โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือโดยพร้อมเพรียงกัน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

ไม่มีสมาชิกยกมือ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าที่ประชุมลงมติให้ประกาศ
ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ให้บังคับเป็นกฎหมายได้ โดยพร้อมเพรียงกัน

ที่ถัดมาเรื่องเดออกคณะกรรมการร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการ
จัดตั้งองค์การของรัฐบาด พ.ศ. ๒๔๙๖ กรณีการที่ใดเดออกเดอมัตถน

- ๑. พันเอก ประมาณ อติเรกสาร
- ๒. พันเอก ศิริ สิริ โยชิน
- ๓. นายเสริม
ฉินนิษกุล
- ๔. พลตรี หลวงวิเศษ รุชยุทธศาสตร์
- ๕. นายแก้ว สิงหะเศนทร์
- ๖. นายประหัต เยี่ยมศิลา
- ๗. นายสงวน ศิริสังวาล

กำหนดการแปรญัตติภายในวันนี้

นายพลตำรวจเอก เผ่า ศรียานนท์ รัฐมนตรีช่วยว่าการ
กระทรวงมหาดไทย : รัฐมนตรีช่วยว่าการ

ไม่มีสมาชิกคัดค้าน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น
ถือว่าที่ประชุมอนุมัติให้แปรญัตติได้ภายใน ๒ วัน

ต่อไป หมายเลข ๘ ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวล
กฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๔๘๖ ซึ่งคณะกรรมการ
วิสามัญพิจารณาเสร็จแล้วเป็นการพิจารณากระทันหัน

บันทึกการประชุมกรรมการวิสามัญ

พิจารณาร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา
ความอาญา (ฉบับที่...) พ.ศ. ๒๔...

ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราช
บัญญัติดังกล่าวข้างต้น และส่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาขึ้น บัดนี้
ได้ดำเนินการแล้ว จึงขอเสนอเสนอรายงานบันทึกการพิจารณาตั้งต่อไปนี้

๑. คณะกรรมการได้เลือกตั้ง พงศกรบัญญัติ เทพหัสดิน ณ อยุธยา
เป็นประธาน และนายพันตำรวจเอกพินิจ นิตยภัทรานนท์ เป็นเลขานุการ
๒. ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีอยู่แปรญัตติ ๑ คน คือ ๑. นายโอง
สุวรรณทัต ฝ่ายผู้แทนรัฐบาล คือ นายอรุณดิษฐ์ สิริวิเศษ
๓. ปราบกฏมตรพิจารณาตั้งต่อไปนี้

<u>ชื่อร่างพระราชบัญญัติ</u>	<u>ไม่มีผู้แปรญัตติ</u>	<u>ไม่มีกรณแก้ไข</u>
<u>คำปรารภ</u>	”	”
<u>มาตรา ๑</u>	”	”
<u>มาตรา ๒</u>	”	”
<u>มาตรา ๓</u>	”	มีกรณแก้ไข
<u>มาตรา ๔</u>	”	ไม่มีกรณแก้ไข
<u>มาตรา ๕</u>	”	”

๔. สรุปผลของการพิจารณาคำแปรญัตติ

นายโกล จงจรนทศ ขอแปรญัตติเพิ่มต่อท้ายความในวรรคต้น

ของมาตรา ๑๗

กรรมาธิการได้ขจัดแจงแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

๕. ได้เห็นร่างพระราชบัญญัติตามที่ได้นำกรณแก้ไขเพิ่มเติมมาพร้อม

กับบทกนด้วยแล้ว

(ลงชื่อ) พ. นิลวัฒน์นนท์

(นายพันตำรวจเอกพัฒน์ นิลวัฒน์นนท์)

ประธานการ

ร่าง

พระราชบัญญัติ

แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา
(ฉบับที่ ..) พ.ศ. ๒๕ ..

.....
.....
.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ เรียกว่า “พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ๒๕ ..”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้เริ่มบังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒ (๓๗) แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติม ครั้งสุดท้ายโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๖๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๓๗) “พนักงานฝ่ายปกครอง หรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่” หมายความว่า เจ้าพนักงานดังกล่าวต่อไปนี้

- (ก) อธิบดีกรมมหาดไทย
- (ข) รองอธิบดีกรมมหาดไทย
- (ค) ผู้ว่าราชการภาค
- (ง) รองผู้ว่าราชการภาค
- (จ) ผู้ช่วยราชการภาค
- (ฉ) มหาดไทยภาค
- (ช) ผู้ว่าราชการจังหวัด
- (ซ) ปลัดจังหวัด
- (ญ) นายอำเภอ
- (ด) ปลัดอำเภอศรีประจำกิ่งอำเภอ (ในจังหวัดชั้นนอก ภาคจังหวัด)

พระนครและจังหวัดธนบุรี)

- (ค) อธิบดีกรมตำรวจ
- (ก) รองอธิบดีกรมตำรวจ
- (ท) ผู้ช่วยอธิบดีกรมตำรวจ
- (ช) ผู้บัญชาการตำรวจ
- (น) รองผู้บัญชาการตำรวจ
- (บ) ผู้ช่วยผู้บัญชาการตำรวจ
- (ป) ผู้บังคับการตำรวจ
- (ผ) รองผู้บังคับการตำรวจ
- (ฝ) ผู้กำกับการตำรวจ
- (พ) รองผู้กำกับการตำรวจ
- (ฟ) สารวัตรใหญ่ตำรวจ
- (ภ) สารวัตรตำรวจ
- (ม) ผู้บังคับกองตำรวจ

(ข) หัวหน้าสถาน การตรวจ มยศตงแตชน นายร้อยตำรวจตรีหรือเทียบเท่า นายร้อยตำรวจตรีขึ้นไป

(ร) หัวหน้ากองสถาน การตรวจ มยศตงแตชน นายร้อยตำรวจตรีหรือเทียบเท่า นายร้อยตำรวจตรีขึ้นไป

ทั้งนี้ หมายความว่า รวบรวมผู้รักษาการแทนเจ้าพนักงาน ดังกล่าวแต่ผู้รักษาการแทนเจ้าพนักงานข้อ (ม) (ข) (ร) ต้องมยศตงแตชน นายร้อยตำรวจตรีหรือเทียบเท่า นายร้อยตำรวจตรีขึ้นไปด้วย

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๗ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๔๘๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ มาตรา ๓๗ ในจังหวัดอื่น นอกจาก จังหวัดพระนคร และจังหวัดสมุทรปราการ ฝ่ายปกครองหรือตำรวจผู้ใหญ่ ปดตอถอ และข้าราชการตำรวจ มยศตงแตชน นายร้อยตำรวจตรีขึ้นไป มีอำนาจสอบสวน ความผิดอาญา ซึ่งได้เกิดหรืออาจหรือเชื่อว่า ได้เกิด ในเขตอำนาจของตน หรือถูกจับภายในเขตอำนาจของตนได้

สำหรับในจังหวัดพระนครและจังหวัดสมุทร ให้ข้าราชการตำรวจ มยศตงแตชน นายร้อยตำรวจตรีหรือเทียบเท่า นายร้อยตำรวจตรีขึ้นไป มีอำนาจสอบสวน ความผิดอาญา ซึ่งได้เกิด หรืออาจหรือเชื่อว่า ได้เกิดภายในเขตอำนาจของตนได้

ภายใต้บังคับแห่งบทบัญญัติในมาตรา ๓๕ มาตรา ๒๑ และมาตรา ๒๑ ความผิดอาญาได้เกิดในเขตอำนาจพนักงานสอบสวนคนใด โดยปกติ ให้เป็นหน้าที่พนักงานสอบสวนนั้นเป็นผู้รับผิดชอบในการสอบสวนความผิดนั้น ๆ เพื่อดำเนินคดี เว้นแต่เมื่อเหตุจำเป็นหรือเพื่อความสะดวก จึงให้พนักงานสอบสวนแห่งท้องที่ผู้ต้องหาหรือถูกจับเป็นผู้รับผิดชอบดำเนินคดีสอบสวน

ในเขตท้องที่ใดพนักงานสอบสวนหลายคน การดำเนินการสอบสวน
ให้อยู่ในความรับผิดชอบของพนักงานสอบสวนผู้เป็นหัวหน้าในท้องที่นั้น หรือ
ผู้รักษาการแทน ”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕๐ แห่งประมวลกฎหมายวิธี
พิจารณาความอาญา และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ มาตรา ๑๕๐ ให้พนักงานสอบสวนแห่งท้องที่ที่พนักงานอยู่ กับแพทย์
ประจำตำบลหรือแพทย์อื่น แต่ถ้าแพทย์ประจำตำบลหรือ แพทย์อื่นไม่มี
หรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ใช้เจ้าหน้าที่ กระทรวงสาธารณสุข ประจำ
ท้องที่ เป็นผู้ชันสูตรพลิกศพโดยเร็ว และให้ห้ามบันทึกรายละเอียดแห่งการ
ชันสูตรนั้นไว้

ถ้าความตายเกิดขึ้น โดยการกระทำของเจ้าพนักงาน ในขณะที่ปฏิบัติ
ราชการตามหน้าที่ การชันสูตรพลิกศพนั้นต้องกระทำพร้อมด้วยผู้พิพากษา
นายหนึ่งของศาลชั้นต้น ซึ่งท้องที่ที่ทำการชันสูตรนั้นอยู่ในเขต

ให้เป็นหน้าที่ของพนักงานสอบสวนแจ้งแก่ผู้มหนาท ไปทำการชันสูตร
พลิกศพทรวาย ”

กรรมาธิการเขาประจำที่

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอเชิญเสวยอาหารค่ำ

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม

ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๒๐
ขอร่างพระราชบัญญัติ คำปรารภ มาตรา ๑ มาตรา ๕ ไม่มีกรรมาแก้ไข
มาตรา ๑ มีการแก้ไข มาตรา ๔ มาตรา ๕ ไม่มีกรรมาแก้ไข

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นการเสร็จการพิจารณาครั้งที่ ๒ แล้ว ต่อไปเป็นการพิจารณาครั้งที่ ๓ ว่าสมควรจะประกาศร่างพระราชบัญญัตินี้ใช้เป็นกฎหมายได้หรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นสมควรให้ประกาศร่างพระราชบัญญัตินี้บังคับเป็นกฎหมายได้ ขอให้โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๓๒๐ คน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอให้โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๒ คน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าที่ประชุมลงมติให้ประกาศร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้บังคับเป็นกฎหมายได้

ต่อไปหมายถึง ๕ ร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบล บางตลาด อำเภอปากเกร็ด และตำบลท่าทราย อำเภอเมืองนนทบุรี จังหวัดนนทบุรี พ.ศ. ๒๔๘๖ คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ

บันทึกหลักการและเหตุผล

ประกอบร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ ตำบลบางตลาด อำเภอปากเกร็ด และตำบลท่าทราย อำเภอเมืองนนทบุรี จังหวัดนนทบุรี พ.ศ. ๒๔.....

หลักการ

เวนคืนที่ดินในท้องที่ตำบลบางตลาด อำเภอปากเกร็ด และตำบลท่าทราย อำเภอเมืองนนทบุรี จังหวัดนนทบุรี เพื่อสร้างโรงงานผลิตเครื่องอุปโภคบริโภค สำหรับใช้ในการก่อสร้าง ประตุน้ำและประตูระบายน้ำ อู่ซ่อมเครื่องจักรเครื่องมือ อู่ซ่อมเรือชุด รถตุ๊ก รถแท็กซี่ ฯลฯ

โรงเก็บเครื่องจักรเครื่องมือและวัสดุก่อสร้างต่าง ๆ สำหรับดำเนินงานก่อสร้าง
การชลประทาน

เหตุผล

ด้วย ในการ ดำเนินงาน ก่อสร้าง การชลประทาน ตาม โครงการ เช่น
เจ้าพระยาอัน จำเป็นจะต้องมี โรงงาน สำหรับผลิต เครื่องอุปกรณ์ต่าง ๆ
สำหรับใช้ในการก่อสร้าง เช่น บานประตูน้ำ บานประตูระบาย พื้นเพื่อง
เครื่องถาก และเครื่องอุปกรณ์อื่น ๆ สร้างอุโมงค์เครื่องจักรเครื่องมือ
อุโมงค์เรือชุด รถชุด รถแทรกเตอร์ ฯลฯ โรงเก็บเครื่องจักรเครื่องมือ
และวัสดุก่อสร้างที่สั่งซื้อจากต่างประเทศจำนวนมาก บริเวณสถานีกักกรม
ชลประทาน ตำบลสามเสน จังหวัดพระนคร ไม่เพียงพอ จำเป็นต้อง
จัดสร้างขนทคามบางตลาด อำเภอปากเกร็ด และตำบลท่าทราย อำเภอ
เมืองนนทบุรี จังหวัดนนทบุรี ซึ่งกรมชลประทานได้ทำการสำรวจแบ่งแยก
เขตที่ดินที่จะเวนคืนเสร็จเรียบร้อยแล้ว จึงเป็นการสมควรที่จะตราพระราช
บัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ดังกล่าวนี้.

ร่าง

พระราชบัญญัติ

เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลบางตลาด

อำเภอปากเกร็ด และตำบลท่าทราย อำเภอเมืองนนทบุรี

จังหวัดนนทบุรี พ.ศ. ๒๔...

.....
.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรให้เจ้านดินอสังหาริมทรัพย์ ตามที่ได้ทำการ
สำรวจเสร็จแล้ว ในท้องที่ตำบลบางตลาด อำเภอปากเกร็ด และตำบล
ท่าทราย อำเภอเมืองนนทบุรี จังหวัดนนทบุรี เพื่อประโยชน์แก่การ
ชลประทาน

มาตรา ๑. พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติเจ้านดิน
อสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลบางตลาด อำเภอปากเกร็ด และตำบล
ท่าทราย อำเภอเมืองนนทบุรี จังหวัดนนทบุรี พ.ศ. ๒๔....."

มาตรา ๒. พระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวัน
ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓. ให้อธิบดีกรมชลประทาน เป็นเจ้าหน้าที่จะเจ้านดิน
อสังหาริมทรัพย์ ตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔. ให้เจ้านดิน อสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ ตำบลบางตลาด
อำเภอปากเกร็ด และตำบลท่าทราย อำเภอเมืองนนทบุรี จังหวัดนนทบุรี
ภายในแหนดเขตตาม แผนที่ท้าย พระราชบัญญัตินี้ ซึ่งปรากฏรายชื่อผู้เป็นเจ้าของ
หรือผู้ครอบครองโดยชอบด้วยกฎหมาย ตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้
ให้แก่กรมชลประทาน

มาตรา ๕. เงินค่าทำบัญชีสำหรับราคาอสังหาริมทรัพย์ที่จะให้แก่
เจ้าของ หรือผู้ครอบครอง ให้กำหนด ตามราคาซื้อขายในตลาดในวันใช้
พระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๖. ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร รักษาการตาม
พระราชบัญญัตินี้.

พลเรือโท หลวงสุนาวินวิวัฒน์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร :
รัฐบาล ขอ เสนอ ร่างพระราชบัญญัติ เวนคืน อสังหาริมทรัพย์ ใน ท้องที่ ตำบล
บางตลาด อำเภอปากเกร็ด และตำบลท่าทราย อำเภอเมืองนนทบุรี
จังหวัดนนทบุรี

หลักการ เวนคืนที่ดินในท้องที่ตำบลบางตลาด อำเภอปากเกร็ด และ
ตำบลท่าทราย อำเภอเมืองนนทบุรี จังหวัดนนทบุรี เพื่อสร้างโรงงาน
ผลิตเครื่องอุปโภคบริโภคต่าง ๆ สำหรับใช้ในการก่อสร้างประตูน้ำและประตูระบาย
น้ำสร้างอุโมงค์เครื่องจักรเครื่องมือ อุโมงค์เรือชุด รถชุด รถแทรกเตอร์ ฯลฯ
โรงเก็บเครื่องจักรเครื่องมือและวัสดุก่อสร้างต่าง ๆ สำหรับดำเนินงานก่อสร้าง
การชลประทาน

เหตุผล ด้อยในการดำเนินงานก่อสร้าง การชลประทาน ตามโครงการ
เขื่อนเจ้าพระยานั้น จำเป็นต้องมี โรงงานสำหรับผลิตเครื่องอุปโภคบริโภคต่าง ๆ
สำหรับใช้ในการก่อสร้าง เช่น บ้านประตูน้ำบ้านประตูระบาย ฟันเฟือง เครื่อง
ยกและเครื่องอุปโภคอื่น สร้างอุโมงค์เครื่องจักรเครื่องมือ อุโมงค์เรือชุด
รถชุด รถแทรกเตอร์ ฯลฯ โรงเก็บเครื่องจักรเครื่องมือและวัสดุก่อสร้าง
ที่ส่งขอจากต่างประเทศจำนวนมาก บริเวณที่ดินที่กรมชลประทาน ตำบล
สามเสน จังหวัดพระนคร ไม่เพียงพอ จำเป็นต้องจัดสร้างชนบทตำบลบาง
ตลาด อำเภอปากเกร็ด และตำบลท่าทราย อำเภอเมืองนนทบุรี จังหวัด
นนทบุรี ซึ่งกรมชลประทานได้ทำการสำรวจแบ่งแยกเขตที่ดินที่จะเวนคืน
เสร็จเรียบร้อยแล้ว จึงเป็นการสมควรที่จจะตราพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหา
ริมทรัพย์ในท้องที่ดังกล่าวนี้ นอกจากนั้นยังมีแผนทนายพระราชบัญญัติ ซึ่ง
ขอตัดค่า ๆ นั้นเป็นของกรมชลประทานอยู่แล้วซึ่งเคยเวนคืน เป็นที่ว่างเปล่า
เหตุนี้จึงขอให้สภานิติบัญญัติได้รับหลักการ.

พันตรี หลวงราชเวชพิศาล (นนทบุรี) : สำหรับร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ตามที่ท่าน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตราธิการได้เสนอไว้ในสภานานี้ ข้าพเจ้าในฐานะผู้แทนราษฎรจังหวัดนนทบุรีรู้สึกเป็นห่วงเป็นใยในครอบครัวของราษฎรที่ถูกเวนคืนในครั้งนี้เป็นอย่างมาก เพราะว่าราษฎรได้ถูกเวนคืนครั้งนี้เป็นจำนวนน้อยหลังสงคราม และในจำนวนนั้นได้ปรากฏตามแผนที่ได้เสนอมามากส่วนมากเป็นเนื้อหา ซึ่งราษฎรโดยมากก็ได้ใช้เนื้อหาเหล่านี้เป็นที่ทำมาหากิน โดยอาชีพการทำนาเป็นพื้น สำหรับตามริมแม่น้ำก็มีสวนกระทกกระทอนบ้าง แต่เท่าที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตราธิการได้เสนอร่างพระราชบัญญัตินี้มานี้ ก็รู้สึกเห็นใจและจำเป็นที่ทางราชการจะต้องใช้เนื้อที่บริเวณนี้ เพื่อจะประกอบกิจของรัฐชาติไปในอนาคต เพื่อให้ความเจริญวัฒนาถาวรของประเทศชาติ ข้าพเจ้ารู้สึกถึงความเห็นและความเข้าใจดีว่า เป็นเรื่องจำเป็นที่ราษฎรหรือประชาชนจะต้องร่วมมือในเหตุการณ์ที่จะจัดทำต่อไปนี้ ถ้าหากว่าท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตราธิการรับรองว่าจะไม่ให้เดือดร้อนกระทกกระทอนถึงราษฎรในจำนวนที่ถูกลงเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ครั้งนี้แล้ว ข้าพเจ้าก็สบายใจและก็ไม่เดือดร้อน เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าอยากจะขอ คำมั่นสัญญา จากท่าน รัฐมนตรีว่าการกระทรวง เกษตราธิการรับรองในคำมั่นสัญญาดังนี้.

พลเรือโท หลวงสุนาวันวิวัฒน์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตราธิการ : สำหรับเนื้อที่ที่จะเวนคืนตามแผนที่แนบมา มีทั้งหมด ๓๘๑ ไร่ มีเจ้าของ ๓๐๗ ราย ส่วนใหญ่ ๆ นั้นมีรายละตั้งแต่กระหนอย และคนพวกนี้ในที่ดินเหล่านั้นได้ทำงานอยู่ที่โรงงานของกรมชลประทาน ซึ่งมีอยู่ตอนหนึ่งแล้ว และอีกจะเวนคืนใหม่ถ้าหากว่าในที่ดินที่ถูกเวนคืน กรมชลประทานยังไม่ได้ใช้ที่ ทางกระทรวงเกษตราธิการนี้จะให้เจ้าของเดิมได้ทำไปก่อนจนกว่าจะใช้ที่นั้น นอกจากนี้ในร่างนี้ ราคาที่ประเมินก็จะตั้งกรรมกร โดยให้มีข้าราชการจังหวัด นาย

ข้าเฝ้าทูลละอองธุลีพระบาท
เจ้าหน้าทกรมชลประทานพิจารณา
ถ้ามีสิ่งใดเดือดร้อน
ก็พร้อมที่จะช่วยเหลือ

พันตรี หลวงราชเวชพิศาล (นนทบุรี) : ถ้าหากว่าท่าน
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร รับผิดชอบในเรื่องความเดือดร้อนของประชาชนใน
จังหวัดนนทบุรีแล้ว ข้าพเจ้าก็พร้อมที่จะเห็นด้วย และจะชี้แจงให้ราษฎร
ในหมู่บ้านเข้าใจ และขอคำมั่นสัญญาอีกข้อหนึ่งว่า ในท้องที่ทางราชการ
ยังไม่ได้ปลูกสร้างหรือจัดวางแบบแปลนอย่างใดอย่างหนึ่งจำเป็นต้องใช้ในเวลา
ปัจจุบันแล้ว ก็อยากจะขออนุญาตให้ราษฎรทำมาหากินไปในที่เดิมของเจ้า
ของท้องถิ่นไปก่อน เพราะว่าในที่ที่จะเวนคืน โดยมากเป็นหนองน้ำว่างเปล่า
ถ้าหากว่ารัฐบาลยังไม่ได้ทำอะไรลงไปในปัจจุบันทันด่วนแล้ว ก็อยากจะให้
เจ้าของเดิมได้ทำมาหากินในที่ที่ต้องการนั้นไปก่อน จนกว่ารัฐบาลจะใช้ใน
ที่ตามถนน ๆ

พลเรือโท หลวงสุภาวินวิวัฒน์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร :
ผมได้เรียนแล้วว่าพร้อมที่จะช่วยเหลือ ถ้าท้องที่ โดยยังไม่ได้ ไร่ก็ ให้ทำมา
หากินไปก่อน และถ้าคิดขัดข้องอะไร ท่านผู้แทนราษฎรนนทบุรีก็ ไปติดต่อ
ได้ทุกเมื่อ ผมก็พร้อมที่จะช่วย.

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ข้าพเจ้าขอให้ที่ประชุมวินิจฉัยว่า
สมควรรับหลักการหรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นสมควรรับหลักการแห่งร่างพระราช
บัญญัตินี้ ได้พิจารณาแล้วต่อไป ขอได้โปรดยกมือขึ้น
มีสมาชิกยกมือพร้อมเพียง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอได้โปรด
ยกมือขึ้น

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าที่ประชุมรับหลักการ โดย
พร้อมเพรียงกัน

พลเรือโท หลวงสุนาวินวิวัฒน์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร :
ความจริงร่างพระราชบัญญัติเวนคืนนี้ เพื่อที่จะดำเนินการก่อสร้างชลประทาน
ตามโครงการเขื่อนเจ้าพระยาเดิม และมีแบบเดียวกัน เพราะฉะนั้นผม
ขอเสนอให้พิจารณาเรื่องเดียว

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ทางรัฐบาลเสนอขอพิจารณาเรื่องเดียว
จะมีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น
ไม่มีสมาชิกคัดค้าน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น
ถือว่าที่ประชุมอนุมัติให้พิจารณา ร่างพระราชบัญญัติ เรื่องเดียว ขอให้
พิจารณาร่าง

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร :
ร่าง

พระราชบัญญัติ

**เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลบางตลาด
อำเภอปากเกร็ด และตำบลท่าทราย อำเภอเมืองนนทบุรี
จังหวัดนนทบุรี พ.ศ. ๒๕๓๖**

.....
.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ดังที่ได้กล่าว
ข้างต้นแล้ว ในท้องที่ตำบลบางตลาด อำเภอปากเกร็ด และตำบล

ทำทราขาย อำเภอเมืองนนทบุรี จังหวัดนนทบุรี เพื่อประโยชน์แก่การ
ชลประทาน

มาตรา ๑. พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติเงินค้ำ
อสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลบางตลาด อำเภอปากเกร็ด และตำบล
ท่าทราย อำเภอเมืองนนทบุรี จังหวัดนนทบุรี พ.ศ. ๒๕๒๖”

มาตรา ๒. พระราชบัญญัติ ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓. ให้อธิบดีกรมชลประทาน เป็นเจ้าพนักงานเงินค้ำอสังหา
ริมทรัพย์ ตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔. ให้เงินค้ำอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลบางตลาด อำเภอ
ปากเกร็ด และตำบลท่าทราย อำเภอเมืองนนทบุรี จังหวัดนนทบุรี ภายใน
แนวเขตตามแผนที่ท้ายพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งปรากฏรายชื่อผู้เป็นเจ้าของ
หรือผู้ครอบครองโดยชอบด้วยกฎหมาย ตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้
ให้แก่กรมชลประทาน

มาตรา ๕. เงินค่าทำโฉนดสำหรับราคา อสังหาริมทรัพย์ที่จะให้แก่เจ้า
ของหรือผู้ครอบครอง ให้กำหนดตามราคาซื้อขายในตลาดในวันใช้พระราช
บัญญัตินี้

มาตรา ๖. ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร วิชาการพระราช
บัญญัตินี้.

แผนทท้ายพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบล
บางตลาด อำเภอปากเกร็ด และตำบลท่าทราย อำเภอเมืองนนทบุรี
จังหวัดนนทบุรี พ.ศ. ๒๔๘๖

บัญชีรายชื่อเจ้าของ หรือผู้ครอบครอง ที่ดินของ เวนคืนท้ายพระราช
บัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลบางตลาด อำเภอปากเกร็ด
และตำบลท่าทราย อำเภอเมืองนนทบุรี จังหวัดนนทบุรี พ.ศ. ๒๔๘๖

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นการเสร็จการพิจารณาครั้งที่ ๒
แล้ว ต่อไปเป็นการพิจารณาครั้งที่ ๓ ว่าสมควรจะประกาศร่างพระราช
บัญญัติออกใช้เป็นกฎหมายได้หรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นสมควรให้ประกาศ
ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นกฎหมายได้ ขอได้โปรดยกมือขึ้น
มีสมาชิยกมือโดยพร้อมเพรียงกัน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอได้โปรด
ยกมือขึ้น

ไม่มีสมาชิยกมือ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าที่ประชุมเห็นสมควรให้
ประกาศร่างพระราชบัญญัติออกใช้เป็นกฎหมายได้ โดยพร้อมเพรียงกัน

ต่อไป หมายเลข ๖ ร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ใน
ท้องที่ตำบลตองครุญ อำเภอโพธิ์ทอง จังหวัดอ่างทอง พ.ศ. ๒๔๘๖ คณะ
รัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ

บันทึกหลักการและเหตุผล

ประกอบร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่

ตำบลตองครุญ อำเภอโพธิ์ทอง จังหวัดอ่างทอง

พ.ศ. ๒๔...

หลักการ

เวนคืนที่ดินในท้องที่ตำบลของครักษ์ อำเภอโพธิ์ทอง จังหวัดอ่างทอง เพื่อประโยชน์แก่การชลประทาน โครงการเขื่อนเจ้าพระยา

เหตุผล

เนื่องจากรัฐบาลจะได้ดำเนินการก่อสร้างการชลประทานโครงการเขื่อนเจ้าพระยา และได้ให้กรมชลประทานทำการสำรวจที่ดินที่จะต้องใช้เพื่อประโยชน์ในการชลประทานนั้น บัดนี้ กรมชลประทาน ได้ทำการสำรวจแบ่งแยกเขตที่ดินที่จะเวนคืนในท้องที่ตำบลของครักษ์ อำเภอโพธิ์ทอง จังหวัดอ่างทอง ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของที่ดินที่จะต้องใช้ตามโครงการเขื่อนเจ้าพระยาเสร็จแล้ว จึงเป็นการสมควรที่จะตราพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ดังกล่าวนี้.

ร่าง

พระราชบัญญัติ

เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลของครักษ์

อำเภอโพธิ์ทอง จังหวัดอ่างทอง

พ.ศ. ๒๔ . .

.....
.....
.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควร ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ตามที่ได้ทำการ
สำรวจเสร็จแล้ว ในท้องที่ตำบลของครักษ์ อำเภอโพธิ์ทอง จังหวัดอ่างทอง
เพื่อประโยชน์แก่การชลประทาน

มาตรา ๓ พระราชบัญญัตินี้ เรียกว่า “พระราชบัญญัติเวนคืน
อสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลของครักษ์ อำเภอโพธิ์ทอง จังหวัดอ่างทอง
พ.ศ. ๒๔ ..”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้บังคับ ตั้งแต่วันถัดจากวัน
ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้อธิบดีกรมชลประทาน เป็นเจ้าหน้าที่ เวนคืน อสังหา
ริมทรัพย์ตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลของครักษ์ อำเภอ
โพธิ์ทอง จังหวัดอ่างทอง ภายในแนวเขตตามแผนที่ท้ายพระราชบัญญัตินี้
ซึ่งปรากฏรายชื่อผู้เป็นเจ้าของ หรือผู้ครอบครองโดยชอบด้วยกฎหมาย ตาม
บัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้ ให้แก่กรมชลประทาน

มาตรา ๕ เงินค่าทำขวัญสำหรับราคา อสังหาริมทรัพย์ ที่จะให้แก่
เจ้าของหรือผู้ครอบครอง ให้กำหนดตามราคาซื้อขาย ในตลาดในวันใช้
พระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตราธิการตามพระราช
บัญญัตินี้.

พลเรือโท หลวงสุนาวินวิวัฒน์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร :
 กระทรวง เกษตร ขอเสนอร่างพระราชบัญญัติ เวนคืน อสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่
 ตำบลนครักษ์ อำเภอโพธิ์ทอง จังหวัดอ่างทอง พ.ศ. ๒๕๒๖ โดยมีหลักการ
 เวนคืนที่ดินในท้องที่ตำบลนครักษ์ อำเภอโพธิ์ทอง จังหวัดอ่างทอง เพื่อ
 ประโยชน์ แก่การชลประทาน โครงการเขื่อนเจ้าพระยา โดยเหตุผล เนื่อง
 จากรัฐบาลจะได้ดำเนินการก่อสร้างการชลประทาน โครงการเขื่อนเจ้าพระยา
 และได้ให้กรมชลประทาน ทำการสำรวจที่ดิน ที่จำเป็นต้องใช้ เพื่อประโยชน์ใน
 การชลประทานนั้น บัดนี้ กรมชลประทาน ได้ทำการสำรวจแบ่งแยกเขตที่ดิน
 ที่จะเวนคืนในท้องที่ตำบลนครักษ์ อำเภอโพธิ์ทอง จังหวัดอ่างทอง ซึ่งเป็น
 ส่วนหนึ่งของที่ดินที่จะต้อง ใช้ตาม โครงการเขื่อนเจ้าพระยาเสร็จแล้ว จึงเป็น
 การสมควรที่จะตราพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ดังกล่าว
 เพื่อประโยชน์เป็นหน่วยงานกระทำการระบายน้ำ คลองส่งน้ำเป็นต้น จึงขอเสนอ
 เพื่อให้สภาได้พิจารณาว่าสมควร

พลตรี หลวงวิเศษยุทธศาสตร์ (อ่างทอง) : พระราชบัญญัติ
 เหมือนกับพระราชบัญญัติที่ผ่านมาแล้ว ซึ่งผู้แทนนบทบุรีขอขยายนกับท่าน
 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร ข้าพเจ้าอยากจะขียนตามนั้นด้วย นอก
 จากนั้นอยากจะเสนอให้ท่านประธานและที่ประชุมทราบ คือว่าเรื่องที่ดินนั้น
 คือทางฝ่ายรัฐบาลดี แต่เจ้าหน้าที่ของรัฐบาลนั้นปล่อยให้ไม่ค่อยดี ส่วน
 นโยบายของรัฐบาล โดยเฉพาะอย่างยิ่ง พณฯ ท่านจอมพลฯ นั้นข้าพเจ้าเห็น
 ว่าท่านเอาใจได้เห็นทุกข์สุขของประชาชน แต่ว่ามีอุปถาย ๆ นั้นอยากจะเรียน
 ว่าไม่ให้ความสะดอก ไม่ให้การประสานงานอะไรต่าง ๆ อาจจะยืนยันว่า
 การพบปะและการหารือกับข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ยุ่งเหยิงเกินไป แต่พบปะกับ
 ข้าราชการชั้นผู้น้อยถูกวางท่าวางที่ราษฎรไม่สามารถจะติดต่อได้ ข้าพเจ้า

เป็นทุกข์เรื่องนั้น เช่นนอกจากที่ผู้แทนนทบริพรมานำข้าพเจ้าจากเป็นทุกข์คือเรื่อง
 ที่ตน คือหมายความที่ตนบางแปดตามแผนกคือหมายเลข ๕๓ ของนาย
 วิเชียร วงษ์ศิษย์รุมเนื้อที่คงอะไรเค็ชและหมายเลข ๕๖ ของนางตั้งวาดย สัมชาติ
 มีเนื้อ ๘ ไร่เศษ เจาหน้าทที่ไปสำรวจได้ ไปติดต่อบ้างหรือเปล่าว่าที่เขาก
 วนคนได้มีที่ทำกินใดหรือไม่ ถ้าไม่มีเราจะช่วยเหลือเขาประการใดหรือไม่
 เงินทองที่ ใช้ ในการเวนคืนนั้นพอที่เขาจะไปหาอยู่หรือไม่ เรื่องเจาหน้าท
 ของรัฐบาลได้สนใจหรือเปล่า ข้าพเจ้าอยากจะถามรัฐบาลโดยเฉพาะอย่างยิ่ง
 รัฐมนตรีกระทรวงเกษตร นี้ประการหนึ่ง อีกประการหนึ่งคือว่า เขาทเห็น
 ก่อน ๆ คือเวนคืนไปแล้ว ไม่ได้เงินสักทีอะไรอย่างนี้ เพราะฉะนั้นอยากจะถาม
 เป็นประการที่สองว่าเงินทองเตรียมไว้พร้อมหรือยัง ประกาศเวนคืนไปแล้ว
 คิดต่อราษฎรจะเอาที่เหล่านนั้นควรให้ได้รับเงินและมอบหมายให้เร็วที่สุด เพราะ
 ราษฎรไม่มีเงินไปหาที่อยู่ใหม่ เงินคารรถถนนก็ไม่มี เงินปลูกบ้านก็ไม่มีเดือ
 ร้อนทุกหย่อมหญ้า ถ้ารัฐบาลว่าจะเอาใจใส่และดูแลให้ราษฎรมีความสุข
 และมีความสะดวกที่จะโยกย้ายอะไรต่าง ๆ ข้าพเจ้าก็ไม่ขัดข้อง ประการที่สาม
 ขอยืนยันตามที่ผู้แทนนทบริพรมานำแล้ว หมายความว่าถ้ากรมชลประทานยัง
 ไม่มีความจำเป็นใช้ที่ดินส่วนใด คือไม่ได้ก่อสร้างขุดคลองต่าง ๆ ก็ขอให้
 ราษฎรได้ทำไร่ไถนาทำการกสิกรรมได้ชก โดยขอให้อะตัม อะตัมช่วยให้ทำได้อีก
 คือไม่ใช่ว่าเมื่อเวนคืนแล้วจะเกี่ยวข้องไม่ได้หรืออย่างว่าเป็นของหลวงแม้แต่
 ความก็เข้าไปเองไม่ได้ ข้าพเจ้าตั้งใจให้เป็นเช่นนั้น ขอให้รัฐบาลถือว่า
 รัฐบาล เหมือนนิคามารดา ราษฎรเหมือนบุตรปกครองอย่างนิคามารดา
 ปกครองบุตรให้ความสุข ไม่ให้ ได้รับความเดือดร้อน ถ้าเป็นเช่นนั้นแล้ว
 ข้าพเจ้ายินดีจะสนับสนุนพระราชบัญญัติ

๑๔.๔๐ น.

พลเรือโท หลวงสุนาวินวิวัฒน์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร :
 ตามบัญชีขอผู้แทนจังหวัดอ่างทองได้กล่าวมานั้น เมื่อสำรวจแล้วเราคงต้องขอเขา
 โดยจ่ายเงินให้เขา ส่วนผู้ไม่มีที่ดินประกอบอาชีพจริง ๆ ทางจังหวัดก็มี
 กรรมการจัดสรรที่ดินเพื่อจะช่วยเหลือให้ย้ายไปทชน หรือหาที่อื่นให้ได้
 ส่วนเงินทองก็เป็นไปตามโครงการนั้น คชเมอเวนคนทไท่เกษมพร้อมอยู่แถว
 ส่วนที่หาไม่ได้เงิน หรือได้เงินช้า ในระยะที่หลังนี้ ไม่เคยปรากฏที่สอบสวนแล้ว
 ปรากฏว่าให้เงินหมดและบดิน ได้กวดขันเร่งรัดจริง หากถามข้อบกพร่อง
 ซึ่งราษฎรได้รับความเดือดร้อน ท่านผู้แทนราษฎรมีสติชไปติดต่อกับกรม
 ได้ทุกเมื่อจะได้หาทางแก้ไขให้ ส่วนที่ดินที่ยังไม่ได้ใช้ ราษฎรยังประกอบ
 อาชีพอยู่ ท่านอายุกรอให้เสร็จเมื่อเก็บเกี่ยวเสร็จก็พร้อมที่จะช่วยเหลือต่อไป
 ส่วนที่ยังไม่ได้ใช้ซึ่งเจ้าของเดิมหากไม่ได้ กรมชลประทานก็พร้อมที่จะให้
 และก็ต้องทำพิธีกรรมตามระเบียบแบบแผน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อไปจะให้ที่ประชุมวินิจฉัยว่าสมควร
 จะรับหลักการหรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นควรรับหลักการ โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือโดยพร้อมเพรียง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น
 ไม่มีสมาชิกยกมือ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าที่ประชุมรับหลักการแห่ง
 ร่างพระราชบัญญัติ

พลเรือโท หลวงสุนาวินวิวัฒน์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร :
 กรมขอจะขอเสนอให้พิจารณารวดเดียว

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ทางรัฐบาลขอเสนอ ให้พิจารณา
รอดเดี่ยวถ้าที่ประชุมไม่เห็นเป็นอย่างอื่นถือว่าอนุมัติ ให้พิจารณารอดเดี่ยวได้
ขอให้เดชาธิการอ่าน

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : ร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหา-
ริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลดงครกซ์ อำเภอโพธิ์ทอง จังหวัดอ่างทอง พ.ศ. ๒๔๘๖

โดยที่เป็นการสมควร ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ตามที่ได้ทำการ
สำรวจเสร็จแล้ว ในท้องที่ตำบลดงครกซ์ อำเภอโพธิ์ทอง จังหวัดอ่างทอง
เพื่อประโยชน์แก่การชลประทาน

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติเวนคืน
อสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลดงครกซ์ อำเภอโพธิ์ทอง จังหวัดอ่างทอง
พ.ศ. ๒๔๘๖”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้อธิบดีกรมชลประทาน เป็นเจ้าหน้าที่ เวนคืนอสังหาริม
ทรัพย์ตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลดงครกซ์ อำเภอ
โพธิ์ทอง จังหวัดอ่างทอง ภายในแนวเขตตามแผนที่ท้ายพระราชบัญญัตินี้
ซึ่งปรากฏรายชื่อผู้เป็นเจ้าของหรือผู้ครอบครองโดยชอบด้วยกฎหมายตามบัญชี
ท้ายพระราชบัญญัตินี้ให้แก่กรมชลประทาน

มาตรา ๕ เงินค่าทำขวัญสำหรับ ราคา อสังหาริมทรัพย์ที่จะให้แก่
เจ้าของหรือผู้ครอบครอง ให้กำหนด ตามราคาซื้อขายในตลาด ในวันแจ้ง
พระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร ปรึกษาการ ตาม
พระราชบัญญัตินี้

แผนที่ท้ายพระราชบัญญัติเกณฑ์คนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบล
องครักษ์ อำเภอโพธิ์ทอง จังหวัดอ่างทอง พ.ศ. ๒๔๘๖ บัญชีรายชื่อเจ้าของ
หรือผู้ครอบครองที่ดิน ท้องถิ่นท้ายพระราชบัญญัติเกณฑ์คนอสังหาริมทรัพย์
ในท้องที่ตำบลองครักษ์ อำเภอโพธิ์ทอง จังหวัดอ่างทอง พ.ศ. ๒๔๘๖

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : จบการพิจารณาอาระที่ ๒ แล้ว ต่อไป
ขอให้ที่ประชุมพิจารณาในอาระที่ ๓ ท่านผู้ใดเห็นควรให้ประกาศใช้พระราช
บัญญัติฉบับนี้ให้ใช้ได้ โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือโดยพร้อมเพรียง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วยโปรดยกมือขึ้น
ไม่มีสมาชิกยกมือ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าที่ประชุมเห็นควรให้
ประกาศใช้ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้โดยพร้อมเพรียงกัน

ต่อไปหมายเลข ๘ กระทั่งตาม ชนิดหนึ่งกระที่จุดของนายชาย ดุ้งกระ
เรื่อง พายุไต้ฝุ่นพัดโรงเรียนพัง เจ้าของกระที่ไม้มา คือไปกระที่ตามธรรมดา
ของนายพันตำรวจตรี หลวงเจริญตำรวจการ เรื่องการบังคับให้ชื่อของราชการ
ผู้ตั้งกระที่ตามไม้มา คือไปกระที่ของนายวิเชียร สาครวิชานนท์ เรื่องการ
สาธารณสุข การมารดาและทารกส่งเคราะห์ ตามกระทรวงสาธารณสุข

นายวิเชียร สาครวิชานนท์ (ชัยภูมิ) : ข้าพเจ้าขอตั้งกระที่
ตามรัฐมนตรีกระทรวงสาธารณสุข ดังต่อไปนี้

ตามที่รัฐมนตรีแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๔๘๕ แก้ไขเพิ่มเติม
พ.ศ. ๒๔๘๕ หมวด ๓ แผนนโยบายแห่งรัฐ มาตรา ๔๓ ความว่า "รัฐพึง
ส่งเสริมการสาธารณสุขตลอดถึงการมารดาและทารกส่งเคราะห์" ขอรายน
ตามรัฐบาลว่า

๑. รัฐมนตรีนโยบายส่งเสริมให้ม้านางผดุงครรภ์ ตามคำขาดและหมู่บ้าน
ได้ทั่วถึงเมื่อใด

๒. รัฐมนตรีนโยบายช่วยเหลือมารดาที่คลอดบุตร โดยให้เป็นเงินทุก ๆ คน
ดังเช่นนานาชาติที่เจริญแล้วได้เพียงใด

๓. ถ้าหากยังจัดทำในข้อ ๑ และข้อ ๒ ไม่ได้ รัฐมนตรีจะหาวิธีช่วยเหลือ
มารดาและทารกที่เกิดได้อย่างไร

พระยาปริยัติเวชการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข
กระทรวงสาธารณสุขขอตอบกระทู้ถามของท่านผู้มั่งเกียรติดังต่อไปนี้ ที่ท่าน
ถามถึงว่ารัฐมนตรีนโยบายส่งเสริมนางผดุงครรภ์นั้นขอตอบว่า ขณะนี้กำลังอบรม
นางผดุงครรภ์ชน ๒ อยู่มีละ ๓๐๐ คน จะขยายให้มากขึ้นเมื่อมกราคมและตุลาคมที่
อบรมเพิ่มขึ้นจนสามารถอบรมได้มีละ ๓๐๐ คน ถ้าอบรมได้ตามจำนวนนั้นแล้ว
ก็จะมีนางผดุงครรภ์ ๒ ภายในเวลา ๓๕ ปี ส่วนตามหมู่บ้านจะพิจารณา
ต่อไปในภายหลัง เว้นแต่หมู่บ้านใดมีพลเมืองมากพอควรจะมีนางผดุงครรภ์
๒ ก็พิจารณาเป็นแห่ง ๆ ไปตามความจำเป็น ตอบข้อ ๒ ที่ถามว่ารัฐ
มนตรีนโยบายช่วยเหลือในการคลอดบุตร โดยให้เป็นเงินทุก ๆ คน ขอตอบว่าการ
ช่วยเหลือมารดาที่คลอด ได้ ให้เป็นเงินไปนั้น ในต่างประเทศที่ปฏิบัติกันอยู่เรามี
กฎหมายควบคุมอยู่โดยจัดระเบียบการประกันสังคมขึ้น และผู้ที่เสียเงินค่า
ประกันสังคมนั้นจึงจะได้รับการช่วยเหลือในการคลอดบุตร ในประเทศไทยเรา
รัฐบาลกำลังพิจารณาอยู่แล้ว ตอบข้อ ๓ ที่ถามว่ารัฐบาลหากจะทำในข้อ ๑
และข้อ ๒ ไม่ได้จะหาวิธีช่วยเหลือมารดาและทารกที่เกิดได้อย่างไรนั้น ขอตอบ
ว่าขณะนี้ทางกระทรวงสาธารณสุขได้ช่วยเหลือมารดาและทารกดังต่อไปนี้คือ

จัดเครื่องอุปกรณทางคลอดให้แก่ผู้คลอดต่าง ๆ ให้อบรมนาง
ผดุงครรภ์ชั้น ๒ และนางส่งเคราะห์ที่ปฏิบัติงานอยู่แต่ให้มีความรักความชำนาญ
ยิ่งขึ้น เพิ่มจำนวนนางผดุงครรภ์ให้ประจำอยู่ตามจังหวัดต่าง ๆ โดยจัดเป็น
หน่วยช่วยเหลือส่งเคราะห์ที่คลอดนมแม่และเด็ก ได้ช่วยเหลือตามท้องที่ขณะ
มีจำนวนที่ประจำจังหวัดต่าง ๆ แล้ว ๕ หน่วย และจะออกปฏิบัติงานในเร็ว ๆ
วันอีก ๒ หน่วย ก็กำหนดไว้ว่าจะให้เพิ่มชนบทกับจนครบทุกจังหวัดภายใน
ในเขต ๕ ปี จัดส่งของอุปกรณทางคลอดโดยมี เมาะ ผ่าอ้อมเด็ก ผ่า
ยางปเมาะ เชือกผูกสายสะดือ ค้างทับทิม รวมเป็นชุดจ่ายให้แก่หญิงมีครรภ์
เพื่อใช้ในเขตคลอด

นายวิเชียร สาครวิชานนท์ (ชัชภูมิ) : ข้าพเจ้าขอเรียนซัก
ถามต่อไปว่า ในจำนวน ๓๕ ปีที่จะจัดการอบรมนางผดุงครรภ์นั้น ข้าพเจ้า
เห็นว่าเป็นเวลาที่นาน ถ้าหากว่าจะเพิ่มจาก ๓๐๐ คนเป็นจำนวน ๓,๕๐๐ คน
ลดเวลาเหลือ ๕ ปี จะทำได้หรือไม่เพราะเวลา ๓๕ ปีนั้น ข้าพเจ้าเห็นว่าเป็นเวลา
ที่นาน เราควรจะมีแบ่งเป็นภาค ๆ ซึ่งมีอยู่ ๘ ภาค ภาคหนึ่งอบรมได้
๓๐๐ - ๕๐๐ คน อย่างนั้นถ้าหากว่ารัฐบาลทำได้ตามที่ข้าพเจ้าเห็นว่าจะได้ผลดี
รัฐบาลทำได้หรือไม่ ส่วนข้อ ๒ นางผดุงครรภ์ ถ้าหากว่าได้จัดทำตาม
โครงการคือตามกำหนดเรียบร้อยแล้ว ข้าพเจ้าขอเรียนถามว่าตามหมู่บ้าน
จะขยายโครงการนี้ต่อไปหรือไม่เพราะหมู่บ้านตามต่างจังหวัด ตำบลหนึ่ง
ห่างกันตงร้อย ๆ เส้น ถ้าหากว่าไม่ขยายโครงการนี้ออกไปพวกที่เจ็บไข้ได้
ป่วยจะได้รับความสะดวก ส่วนการช่วยเหลือการเงินนั้น ข้าพเจ้าเห็นว่า
ถ้าหากว่าเป็นจำนวนเงินที่ไม่มากเพราะคนเกิดบละ ๕ แสนคน ลดลงมาช่วย
เฉพาะลูกคนจนจริง ๆ บละหนึ่งแสนคนรายละ ๕๐ บาท อย่างนี้เป็นเงินบละ
๕,๐๐๐,๐๐๐ บาทอย่างนั้น หวังว่ารัฐบาลคงจะเห็นว่าเป็นเงินไม่มากนักจะทำได้
หรือไม่

๓. การจัดเครื่องอุปกรณการคดอดให้กับ ผู้ศาลาถน ก็ ปรากฏว่า ผู้ที่
ยากจนที่อยู่ในเขตเทศบาลตาม หรือ ตามตำบลที่มีผู้ศาลาถนตามไม่กตถาที่จะ
ไปคดค่อเนื่องจากต้องเสียเงินเสียทอง แม้ว่าทางรัฐบาตจะให้เครื่องอุปกรณ
ในการคดอดเท่าไรก็ไม่ถึงมือผู้ยากจน เพราะฉะนั้นโครงการอนนเห็นอา
ถาจะให้ได้ผลสัมบูรณ์ต้องมีการโฆษณาไม่ให้มีการเสียเงิน อย่างรัฐบาต
จะทำได้ไหม

อีกประการหนึ่ง การเพิ่มนางผดุงครรภ์ตามโครงการที่อาจะเพิ่มน
ทุกไขว่ขอ อยากจะทราบอาจะดำเนินการอบรมตามภาคต่างๆให้เพิ่มขึ้น จะ
เพิ่มขนาดแต่ปี ๒๕๔๖ นี้ได้หรือไม่

การจัดหน่วยเคลื่อนที่ไปตาม จังหวัดต่างๆ นั้น ปรากฏว่ามี ๕ หน่วย
ในจำนวน ๕ หน่วยนั้นขอเท็จจริงปรากฏว่าไปในเขตเทศบาลและตามถนนหนทาง
ที่สะดวกเท่านั้นเอง แต่ว่าในท้องที่กนคารและทางเกวียนนั้นไม่มีการไปช่วย
เหล็ดอย่างนัก ได้เพียงผิผิวเ็น ถ้าจะให้ช่วยได้ผลตามความปรารถนาของ
รัฐบาตแล้วสมควรที่จะได้มีการสำรวจจากอำเภอ โดยมีหนังสือไปยัง กำนัน
ผู้ใหญ่บ้านให้สำรวจมาว่ามารดาที่ครบกำหนดคดอดเมื่อไร แล้วส่งยอดมา
ยังอำเภอ ทางอำเภอจะได้ส่งยอดมายังจังหวัด แล้วจังหวัดรายงานมายัง
หน่วยส่งเคราะห์มารดาและทารกก็จะส่งไปช่วยผู้ที่ครบกำหนดคดอด ถ้าจะ
ช่วยเพียงผิผิวเ็น เอรถไปแค่ที่สะดวกอย่างนี้ก็ไม่สัมพันธ์กับเจตนาของรัฐบาต
รัฐบาตจะจัดทำอย่างที่เราจะมาเดอนจะได้หรือไม่ คือให้อาเภอสำรวจอย่าง
ที่อาจะ ส่วนการแจกผ้าอ้อมก็ตาม แจกเวชชณัฑ์เป็นห่อก็ตาม แจกเกลือ
หยอดตาเด็กก็ตาม ก็ในทำนองเดียวกันขอให้มีการสำรวจตามอำเภอส่งไป
ยังกำนัน ผู้ใหญ่บ้านแล้วให้รายงานมา ก็จะได้แจกได้ทั่วถึงกันและไม่ผิผิวเ็น
อย่างแจกเดถาน ปรากฏว่ารถที่ไปแจกมักบอบบาง อย่างที่จังหวัดชัยภูมิ

เป็นคืนปรากฏว่าฟันของรถยุบลงไปเพราะไม่ใช่เหล็ก เป็นไม้ดีอย่างนี้ไม่
สู้กับภูมิประเทศของประเทศไทย ควรจะตั้งรถที่เหมาะสมกับภูมิภาคของ
ประเทศเรา มาส่งเคราะห์มารดากับทหารจะได้หรือไม่

พระบาทบริรักษ์เวชการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข :
ข้าพเจ้าขอตอบข้อซักถามของท่านสมาชิกผู้ถามเกี่ยวกับรถที่ถามว่า การอบรมที่บอก
ว่าปีละ ๓ ร้อยคนนั้นเป็นเวลานานนักอยากจะให้อบรมมาก ๆ ท่านว่าอยากจะให้
อบรมปีละพันห้าร้อยคน โดยแบ่งไปตามจังหวัดตามภาคต่าง ๆ ข้าพเจ้า
ขอเรียนชี้แจงว่าการอบรมนางผดุงครรภ์ชั้น ๒ นั้นข้อสำคัญจะต้องใช้ครูที่จะสอน
ด้วย ในการอบรมรุ่นหนึ่ง ๆ ต้องใช้ครูหรืออาจารย์ที่มาสอนจำนวนหนึ่งหลายคน
เวลานี้เรามีอาจารย์ไม่เพียงพอที่จะอบรมได้ปีละพันห้าร้อยคน สถานที่ ๆ จะ
อบรมก็เช่นเดียวกัน บางแห่งไม่มีที่ เพราะการอบรม ต้องมีคนเรียนกันอยู่
หลับนอน ต้องอยู่โรงพยาบาลหรือสถานที่ที่มีคนไข้พอที่จะฝึกหัดด้วย ตาม
โรงพยาบาล เวลานี้มีคนไข้มาก ๆ ก็ไม่มีที่ กว่าจะจัดขึ้น ก็ยัง
ไม่มีที่ ๆ พอจะรับจำนวนนักเรียนมาอบรมได้ เพราะการอบรมนักเรียนนาง
ผดุงครรภ์ ไม่ใช่ว่าจะมานั่งสอนบนโต๊ะเรียนเท่านั้น ต้องมีคนไข้ให้ฝึกหัด
เพราะฉะนั้นก็ย่อมแตกแต่จะมีคนไข้พอ เวลานี้โรงพยาบาลเราก็น้อยแห่งที่
สามารถรับได้ แต่อย่างไรก็ดีทางกระทรวงสาธารณสุขก็พยายามที่จะเพิ่มจน
เต็มอ ในเวลานี้ก็ได้กำลังพยายามที่จะเพิ่มอยู่แล้ว นอกจากนั้นก็ยังจะต้องมี
เครื่องมือที่จะฝึกสอนอีก เพราะฉะนั้นท่านถามว่าจะให้อบรมปีละพันห้าร้อย
นั้น ขอเรียนว่ายังทำไม่ได้ แต่อย่างไรก็ดี ก็ยังพยายามที่จะให้เพิ่มจนอยู่
เรื่อย ๆ ไป

ส่วนสำหรับตามหมู่บ้านนั้น เมื่อเรามตามตำบลครบแล้วจึงจะขยาย
ออกไป อย่างไรก็ตามการขาดแคลนนางผดุงครรภ์ก็อย่างที่ท่านถาม รู้สึกว่าจะเป็น

นางผดุงครรภ์ของรัฐบาลจึงจะส่งไปใช้ได้ แต่ความจริงซึ่งเป็นอยู่เวลานั้น
 เขาทำงานส่วนตัวอยู่ที่แพทย์แผนปัจจุบันและแพทย์แผนโบราณก็มี ไม่น้อย
 และก็ได้ปฏิบัติมาแต่โบราณประเพณีมานานแล้ว รัฐบาลจึงเริ่มช่วยเหลือ
 อยู่นักเพื่อให้นางผดุงครรภ์พ่อด้มคกร ในเวลานั้นที่เรานางผดุงครรภ์ชน ๓
 กติหรือชน ๒ กติไม่พอที่จะส่งไปตามหัวเมืองนั้น ทางกระทรวงสาธารณสุขก็
 ได้ดำเนินการเรียกนางผดุงครรภ์ หรือที่เรียกว่าหมอค้าแยะแผนโบราณ ที่อยู่ตาม
 ชนบทเขามาอบรมที่จังหวัดเป็นคราว ๆ อยู่เสมอ โดยสาธารณสุขจังหวัดเป็น
 เจ้าหน้าที่จะเรียกมาอบรมเพื่อให้รู้จักการรักษาความสะอาดในการคลอดบุตร
 ต่าง ๆ เพื่อเขาจะได้ออกไปทำที่ต่างชนบทนั้น ก็เป็นการช่วยออกทางหนึ่ง

ในส่วนหน่วยสังเคราะห์แม่และเด็กที่ไปตามท้องที่ในเวลานั้น มีอยู่ ๕
 หน่วย ท่านบอกว่าไปในเฉพาะชนบทนั้น ความจริงทางรัฐบาลก็พยายาม
 ที่จะให้ไปถึงท้องที่ประชาชนน้อยมากที่สุด แต่ทางนั้นก็ยอมแล้วแต่ความ
 สะดวกของการคมนาคมอีกด้วย บางแห่งรถไปไม่ได้ก็ใจที่ไปไม่ถึง แต่
 อย่างไรก็ดี เวลาที่จะไปนั้น ก็ได้แจ้งไปทางอำเภอ เพื่อให้กำนันผู้ใหญ่บ้านบอก
 ให้ประชาชนทราบว่าหน่วยจะไปถึงวันนั้น เวลานั้น ดังหน้า และถ้าหาก
 ใครต้องการที่จะได้รับความช่วยเหลือและคำแนะนำก็ได้ ก็ได้บอกล่วงหน้า
 กันอยู่แล้ว แต่ที่ท่านว่าจะให้ไปสำรวจดูว่าใครมีเท่าไรแล้วให้ไปให้ถึงนั้น
 เนื่องด้วยความไม่สะดวกในการคมนาคมดังกล่าวแล้ว ท่านบอกให้หายาน
 พาหนะให้เหมาะกับท้องที่ ๆ จะไปถึงได้ ท่านบอกว่ารถที่มีอยู่ไปไม่ถึง ก็
 เป็นธรรมดาที่รถที่มีอยู่ก็ไปเฉพาะทางคมนาคมที่ดี ส่วนที่ไปไม่ถึงก็เพราะ
 ยานพาหนะไปไม่ได้ เวลานี้ใช้เฉพาะหน่วยที่สังเคราะห์แม่และเด็ก นี้ก็
 จะได้พิจารณาแก้ไขต่อไป ข้าพเจ้าก็จะได้รับไปพิจารณาว่ามีทางแก้ไขอย่าง
 ไรที่จะให้ไปทั่วถึงกันได้อย่างอื่นเพียงไร

นอกจากนี้ ท่านพูดถึงการที่จะส่งเคราะห์คนคลอคมครเป็นเงิน ที่ว่าจะ
 ช่วยได้อย่างไร ในขณะที่ขอตั้งถ้องแต่คน ๆ ละห้าถึงบาทอะไรเหล่านี้
 ข้าพเจ้าได้เรียนแล้วว่า การช่วยเหลือนคนคลอคมครเป็นเงินนั้น ตามหลักใน ต่าง
 ประเทศเขาทำกันเฉพาะคนที่มีการประกันสังคม ก็ต้องมีส่วนร่วมกับรัฐบาล
 โดยการมาประกันสังคม เพื่อให้ได้รับความช่วยเหลือในการคลอคมคร ซึ่ง โดย
 มากแล้วประกันก็จะของเสียเงินบางเพียงเล็กน้อย แล้วทางรัฐบาลก็รวมด้วย
 ส่วนที่จะให้ฟรีไปหมดก็เป็นการยาก และในขณะที่รัฐบาลก็ยังไม่รารวยพอ
 ที่จะแจกเป็นเงินฟรีไปหมด และจำเป็นที่จะต้องมระบบการควบคุมอยู่บาง
 หนทางรัฐบาลก็ได้กำลังพิจารณาอยู่แล้วที่จะช่วยเหลือในทางสังคมรวมทั้งช่วย
 เหลือผู้คลอคมครโดยจะให้เงินด้วย ส่วนตั้งของหนรัฐบาลก็ได้ช่วยอยู่
 นานแล้วดังที่ข้าพเจ้าได้เรียนมาแล้วมีหลายประการคือให้เครื่องอุปกรณ ให้
 ผ่าออม ให้เบาะ อะไรต่างๆ นี้ให้ฟรีทงหน ส่วนที่ท่านบอกว่าไปไม่ถึง
 นี้ที่ท่านทราบว่ามีรายไหนที่ไหนและทำไมไปขอไม่ได้ ข้าพเจ้าก็ ยหนักมากที่จะ
 พิจารณา เพราะว่าตามนโยบายนั้นเราได้ส่งไปให้ช่วยสำหรับรายที่มีการ
 คลอคมครชน ถ้าคนที่คลอคมครแล้วไปขอไม่ได้ก็เป็นขอเท็จจริงที่อาจจะม
 บางคนตกตึกอะไร ถ้ามีขอเท็จจริงมาแล้วข้าพเจ้ายินดีที่จะพิจารณาให้

นายวิเชียร สาครวิชานนท์ (ชัยภูมิ) : ข้าพเจ้าขอเรียนถาม
 ขอลาตรังก่อนที่ท่านรัฐมนตรียังไม่ได้อตอบไป ข้าพเจ้าอยากจะให้ทาง
 อำนวยการแจ้งว่าบุคคลที่ทำการคลอคมครในระยะใกล้คือตั้ง ๒ - ๓ เดือน อย่าง
 แล้วให้ท่านกำหนดผู้ให้หมู่บ้านรายงานขอเท็จจริงมายังอำเภอ แล้วให้อำเภอ รวย
 งานมาให้หน่วยส่งเคราะห์ที่มีราคาและทากรให้ช่วยอย่างนี้ กระผมขอทราบว่า
 ทางรัฐบาลจะทำได้หรือไม่ เมื่อก่อนรัฐมนตรียังไม่ได้อตอบ

พระยาบริรักษ์เวชชการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข :
 ข้าพเจ้าเข้าใจว่าข้าพเจ้าได้ตอบแล้ว ว่าการสำรวจนั้นเมื่อสำรวจแล้ว ทางหน่วย
 จะไปช่วยให้ถึงที่ทุกแห่งทุกหมู่บ้านก็อาจจะทำไม่ได้เหมือนกัน ก็จะไม่ได้อ
 เฉพาะทางที่ไม่ถึง ข้าพเจ้าเข้าใจว่าได้ตอบแล้ว แต่การสำรวจนั้นที่จริง
 ตามธรรมดา ข้าพเจ้าได้เรียนแล้วว่า หน่วยที่จะไป เขาได้บอกล่วงหน้าไปแล้วว่า
 หน่วยจะไปที่ตำบลไหน ที่ถนน เวลานี้ จะอยู่เท่านั้น ถ้าใครมีเรื่องท
 จะขอความช่วยเหลือออกมาหาได้ ข้าพเจ้าเข้าใจว่า วัตถุประสงค์เป็นการ
 ช่วยเหลืออยู่แต่เพียงพอ บางทีให้สำรวจมาแล้วพอเวลาจริงจึงเข้าหน่วยไป
 ไม่ถึง ข้าพเจ้าคิดว่าอันนี้อาจจะมีเรื่องท่านของว่าเห็นบอกว่าจะมาแต่ก็ไม่มา
 อะไรต่าง ๆ เพราะฉะนั้น เท่าที่ทำอยู่เวลานี้ ข้าพเจ้าเห็นว่าเป็นการช่วยเหลือพอ
 สมควรอยู่แล้ว

นายวิเชียร สาครวิชานนท์ (ชัยภูมิ) : ข้อเท็จจริงกระผมอยาก
 จะเรียนให้ทราบว่าสายของชัยภูมิ อบต. รกษนครออกจากกรุงเทพฯ ไปราว
 มีหนึ่งเขาค้างชัยภูมิ ข้อเท็จจริงมีอย่างนั้นแล้วถ้าหากว่ามีปัญหาเฉพาะหน้ามีอยู่
 มารดาเกิด.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เดี่ยวก่อนท่านสมาชิกขอเข้าเพื่อไปไหน
 ถิ่นนี้คนเดียวจะไม่ครบองค์ โกลต์เต็มที่แล้ว

นายวิเชียร สาครวิชานนท์ (ชัยภูมิ) : เด็กเกิดในขณะที่ยก
 สงเคราะห์มารดาและทารกไม่ได้ผ่านไปจะอย่างไร กระผมอยากจะเรียน
 ถาม ท่านรัฐมนตรีว่า ถ้ามีปัญหา อย่างนี้ จะให้ทางอำเภอ รายงาน มาถึงจังหวัด
 ให้จังหวัดรายงานมายังกระทรวงสาธารณสุข เพื่อจะได้ช่วยเหลือในเรื่องมารดา
 ทารกสงเคราะห์ ให้ได้ผลตามนโยบายของรัฐบาลและตาม รัฐธรรมนูญอย่าง
 เราก็มักพอที่จะทำได้ ไม่ใช่ว่าผ่านก็ช่วย ไม่ผ่านก็ไม่ช่วย ก็ไม่ควรกับ

นโยบายแห่งรัฐ กระผมขอเรียนครั้งสุดท้ายว่ารัฐบาลจะขอเพื่อที่จะให้รายงาน
มาที่กระทรวงสาธารณสุข เพื่อส่งส่งของต่าง ๆ ไปช่วยมารดาและทารกตามที่
อำเภอรายงานมาอย่างนั้นจะมีทางปฏิบัติบ้างหรือไม่

พระยาบริรักษ์เวชชการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข :
ตามที่ท่านกล่าวมานั้น ข้าพเจ้ายินดีรายงานมาได้ แต่ข้าพเจ้าขอเรียนว่าเวลานี้
ได้ปฏิบัติอยู่แล้ว คือเครื่องอุปกรณเหล่านี้ที่ส่งไปนั้น เวลานี้ส่งไปทุกจังหวัด
สาธารณสุขทุกแห่ง เพราะฉะนั้นท่านจะขอรับความช่วยเหลือโดยที่สาธารณสุขท่านเอง
ถ้าท่านจะสำรวจคนส่งมากระทรวงสาธารณสุข กระทรวงสาธารณสุขก็จะส่ง
จำนวนนั้นไปให้สาธารณสุขอำเภอหรือจังหวัดนั้นเอง เพราะฉะนั้นเวลานี้คิดว่า
ท่านไม่จำเป็น ถ้ามีใครก็ขอให้ไปบอกที่สาธารณสุขจังหวัดหรือสาธารณสุขตาม
อำเภอหรือตามตำบลที่มีอยู่แล้วเวลานี้ก็จะได้รับความช่วยเหลือ

ในส่วนหน่วยที่ท่านว่าไปไม่ถึงนั้น มีหนึ่งแล้วออกจากกรุงเทพฯ ไป
ถึงชัยภูมิ ข้าพเจ้าคิดว่าอาจจะเป็นไปได้ ท่านก็ทราบแล้วว่าเวลานี้รวม ๕ หน่วย
ก็ต้องออกไปตามที่ เดินหมอนเวียนกันไป ข้าพเจ้าได้เรียนแล้วว่าเรา
จะเพิ่มจนจำนวน ๖ หน่วยในบั้น แล้วต่อไปจะมีอีกซึ่งใน ๕ บั้นจะมีครบ
ทุกจังหวัด เมื่อครบทุกจังหวัดแล้ว หน่วยไหนอยู่ในจังหวัดใดก็หมอนเวียน
ในจังหวัดนั้นแต่จะจังหวัดไป เพราะฉะนั้นท่านก็จะได้รับการในทางนัดชน
เร็วขึ้น ซึ่งกำลังดำเนินการอยู่แล้ว ข้าพเจ้ารับว่าใน ๕ บั้นจะมีครบทุก
จังหวัด ในหน่วยเคลื่อนที่เหล่านี้ นอกจากหน่วยเคลื่อนที่ตามสาธารณสุขตาม
นางผดุงครรภ์ประจำอยู่ ถ้ามีเหตุฉุกเฉินท่านก็มาหานางผดุงครรภ์ชั้น ๒ ได้
ที่สาธารณสุขเขาก็จะไปทำให้เหมือนกัน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อไปกระทรวงสาธารณสุขของนายญาติ ให้อัด
เรื่อง ฐานะการโรงของโรงเรียน ถ้ากระทรวงศึกษาธิการ

นายญาติ ไหวดี (สุรินทร์) : ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถามรัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ดังต่อไปนี้

๑. จำนวนภารโรงของโรงเรียนสังกัดกระทรวงศึกษาธิการทั้งหมด
เท่าไร บรรจุและแต่งตั้งให้รับราชการเป็นข้าราชการประเภทใด ได้รับเงิน
เดือนอย่างต่ำที่สุดเท่าใด อย่างสูงที่สุดเท่าใด

๒. ภารโรงของโรงเรียนทุกแห่งต้องมีหน้าที่รับผิดชอบรักษาพัสดุของ
โรงเรียนและต้องปฏิบัติหน้าที่ในถนนหนทางทุกตลอดเวลา ๒๔ ชั่วโมง ดังรัฐบาล
มีโครงการจะช่วยเหลือนักฐานะภารโรงเหล่านี้ให้มีรายได้สูงขึ้นหรือไม่

๓. กระทรวงศึกษาธิการ มีระเบียบการให้ ภารโรงของโรงเรียน ได้มี
เวลาหยุดพักผ่อนในบั้นหนึ่ง ๆ กี่วัน ถ้ามีเหตุจำเป็นที่ภารโรงของโรงเรียนต้อง
ลาเมื่อมีเหตุจำเป็นดังนี้ รัฐบาลจะจ่ายเงินเดือนให้หรือไม่

๔. ภารโรงของโรงเรียนที่รับราชการในอำเภอที่กันดาร มีสิทธิ
ได้รับเงินเบงกนคานรเหมือนข้าราชการประเภทอื่นหรือไม่

พลเอก มังกร พรหมโยธี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ
กระทรวงศึกษาธิการขอตอบกระทู้ของท่านสมาชิกผู้ถามดังนี้ดังต่อไปนี้.-

๑. ภารโรงโรงเรียนในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการมีจำนวนรวมทั้งสิ้น
๕,๘๕๘ คน การบรรจุภารโรงอาจบรรจุเป็นข้าราชการวิสามัญหรือเป็นลูกจ้าง
ถ้าได้รับบรรจุ เป็นข้าราชการ วิสามัญ ก็ได้รับเงินเดือน อย่างต่ำที่สุด ๓๐ บาท
รวมเงินเพิ่มพิเศษชั่วคราวอีก ๔๒๐ บาท เป็น ๔๕๐ บาท แต่ถาบรรจุเป็น
ลูกจ้าง ได้รับเงินเดือนค่าที่สุด ๒๐๐ บาท เงินค่าภารโรงโรงเรียนประ
ชาบาลที่ ได้รับเงินค่าจ้างเป็นรายเดือนจากเงินอุดหนุนประถมศึกษา ได้รับ
ค่าจ้างค่าที่สุดเดือนละ ๓๐ บาท รวมเงินเพิ่มพิเศษชั่วคราวอีก ๒๗๐ บาท

เป็น ๒๘๐ บาท ภารโรงที่ได้รับเงินเดือนสูงสุดในขณะนั้น เป็นข้าราชการ
 วิสามัญเงินเดือนละ ๖๕ บาท เงินเพิ่มพิเศษชั่วคราวออก ๕๖๐ บาท รวม
 ๖๒๕ บาท

๒. สำหรับภารโรงที่เป็นข้าราชการวิสามัญ ก็ได้รับเงินเพิ่มพิเศษ
 ชั่วคราว และเงินเดือน (ตามความคิดความชอบ) เช่นเดียวกับ
 ข้าราชการอื่นอยู่แล้ว ส่วนภารโรงที่เป็นลูกจ้างรับเงินเดือนจากงบประมาณ
 ค่าใช้สอยหรือจากเงินอุดหนุนการประถมศึกษา ก็อาจได้รับเงินเดือนสูง
 ขึ้นตามความคิดความชอบ ทั้งนี้แต่จำกัดแต่ค่าจ้างงบประมาณที่ได้รับ

๓. ภารโรงที่เป็นข้าราชการวิสามัญมีสิทธิในการลาได้ เช่นเดียวกับ
 ข้าราชการอื่น ตามระเบียบการลาของข้าราชการฝ่ายพลเรือน พ.ศ. ๒๔๘๒
 และพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการจ่ายเงินเดือนระหว่างลาของข้าราชการพลเรือน
 พ.ศ. ๒๔๘๓ กล่าวคือ ลาพักผ่อนตัวและลาพักผ่อนได้ปีละ ๔๕ วัน และ
 ลาป่วยได้ปีละ ๓๐ วัน โดยได้รับเงินเดือนเต็ม ส่วนภารโรงที่เป็นลูกจ้าง
 รับเงินเดือนจากงบประมาณค่าใช้สอย มีสิทธิลาพักผ่อนตัวและลาพักผ่อน
 ได้ปีละ ๔๕ วัน และลาป่วยได้ปีละ ๖๐ วัน โดยได้รับเงินเดือนเต็ม
 และถือปฏิบัติโดยอนุโลมสำหรับ ภารโรงที่ได้รับเงินค่าจ้างจากเงินอุดหนุนการ
 ประถมศึกษา

๔. ภารโรงโรงเรียนที่เป็นข้าราชการวิสามัญรับเงินเดือนในงบประมาณ
 ประเภทเงินเดือนกัก หรือภารโรงที่เป็นลูกจ้างประจำรับเงินในงบประมาณ
 ค่าใช้สอยกัก มีสิทธิได้รับเบรคกันการเช่นเดียวกับข้าราชการ

นายญาติ ไหวดี (สุรินทร์) : จำเ้าขอซักถามท่านรัฐมนตรี
 อธิการกระทรวงศึกษาธิการดังต่อไปนี้ คือตามที่ทางรัฐบาลได้ตอบว่าจำนวน
 ภารโรงทั้งหมด ๕,๘๕๘ คน ภารโรงนี้ทางรัฐบาลได้บรรจุไว้ในโรงเรียน
 ภารโรงหรือโรงเรียนชั่วคราว อีกประการหนึ่งอัตราเงินเดือนที่ไม่เท่าเทียมกัน

คือถ้าเป็นภารโรงที่ได้รับค่าแรงจูงใจบ้าง ก็ให้เงินเดือนอย่างหนึ่ง และถ้า
 เป็นตุ๊กตาก็ให้ค่าแรงเดือนอีกอย่างหนึ่ง ซึ่งเป็นค่าแรงเดือนที่ไม่เท่า
 เทียมกัน เมื่อพิจารณาถึงประเภทตุ๊กตางานแล้วก็เป็นการศึกษา
 ของที่ประชุมขององค์การกรรมกรระหว่างประเทศ สมัยที่ ๓๕ ซึ่งได้ประชุม
 กันที่กรุงเยนา เมื่อวันที่ ๖ ถึงวันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๔๘๕ ซึ่งทางรัฐบาล
 ก็ได้รับรองอนุสัญญาแล้ว ซึ่งเขาได้กำหนดว่าต้องให้ค่าแรงเดือนเท่า
 เทียมกัน แต่ทำไมท่านจึงได้ให้มูลค่าค่าแรงเดือนแตกต่างกันอย่าง

นั้นสำหรับภารโรงของโรงเรียน ที่ทำงานตลอดเวลา ๒๔ ชั่วโมงนั้น
 ทางรัฐบาลก็ไม่ได้มีการตอบแทนแต่ประการใด ซึ่งข้าราชการก็มีการดอง
 เวลาหรือมีโอเวอร์ไทม์อะไรให้ทั้ง ๆ ที่แก่กทำงานและมีหน้าที่รับผิดชอบทุก ๆ
 อย่างในโรงเรียน ทั้งทางรัฐบาลจะคิดค่าดองเวลาให้ได้หรือไม่

สำหรับข้อ ๓ นั้น ปรากฏว่าภารโรงที่บางแห่ง เมื่อเลิกงานแล้ว
 ก็มีการตัดเงินเดือน อย่างเช่นภารโรงที่โรงเรียนอาชีวศึกษา เมื่อภารโรง
 เลิกงานแล้วก็ต้องถูกตัดเงินเดือน อย่างนี้ผิดอย่างมาแต่ที่โรงเรียนอาชีว
 ศึกษาหลายแห่ง ขอเรียนถามว่าทำไมจึงเป็นเช่นนั้น

สำหรับข้อ ๔ ก็ไม่มีปัญหาอะไร ขอถามแทน

พลเอกมังกร พรหมโยธี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ
 ภารโรงไม่ใช่กรรมกร เพราะฉะนั้นจึงไม่ต้องปฏิบัติตามอนุสัญญาตามที่
 ท่านได้อ้างมาแต่ประการใด ท่านเข้าใจว่าอะไรก็เป็นกรรมกรไปเสียหมด
 แล้วทั้งภารโรงที่ทำงานตลอด ๒๔ ชั่วโมงนั้น ขอนขอเรียนว่า สำหรับ
 ภารโรงนั้นส่วนมากแก่กมที่อยู่โรงเรียนถกเมียแก่กมอยู่ทันนั้น แต่จะให้
 แก่ไปอยู่ที่ไหน และเมื่อเวลาแก่กมไม่อยู่ก็ให้ลูกให้เมียทำหน้าทแทน อย่าง
 เช่นในการปิดเปิดประตูหน้าต่างด้านบนนั้น ก็คงผดุงเมยกอยู่ที่โรงเรียน

นั้นตลอดเวลา และในเรื่องที่เกี่ยวกับเงินเดือนเพราะลาภเงิน ก็เพราะว่า
ในครั้งที่เกิดงานถามถึงความผิดหรือข้อบกพร่องอะไรต่าง ๆ เกิดขึ้น แต่ทั้ง
ทางโรงเรียนก็ได้พิจารณาไปตามความเหมาะสม คือถ้าหากว่ามีความผิด
ก็อาจจะตัดได้ตามเหตุผลสมควร

นายญาติ ไหวดี (สุรินทร์) : ข้าพเจ้าขอเรียนซักถามต่อไปว่า
โรงเรียนเอกเทศที่ปรากฏอยู่ตามสถิติของกระทรวงศึกษาธิการ เมื่อวันที่ ๖
พฤศจิกายน นี้ ได้กำหนดให้มีภารโรงเป็นจำนวน ๖,๐๐๐ คน ที่จริงมีเพียง
๔,๐๐๐ คน ซึ่งยังขาดอยู่อีก ๒,๐๐๐ คน ซึ่งทรงขอให้ครูที่อยู่ประจำ
โรงเรียนนั้นต้องทำหน้าที่แทนภารโรงด้วย ในข้อนี้ข้าพเจ้าจึงขอถามกระทรวง
ศึกษาธิการว่าจะเพิ่มจำนวนภารโรงให้ครบจำนวนที่ยังขาดอยู่อีก จะได้หรือไม่

พลเอกมังกร พรหมโยธี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ :
สำหรับในเรื่องภารโรงอาจจะขาดไปบ้าง แต่ทั้งนี้ก็ต้องช่วยเหลือนซึ่งกัน
และกัน ขอยกตัวอย่างเช่นเมื่อข้าพเจ้าได้เคยไปเปิดโรงเรียนประชาบาล
แห่งหนึ่งที่อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม ซึ่งสร้างโดยผู้มีศรัทธาแก่กล้า
ซึ่งสร้างจนแต่ยังไม่มีการโรง คนสร้างนั้นแยกตัวมาอยู่แต่เข้าโรงเรียน
ให้ด้วยความศรัทธา เมื่อข้าพเจ้าไป แยกถามว่าเมื่อไรจะหาภารโรงมาให้
สักทีผมได้เข้ามาหลายเดือนแล้วแต่ยังไม่เห็นโรงเรียนมา ข้าพเจ้าก็บอกกับแก
ว่าจะจัดหาภารโรงมาให้ แต่ความจริงในเวลานั้นก็ยังหาเงินไม่ได้ ท่าน
ผู้แทนจังหวัดนครปฐม ก็ได้มีหนังสือมาเตือนว่าให้ข้าพเจ้าจัดหาภารโรง
ไปให้ โดยอ้างว่าเวลานี้เจ้าของโรงเรียนซึ่งเขาได้ให้เงินสร้างโรงเรียนตั้ง
๒-๓ แฉ่นแล้วเขายังต้องมาอยู่เข้าโรงเรียนให้ด้วย เพราะฉะนั้นจึงได้หา
ภารโรงไปอยู่แทนผู้ที่ออกเงินสร้างโรงเรียนนั้น ในเรื่องนี้เราจะเห็นได้ว่า
ว่าน้ำใจของเขาเป็นอย่างไร ท่านจะถือว่าเป็นครูแล้วจะไปแต่ต้องไม่ได้

ไม่ถูก เพราะว่าเราควรจะต้องฟังพหุอากัษย์ซึ่งกันและกัน จะไปถืออำนาจที่
ของใครเป็นของใครไม่ได้ เขาสร้างโรงเรียนให้ตั้งหลายแสนแล้วเขายังยอม
เป็นการโรงให้ได้ เหตุเล็กน้อยอย่างนี้ไม่น่าจะเป็นปัญหาอะไร

นายญาติ ไหวดี (สุรินทร์) : คือในฐานะที่ท่านรัฐมนตรีเป็นที่
เคารพของข้าราชการกระทรวงศึกษาฯ แม้แต่ข้าพเจ้าก็รู้สึกเคารพท่านมาตั้ง
แต่เปลี่ยนแปลงการปกครองมาเป็น ระบอบประชาธิปไตย ข้าพเจ้าได้พบ
โรงเรียนมาอย่างเช่น โรงเรียนในจังหวัดสุรินทร์มี โรงเรียนถาวรอยู่ ๔๗ โรงเรียน
แต่มีภารโรงเพียง ๓๕ คน โดยสมรรถภาพของท่านรัฐมนตรีซึ่งทำให้ข้าราชการ
และครูเคารพกันมาก ท่านจะกรุณาเอาเพื่อเงินจูงใจให้ภารโรงครบตาม
จำนวนทุกโรงเรียนจะได้หรือไม่

พลเอกมังกร พรหมโยธี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ :
ในเรื่องภารโรงนั้นขอจะขอช่วย และเรื่องก็ได้เคยขจัดกับกระทรวงการคลัง
ถึงความจำเป็นว่าถ้าหากว่าไม่มีภารโรง และถ้าเกิดไฟไหม้ โรงเรียนขึ้นแล้ว
จะทำอย่างไร ท่านก็ได้ชี้แจงว่า เงินเดือนที่จะเอาไปจ้างภารโรงนั้น ถ้า
หากว่าจะให้ไฟไหม้ โรงเรียนหลังเล็กๆ แล้ว ค่าเสียหายก็ดูเหมือนจะตกกว่า
ที่จะเอาไปจ้างภารโรงเสียอีก ถ้าหากว่าท่านยังติดใจเรื่องภารโรงอยู่ ก็
หวังว่าท่านคงจะได้สนับสนุนงบประมาณในปี ๒๕๑๗ เพื่อให้คงตำแหน่ง
ภารโรงให้้มมากพอกับโรงเรียน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : กระทู้ต่อไป ของนายประสิทธิ์ ชูพินิจ
เรื่อง การตั้งข้าราชการ ฝ่ายบุคลากรไปประจำ สำนักงานฝ่ายบริหาร กรม
กระทรวงยุติธรรม

นายประสิทธิ์ ชูพินิจ (กำแพงเพชร) : ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้
ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมดังต่อไปนี้

ได้ ทราบว่า ทาง กระทรวง ยุติธรรมได้ตั้ง ข้าราชการ ฝ่าย ตุลาการ ไป
 ประจำ ณ สำนักงานแนะนำทางกฎหมาย และ ประνομข้อพิพาท ซึ่ง กระทรวง
 วัฒนธรรมเป็นผู้ดำเนินการจัดตั้งขึ้น เพื่อความแน่ชัด ข้าพเจ้าขอถามว่า
 ๓. กระทรวงยุติธรรมได้แต่งตั้งข้าราชการฝ่ายตุลาการไปประจำ สำนักงานตั้ง
 ก่อถาวรเป็นความจริงหรือไม่ ถ้าและเป็นความจริงขอทราบ ว่า กระทรวง
 ยุติธรรมได้จัดตั้งข้าราชการฝ่ายตุลาการไปประจำเป็นจำนวนกี่นาย ตั้งแต่
 เมื่อใด มีใครบ้าง ไปดำรงตำแหน่งหน้าที่เกี่ยวกับการใด เป็นการขอ
 ไปประจำหรือชั่วคราว ๔. สำนักงานแนะนำทางกฎหมายและประνομข้อ
 พิพาท ได้ตั้งขึ้น โดยอาศัยอำนาจอะไร ๕. การแต่งตั้งข้าราชการฝ่ายตุลา
 การไปประจำ ณ สำนักงานตั้งกถาวรทางรัฐบาลได้คำนึงหรือไม่ว่าจะเกิดความ
 เสียหายประการใดขึ้นแก่ของตุลาการ และการส่งข้าราชการไปประจำทำงาน
 ณ สำนักงานเช่นนั้น เป็นการชอบด้วยมารยาทของตุลาการจะพึงกระทำหรือไม่
 และจะเป็นการผิดต่อกฎหมายใดหรือไม่ เพราะเหตุใดจึงปฏิบัติเช่น
 นั้น ๖. เพื่อมิให้ข้าราชการตุลาการฝ่ายตุลาการ ซึ่งได้รับการเทิดทูนโดย
 รัฐธรรมนูญมีต่างพล้อยหรือถูกรุหยา และให้พ้นจากการกล่าวหาในเรื่อง
 มารยาทอันมิบังควร ทางรัฐบาลจะส่งเรียกบุคคลเหล่านั้นกลับมาประจำสังกัด
 เดิมจะได้หรือไม่ ถ้าได้จะดำเนินการได้เมื่อใด ถ้าไม่ได้เพราะเหตุใด

พระนิติธารณพิเศษ รัฐมนตรีว่าการ กระทรวงยุติธรรม :

กระทรวงยุติธรรมขอตอบกระทู้ถามของท่านสมาชิกวุฒิสภาตามเมอถนัด
 คือตามที่ท่านสมาชิกถามว่า กระทรวงยุติธรรมได้ตั้งข้าราชการฝ่ายตุลาการ
 ไปประจำสำนักงานแนะนำทางกฎหมายและประνομข้อพิพาท เป็นความจริง
 หรือไม่นั้น กระทรวงยุติธรรมขอตอบว่าในเรื่องนี้ความจริงอยู่ว่า คณะ
 กรรมการสภาวัฒนธรรมแห่งชาติได้ลงมติ เมื่อวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๔๘๕ ให้

แต่งตั้งข้าราชการฝ่ายตุลาการบางท่าน เป็น กรรมการ สาขาทาง เนติกรรม ใน
สำนักงานวัฒนธรรมทางระเบียบประเพณี สภาวัฒนธรรมแห่งชาติจึงได้ขอ
อนุมัติมายังกระทรวงยุติธรรม กระทรวงยุติธรรมพิจารณาแล้วเห็นว่า เพื่อ
ร่วมมือให้การบริหารงานของสภาวัฒนธรรมแห่งชาติดำเนินต่อไปด้วยดีตาม
นโยบายของรัฐบาล จึงได้อนุมัติให้ข้าราชการฝ่ายตุลาการซึ่งสภาวัฒนธรรม
แห่งชาติได้แจ้งรายชื่อมา เป็นกรรมการของสภาวัฒนธรรมแห่งชาติได้ตาม
มติของคณะกรรมการสภาวัฒนธรรมแห่งชาติ

ข้าราชการฝ่ายตุลาการ ที่สภาวัฒนธรรมแห่งชาติ แต่งตั้งให้เป็นกรรม
การในสาขาต่าง ๆ ของสภาวัฒนธรรมแห่งชาติ คือ ๑. หดองจักรปาณ-
ศรีศักดิ์สิทธิ์ อธิบดีผู้พิพากษาศาลแพ่ง เป็นกรรมการสาขาทางเนติกรรม
๒. นายเชอ คงคาภูถ ผู้พิพากษาศาลแพ่ง เป็นกรรมการสาขาทางเนติกรรม
๓. นายถาวร พันธธภ ผู้พิพากษาศาลแพ่ง เป็นกรรมการสาขาทางเนติกรรม
๔. นายท้ว เจริญพิทักษ์ ผู้พิพากษาศาลคดีเด็ก และเยาวชนกลาง เป็น
กรรมการด้านวัฒนธรรมทางระเบียบประเพณี และ กรรมการสาขา ทาง
เนติกรรม ๕. นายประกอบ หุตะสิงห์ ผู้ช่วยผู้พิพากษาศาลฎีกา เป็น
กรรมการสาขาทางเนติกรรม

๒. สำนักงานแนะนำทางกฎหมาย และประนอมข้อพิพาท^{๒๕}คงชน
โดยสภาวัฒนธรรมแห่งชาติ ตามอำนาจที่มีอยู่ในพระราชบัญญัติวัฒนธรรม
แห่งชาติ

๓. ข้าราชการฝ่ายตุลาการ ซึ่งสภาวัฒนธรรมแห่งชาติได้แต่งตั้งให้
เป็นกรรมการในสาขา ทางเนติกรรม นั้นคงประจำทำงานอยู่ ตามตำแหน่งหน้าที่
หาได้ไป ประจำทำงานอยู่ ณ สำนักงาน แนะนำ ทาง กฎหมาย และ ประนอมข้อ
พิพาทไม่ เพราะในการบริหารงานของสำนักงานนี้ สภาวัฒนธรรมแห่งชาติ
ได้แต่งตั้งเจ้าหน้าที่ประจำอยู่ ณ สำนักงาน เพื่อทำหน้าที่ติดต่อและให้คำแนะนำ

ทางกฎหมายและประณอมข้อพิพาทแก่ประชาชนในความควบคุมและอำนาจการ
 ของกรรมการสภาทางนิติธรรมที่มีผู้พิพากษาศาลการ ส่วนกรรมการ
 สภาทางนิติธรรม ที่เป็นผู้พิพากษาศาลการนั้นจะไปประชุมเป็น ครงคราดเพื่อ
 พิจารณาปัญหากฎหมายโดยเฉพาะ หาได้เข้าไปเกี่ยวข้องกับการสอบถาม
 หรือพิจารณาข้อเท็จจริงที่มีผู้มาขอคำแนะนำ ทางกฎหมายหรือ ประณอมข้อ
 พิพาทไม่ การที่ผู้พิพากษาไปประชุมพิจารณาปัญหากฎหมายเพื่อประโยชน์
 ในการ บริหารงาน วัฒนธรรม ของ สภาวัฒนธรรมแห่งชาตินั้นเช่นเดียวกับการ
 ประกอบกรณกิจ ของผู้พิพากษา ในการ ให้ความเห็นทาง กฎหมาย โดยการเป็น
 กรรมการหรือ ผู้สอนกฎหมาย ในโรงเรียน หรือมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ซึ่งผู้
 พิพากษาได้ปฏิบัติมาเป็นเวลายาวนาน จึงหาเป็นการผิดมารยาทศาลการหรือ
 ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ข้าราชการฝ่ายศาลการแต่อย่างใดไม่ ตรงกันข้าม
 กลับปรากฏผลเป็นคุณประโยชน์แก่ราชการในส่วนรวมมาแต่ด้วย

๔. กรรมการ สภาทางนิติธรรมที่เป็น ผู้พิพากษานั้น นอกจากจะเป็น
 กำลังช่วยพิจารณาปัญหากฎหมายโดยมิ ได้เป็นเจ้าหน้าที่ประจำและมีได้เข้าไป
 เกี่ยวข้องรู้เห็นข้อเท็จจริงในการให้คำแนะนำทางกฎหมายและประณอมข้อพิพาท
 ดังกล่าวแล้ว ยังได้เป็นกำลังช่วยเหลือ งานของ คณะกรรมการสภาทาง
 นิติธรรมในทางอื่นอีกคือ

- ก. จัดเรียบเรียงบรรดา พระราชกำหนด กฎหมาย ซึ่ง ประชาชนควร
 แล้วนำออกเผยแพร่แก่ประชาชนโดยทางนิตยสารทางหนังสือพิมพ์และทางวิทย
 กระจายเสียง กบตง มหนาทจดทา คาอธิบาย กฎหมาย และหนังสือ ทางของคุม
 พดเมืองออกเผยแพร่อีกด้วย
- ข. จัดย่อคำพิพากษาของศาลในคดี สำคัญซึ่งประชาชนควร
 การเผยแพร่

ดงนการแต่งตงกรรมการทเป็นผูพิพากษา มาปฏิบคังงาน ตงกถาดแตง
ยอมจะเป็นก่าตงบริหารงาน ดงนธรรม ให้ดำเนินก่าถนนำ ไปตาม นโยบายของ
รัฐบาต เมื่อเป็นดงนงจิงไม่มเหตุทกระทรองยุคธรรมจะตั้งเรียกบุคคลเหตุาน
กตบประจำตงกตเดิม ตงทตงกระทถอมมาแต่ช้อย่างใด

นายประสัทธ ชูพินิจ (กำแพงเพชร) : ทกระณมได้ตงกระท
ถามมาน ก็โดยเห็นว าราชการ ฝ่ายตุลาการนั้น ได้รับ การ เกิดทง จาก
รัฐธรรมนญ ซึ่งเป็นแม่บททบริหารราชการ ใช้เป็นกฎหมายบริหารราชการอยู่
ขณะนี้ โดยเหตุคนตงจิงเกรงไปว่าด้วยวิธีการดำเนินการอาจจะ ไน้มเอียงไปใ
ทางทว่าจะทำให้ผู้หนึ่งผู้ใดค่านิตินธิธิการ อาจจะทำให้เกิดการต่างพร้อย
คำคอบของท่าน รัฐมนตรี ซึ่งได้กรุณา คอบว่า ทางกระทรองยุคธรรม ทคองตั้ง
บรรดาพิพากษาคณะผู้ใหญ่เหตุาน ซึ่งได้กรุณาแจ้งรายนามว่าม คุณเหตุอง
จักรपाल ๑ นายเชอ ๑ นายถำร ๑ นายทอ ๑ และนายประคอบ ๑ ซึ่ง
บุคคลเหตุานในทางมารยาท ในฐานะทท่านเป็นผูพิพากษา ก็เป็นททราบ กันแต่
ว่าท่านเป็นผู้มอวดได้ เพราะท่านเป็นผู้มีความรู้ความชำนาญในทางกฎหมาย
มากอยู่ กระณมจิงอยากรเรียนถามว่า จากคำคอบของท่านรัฐมนตรีทได้
กรุณาคอบเมอกน ในฐานะทเกี่ยวข้องกับการบริหารราชการในทางแนะนำทาง
กฎหมายนกระณมไม่คิตใจ แต่กระณมคิตใจช้อย่างหนึ่งว่าในกรณีทท่าน
พิพากษา ผู้เหตุกผู้ใหญ่ จะตองไป เกี่ยวข้อง กับ ประเด็น หรือ ปัญหา ซึ่งเกิดการ
ได้แยงกันชน ณ ด้านงานทางกฎหมายและประนอมข้อพิพาท ในฐานะท
ท่านเหตุานมตงนเห็นข้อพิพาท และคนทจะได้รับคำแนะนำจากท่านกรรมการ
เหตุานกคอกพิพาททจะนำคตไปฟ้องร้องยัง โรงศาล และเมื่อปัญหาเหตุานถ
ศาลแล้ว ผมก็เกรงว่า ท่านผู้มหน้าที่เป็นอธิบดีหรือผูพิพากษาชนอวดได้

๒ ครั้ง และในการประชุมหนักเกี่ยวกับ
 ปัญหาข้อกฎหมายเท่านั้น ไม่ใช่ข้อเท็จจริงเลย ฉันได้คัดค้านงาน
 เนติธรรมก็เป็นส่วนหนึ่งของกระทรวงวัฒนธรรมซึ่งไม่แตกต่างกับโรงเรียน
 หรือมหาวิทยาลัย ซึ่งท่านผู้พิพากษาเหล่านั้นทุกคนตั้งแต่แต่เป็นผู้ที่ได้อ่าน
 อยู่ในสถานศึกษาทั้งหมด และด้านกอบบรมทางเนติธรรม เทียบกับบรรดา
 สมาชิกซึ่งเป็นทนายความหลายท่านที่เป็นนักศึกษาอยู่ จะมีย้ายไปไกลหรือ
 บางทีก็ตามท่านอธิบดีผู้พิพากษาศาลแพ่งและได้ถามในปัญหากฎหมาย เขา
 ก็บอกและอธิบายอย่างนั้น อย่างที่ท่านได้ ซึ่งก็ได้ปรึกษากับมาดามแมม
 โรงเรียนกฎหมายกันแล้ว คือทนายความก็ ซึ่งเป็นนักศึกษาอยู่ก็สามารถ
 ที่จะถามผู้สอนคืออธิบดี ผู้พิพากษา หรือประธานศาลฎีกา ที่สอนอยู่ก็ตามกันได้
 ถ้าหากว่าเป็นในแง่ของกฎหมายแต่ก็ไม่ทำอะไรกันเลย ฉันได้ถาม เมื่อ
 พวกผู้พิพากษาที่ไปเป็น กรรมการ ยืนยันไม่ได้ไปถึง ปัญหา หรือข้อเท็จจริง ที่
 เกี่ยวข้องในเรื่องคดีนั้นเลย ได้พูดโต้เถียงกันเฉพาะในเรื่องปัญหากฎหมาย
 เพราะเจ้าหน้าที่ โดยเฉพาะของสำนักงานวัฒนธรรมเขาก็อยู่แต่ที่จะตอบคดีปัญหา
 ข้อเท็จจริง เรื่องปัญหา ข้อกฎหมายเท่านั้น ที่จะถกเถียงกันว่า จะส่งถาวร
 อย่างไร ก็จะได้รับคำปรึกษาจากท่านเหล่านั้น ยิ่งกว่านั้นเขาจะอยาก
 ขอเรียนให้ที่ประชุมทราบว่าความจริงในเรื่องสำนักงานวัฒนธรรมที่เรามีอยู่ความ
 ก้าวหน้าของเรายังไม่เท่ากับของต่างประเทศที่เขามาดูด้วยซ้ำไป เพราะต่าง
 ประเทศเขาน้อยกว่าในเรื่องครอบครัว เขามีศาลครอบครัวซึ่งยังรายไปกว่า
 เราด้วยซ้ำ คดีของผู้พิพากษาของศาลครอบครัวนั้นเองเป็นที่ปรึกษาหารือของ
 ครอบครัว ถ้ามีความเดือดร้อนอะไรก็ไปหาผู้พิพากษาเลย แต่วิธีการ
 ในกฎหมายของเรามีได้เป็นเช่นนั้น เมื่อเกิดเดือดร้อนขึ้นมา ราษฎรก็
 ไปหาตำรวจ ๆ ก็ไม่สามารถที่จะชี้แจงอะไรได้ นอกจากจะเป็นที่ปรึกษา และ

แนะนำให้ไปฟ้องร้องกันเท่านั้น อย่างในต่างประเทศเขามีศาลครอบครัว
 ถ้าหากว่าครอบครัวเกิดเหตุตรอนเช่นล้มมีคดีว่าล้มเกี่ยวกับไม่ทำงาน ทรยศ
 ก็ไปฟ้องต่อศาลครอบครัวเพื่อขออำนาจคือศาล และศาลก็มีอำนาจที่จะเรียก
 คดีล้มมาทำโทษ คืออาจจะให้ทำงานโยธาสัก ๓๐ วัน หรือ ๑๕ วัน อย่างนี้
 เป็นต้น ในเรื่องนี้เราจะเห็นได้ว่าในต่างประเทศของเขาได้ก้าวหน้าไปกว่า
 เรามาก เขาไม่ถือเป็นการเสียหายอะไร จุดประสงค์คืออยู่ที่เราทำอย่างไร
 การประนีประนอม ขอพิพาทจุดประสงค์ ก็เพื่อจะให้ประชาชน ที่มาติดต่อ ได้รับ
 ความเป็นธรรม ไม่ต้องไปฟ้องยังโรงศาล ท่านเป็นทนายท่านก็รู้แล้วว่า
 ในด้านศาลในเวลาที่ท่านฟ้อง จะฟ้องคดีอนาคาก็ได้ แต่ความจริงคดีอนาคา
 ขอให้ท่านคิดดูซิว่าใครว่าความให้แก่ กว่าจะฟ้องได้ท่านต้องเสียเวลา ถึง
 ท่านไม่มีทรัพย์สินอะไรบ้าง ท่านก็ต้องค้นคว้าหาทรัพย์สินให้ทนายไปฟ้องต่อศาล
 แต่ทางด้านศาลไม่เอาอะไรเลย แต่ทางด้านทนายนั้นต้องเสียทรัพย์สิน แต่เรื่องน
 ทางรัฐบาลเห็นว่าเพื่อจะช่วยเหลือประชาชน เพราะฉะนั้นถ้าเขาเนติกรรมจึง
 ได้ตั้งขึ้นเพื่อที่จะประนีประนอมไม่ให้ประชาชนไม่ใครจะเสียทรัพย์สินไม่ต้องเสีย
 และยิ่งกว่านั้นสมควรจะเสียแต่ในสิ่งที่ควร และเขาก็ทำการประนีประนอม
 ไม่ต้องไปฟ้องศาลซึ่งมีจำนวนมากอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นไม่มีอะไรเลยที่ท่าน
 จะต้องเป็นห่วงเป็นใยที่จะเสียเกียรติ เพราะผู้พิพากษาไม่รู้ข้อเท็จจริง ทรู
 เป็นแต่ปัญหาข้อกฎหมายเท่านั้น

นายประสิทธิ์ ชูพินิจ (ก้าแพงเพชร) : กระผมพอใจแล้วครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ส้มควรแก่เวลาแล้ว ข้าพเจ้า

ขอเลิกประชุม

เลิกประชุมเวลา ๑๒.๓๕ นาฬิกา.

คณะกรรมการตรวจรายงานการประชุม

ประชาศรัย

สมศักดิ์

เจริญ บัณฑิตโร

สุวิทย์ พันธเศรษฐ์

น. เกษสุวรรณ

แก้ว สิงหะเชนทร์

วิเทศคุณการ

ย่น ตีปนการณ

อ. ตำทวารานนท์

เล็ก จารุณย์

โถมเฉลา ฉัพตากร

ฉันทนา ชานบ้อม

โชค คุปตวาทิน

ผาณิต ศักกรมะ

อุดม พงอภัยตั้งวาลย์

สมบัติ ตีประชา

เผียน ชวชัย

ชน มณยรังคะ

จำรงค์ ใจอ่อนน้อม

สุพงษ์ ศิริพูนเกียรติ

ผู้ตรวจรายงาน ฯ

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

ประสิทธิ์ ศรีสุชาติ

หัวหน้ากองการประชุม

ประเสริฐ ปัทมะสุกนธ์

รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

เจริญ บัณฑิตโร

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ประจวบปัจจนิก

ประธานสภาผู้แทนราษฎร